

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ВІВТОРОК, 23 СЕРПНЯ 2011 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№154 (4552)

20

СВЯТО. Двадцять років тому наш народ зробив визначальний поворот у своїй історії і взяв на себе всю повноту відповідальності за майбутнє суверенної держави

З Днем Незалежності, Україно!

24 серпня 1991 року над Верховною Радою вперше піднято Національний прапор України

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 22 серпня 2011 року

USD 797.1500
за 100 доларів США

EUR 1146.7003
за 100 євро

RUB 2.7234
за 10 рублів

AU 148429.33

AG 3346.44

PT 149146.77

PD 59547.10
за 10 трійських унцій

Без інвестицій не буде нафти

МЕТА. Для збільшення видобутку вуглеводнів ПАТ «Укрнафта» має поліпшити також використання власних активів

Нині завдання компанії полягає в негайній стабілізації ситуації, виході на траєкторію розвитку та збільшенні видобутку нафти. Про це Прем'єр-міністр Микола Азаров заявив під час зустрічі з головою правління компанії Пітером Ванхске і міністром енергетики та вугільної промисловості Юрієм Бойком.

«Нас не влаштовують жодні плани скорочення видобутку нафти. Нам потрібно виходити на стабілізацію. Протягом найближчих двох-трьох років «Укрнафті» всі свої вільні ресурси слід спрямовувати на розвиток», — вважає глава уряду.

Для досягнення такого результату компанія має розробити низку заходів щодо збільшення видобутку нафти. «І уряд, і міністр енергетики та вугільної промисловості будуть активно у цьому сприяти вітчизняній компанії», — запевнив Микола Азаров.

Він висловив готовність провести нараду за участю

менеджменту ПАТ «Укрнафта», представників органів виконавчої та місцевої влади щодо скорочення бюрократичних процедур з отримання ліцензій та дозволів і погоджень на проведення буріння: «Ми встановимо жорсткі терміни, і будемо контролювати».

Микола Азаров також наголосив на доцільності впровадження новітніх прогресивних технологій щодо збільшення видобутку нафти, зокрема таких, як горизонтальне буріння та гідророзрив. При цьому він пообіцяв підтримку щодо участі компанії в проєктах з розробки сланцевого газу і шахтного метану, доручивши профільному міністру протягом двох тижнів підготувати відповідні проєкти.

Керівник уряду підтримав ідею голови правління ПАТ «Укрнафти» щодо виходу на IPO на Лондонській біржі. «Я вважаю, що це головний і реальний інвестиційний ресурс — розміщення компанії на IPO»,

Вітчизняної нафти потрібно більше

— наголосив він, зазначивши, що це питання слід добре вивчити.

А новий менеджмент «Укрнафти» в особі Пітера Ванхске впевнений, що зробить її «компанією-чемпіоном». І вона зможе істотно збільшити видобу-

ток нафти та поліпшити свої результати за рахунок вдосконалення менеджменту, проведення IPO в Лондоні, концентрації зусиль на покращанні існуючих активів та за рахунок впровадження передових технологій.

«Ми розробили план, щоб «Укрнафта» була ефективною і прозорою компанією, для чого необхідно поліпшити її організацію, адже що краща організація, то кращий бізнес», — зазначив Пітер Ванхске, додавши: ми хо-

чемо створити кращу організацію і конкурентоспроможний сервісний сектор». Ці ініціативи вже реалізуються, і на високий результат керівництво компанії очікує вже до кінця цього року — початку наступного.

На сьогодні вирішується питання щодо поліпшення використання наявних активів. Голова правління висловив упевненість в успішності запланованих заходів, наголосивши на якнайшвидшому їх впровадженні. Він також підкреслив, що для суттєвих змін компанія розраховує на вливання крупних інвестицій, повідомляє департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату Кабміну.

Досягненню кращих результатів компанії сприятиме й рішення уряду про проведення IPO в Лондоні: «Я думаю, що це буде виключно важливим для компанії в плані залучення інвестицій, а також хорошим показником для України як держави».

Посередники державі не потрібні

АКТУАЛЬНО. З вересня Україна повинна нормально забезпечуватися медичними препаратами

Під час наради в Києві перший віце-прем'єр-міністр — міністр економічного розвитку і торгівлі Андрій Клюєв доручив низці міністерств і відомств у тижневий термін підготувати всі пропозиції, в тому числі проєкти законодавчих змін, для своєчасного забезпечення медичними препаратами системи охорони здоров'я України, як у поточному році, так і на тривалу перспективу.

Він також заявив, що необхідно всіма доступними засобами припинити корупцію в галузі. За його словами, уряд зобов'язаний

забезпечити всі умови для того, щоб за бюджетні кошти лікарські препарати та медична техніка закуповувалися безпосередньо у виробників. Крім того, необхідно законодавчо обмежити присутність посередників в ланцюжку закупівель.

Урядовець підтримав пропозицію Міністерства фінансів про необхідність розробки системи маркування ліків, що закуповуються за бюджетні кошти. За його словами, не секрет, що вони часто не доходять до громадян, а безпосередньо спрямовуються у продаж в аптеки.

Також важливо кардинально підвищити контроль за якістю медичних препаратів, присутніх на ринку. Перший віце-прем'єр підкреслив, що заходи повинні бути системними і дієвими, оскільки йдеться про здоров'я громадян, які або труються фальсифікованими ліками, або не отримують своєчасної допомоги.

«Ми повинні навести порядок на цьому ринку. З одного боку, пора припинити ввозити в Україну препарати сумнівної якості, з іншого — повинні бути посилені заходи по боротьбі з

підпільними виробництвами фальсифікату», — цитує слова Андрія Клюєва департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ. Перший віце-прем'єр доручив Міністерству охорони здоров'я, Мінекономрозвитку і правоохоронним органам внести опрацьовані узгоджені пропозиції.

Ще одне завдання полягає у створенні максимально сприятливих умов для розвитку вітчизняної фармацевтичної галузі. За словами Андрія Клюєва, уряд і парламент повинні

зробити все, аби вітчизняні виробники кардинально збільшили обсяги і номенклатуру виробленої продукції. Таким чином має бути максимально забезпечений внутрішній ринок та нарощуватися обсяги експорту.

У цьому зв'язку перший віце-прем'єр звернувся до вітчизняних виробників із закликом підготувати свої пропозиції щодо розвитку галузі, а до представників іноземних компаній — будувати свої виробництва саме в Україні. Він доручив до кінця місяця зібрати великих виробників галузі

для напрацювання узгоджених пропозицій. Крім того, урядовець звернувся до посередників, які працюють на українському ринку, із закликом вкладати зароблені кошти у відкриття нових фармацевтичних виробництв, таким чином перетворюючись з імпортерів у вітчизняних виробників.

Андрій Клюєв нагадав присутнім чиновникам, що доручення Президента та Прем'єр-міністра на цю тему повинні бути виконані, інакше відповідальні за невиконання можуть втратити роботу.

ВІТАННЯ

Дорогі співвітчизники!

Щиро вітаю народ України з великим національним святом — ювілеєм Незалежності України!

20 років тому, на межі тисячоліть, наш народ зробив визначальний поворот у своїй історії, став господарем своєї землі, творцем незалежної держави і зайняв своє природне, віками омріяне місце у світовій спільноті суверенних держав.

Народ України взяв на себе всю повноту відповідальності за своє майбутнє. І хоча не відразу літопис нашої незалежності почав наповнюватися свідченнями перемог, ми здобули можливість власноруч будувати свою долю і повірили у власні сили.

Міцним фундаментом неухильного поступу нашої держави сьогодні є відкрите демократичне суспільство, стабільність якого — я переконаний — вже ніхто й ніщо не зможе розхитати.

Звичайно, нам потрібно ще багато зробити, щоб Батьківщина увійшла до числа найрозвиненіших країн світу, зрівнялась за якістю життя громадян з іншими європейськими державами. Це наша мета і наш обов'язок як незалежної держави з величезним потенціалом.

Запорукою успіху вбачаю найбільше багатство України — її людей, народ, всі верстви і всі покоління якого вболівають за долю Вітчизни.

Зі святом незалежності Вас, дорогі люди України! Щиро зичу усім Вам злагоди в родинях, добра в серцях, щедрої долі і непохитної віри в успіх української держави.

З повагою

Прем'єр-міністр України МИКОЛА АЗАРОВ

РЯДОК З ІСТОРІЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Комітет Міністрів Ради Європи одностайно схвалив резолюцію ПАРЄ про запрошення Україні стати 37-м членом організації. (1995 рік)

МИКОЛА ТОЧИЦЬКИЙ,
Постійний Представник
України при Раді Європи

— Свого часу вступ до Ради Європи став не лише значною дипломатичною перемогою, а й визнанням нашої країни як такої, котра обрала демократичний шлях і прийняла тверде рішення з нього не звертати. Після того, як український прапор замайорів біля штаб-квартири РЄ, розпочалася справжня копітка робота над тим, щоб привести у відповідність до європейських стандартів вітчизняне законодавство. За 16 років нашого членства в РЄ траплялися і напружені моменти у діалозі зі Страсбургом. Проте ми завжди намагалися знайти спільну мову, вислухавши аргументи одне одного і, головне, зробити правильний вибір на користь прогресивних демократичних змін, кінцева мета яких полягає у тому, щоб кожен українець гідно і вільно почував себе у європейській родині.

Важко втриматися від того, щоб не провести символічний зв'язок між 20-річчям від Дня незалежності, яке святкує цими днями Україна, і тим фактом, що саме зараз триває головування нашої держави у Комітеті міністрів РЄ, перше за історію її членства у цій організації. Тим більше, що найважливіші віхи становлення сучасної незалежної України нерозривно пов'язані із діяльністю і розвитком Ради Європи. Нас поєднують взаємні зобов'язання і відповідальність. З боку РЄ — за надання експертної допомоги, спрямованої на удосконалення демократичних основ українського суспільства, а з боку України як члена Ради Європи і, наразі, голови КМ РЄ — за ефективну діяльність і реформування цієї організації.

Наступне головування нашої держави у Комітеті міністрів відбудеться більше, ніж через 20 років. Вірю в те, що на той час, коли вік нашої незалежності вже наблизиться до солідного ювілею, Україна не лише встигне здобути і закріпити авторитет країни з великим демократичним досвідом у складі РЄ, а й приєднається до лав інших впливових європейських об'єднань, зокрема, Євросоюзу.

Сім футів під кілем — «Генералу Трошеву»

ПОДІЯ. Перший за історію незалежної України повнокомплектний траулер-рибозавод побудували миколаївські корабели

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

На Чорноморському суднобудівному заводі завершено будівництво великого морозильного траулера-рибозаводу «Генерал Трошев» для російської компанії «Преображенська база тралового флоту». Судно призначене для промислу риби за допомогою донного і різноглибинного тралення та побудоване на клас Російського морського реєстру судноплавства і має необмежений район плавання.

— Це перший з чотирьох траулерів, з якого ми відновлюємо будівництво даного типу суден. Наступне судно буде побудовано для згаданої бази. Щодо інших ведуться переговори з потенційними замовниками, зокрема російськими. Ми розглядаємо цей напрям суднобудування як перспективний, — прокоментував завершення будівництва генерального директора заводу Валерій Калашников.

— Адаптувати до сучасних умов проект, розроблений ленінградським ЦКБ «Восток» понад 30 років тому, виявилось непросто, але результат перевершив всі очікування. Добове вироблення рибної продукції вдалося підняти з 50 до 150 тонн, рибного борошна — з 7 до 17 тонн. Нові великі морозильні траулери-рибозаводи будуть конкурентоспроможними на сучасному ринку

«Генерал Трошев» готовий вийти на ходові випробування

рибопромислових суден, — зазначив головний конструктор ЧСЗ Сергій Хальнов.

Траулер здатний «підкоряти» моря північної та південної півкулі, автономно перебувати у плаванні 70 діб. На борту встановлені сучасні засоби навігації і комерційного зв'язку. Як повідомив капітан судна Олександр Толмачов, готова заморожена продукція зберігається в двох трюмах за температури - 28 градусів і може передаватися в морі на транспортні рефрижератори або доставлятися безпосередньо до порту. До речі, сам капітан за походженням українець. «Я вдячний своїм співвітчизникам за такий прекрасний подарунок, — зазначив Олександр Вікторович. — Ще за

часів Радянського Союзу на замовлення нашої бази Миколаївським ЧСЗ було побудовано аналогічний траулер «Бухта Преображення». Традиція продовжується, але на вищому рівні з урахуванням сучасних технологій та світових стандартів. Знаю, що протягом останніх 15 років жодне з рибпромислових підприємств Росії не побудувало жодного судна. Ми перші, і миколаївці перші».

Траулер названо ім'ям легендарного російського генерала, командувача федеральними військами в ході бойових дій у Чечні та Дагестані (1995 — 2002), Героя Російської Федерації Геннадія Трошева. Його життя обірвалося раптово, він загинув в авіакатастрофі біля Пермі. Але, впевнена донька генера-

ла Наталія Білокобильська, справу батька і пам'ять про нього буде нести цей велетенський траулер. Наталія Геннадіївна розповіла, що в Росії ім'я Геннадія Миколайовича носять чотири кадетських корпуси, вулиці та школи в різних містах федерації. А відтепер з'явився «однойменний» траулер, що безумовно радує всіх тих, хто пам'ятає героя-генерала. «Для мене сам факт будівництва судна саме в Миколаєві знакова подія, — поділилася Наталія Білокобильська, — адже 32 роки тому батько служив командиром танкового полку у Великій Коренисі (передмісті Миколаєва)».

Свій вибір миколаївського підприємства пояснив присутній на урочистій церемонії голова ради директорів ВАР «Преображенська база тралового флоту» Сергій Саксін. «По-перше, ми добре знаємо якість роботи миколаївських корабелів. На території Росії в радянські часи просто не існувало подібних підприємств. Всі судна такого класу будувалися виключно на Чорноморському суднобудівному. Ми маємо досвід їх експлуатації, і він нас влаштовує. По-друге, сьогодні на завод прийшли люди, які розуміють нові вимоги і з якими ми знайшли повне розуміння. Тому замовлення № 616 не останнє». На підтвердження слів сторони того ж дня підписали нову угоду на побудову траулера — замовлення № 617.

ПРОШУ СЛОВА!

У наших руках — доля держави

Марія ГОРЧАК,
студентка Рівненського державного гуманітарного університету

Народилася я разом із Україною 24 серпня 1991-го. І дуже пишаюся таким подарунком долі. Це справді щастя — зростати зі своєю незалежною державою, яку вистраждав наш щирий і працьовитий народ, жити її повсякденними радощами і тривогами. Але водночас і велика відповідальність: саме нам історія дала унікальний шанс, отож у наших руках не лише власна доля, а й доля держави.

Я — майбутній історик. Особливо мені до душі історія України. До речі, маю можливість вивчати її не лише за лекціями викладачів та книгами, а й, так би мовити, за витоками, першоджерелами. Зовсім поруч із моїм рідним селом Ступно, що в Здолбунівському районі на Рівненщині, — урочище Гурби, де в квітні 1944-го року відбулася одна з найбільших в історії битв вояків Української повстанської армії з радянськими військами. Частина останків загиблих у ній уже знайшла спочинок у нещодавно зведеному на цьому місці пантеоні. Втім, жодна війна не завершується доти, доки не буде знайдений її останній солдат. Тому маю унікальну нагоду вписати в історію рідного краю й України свій рядок — і я його неодмінно впишу! З переконанням, що шлях кожного, особливо європейського народу, до вищих етапів його розвитку лежить через прощення та примирення, через єдність помислів та дій. І саме нам, 20-річним, судилося завершити те, чого не зможуть чи не встигнуть зробити наші батьки і матері.

Я лише одна з 52 ровесників Незалежності, які 24 серпня 1991-го з'явилися на світ на Рівненщині. В Україні ж, зрозуміло, ця цифра значно більша. А якщо взяти тих моїх однолітків, які народилися не в день, а в рік Незалежності України, — скільки ж то буде потужного інтелекту і працьовитих рук!

24 серпня разом із батьками, братом та сестрою ми неодмінно йдемо до церкви, де відправляють молебень за Україну. Вже пізніше родиною — бо маємо велику дружну родину — збираємося за столом, щоб відзначити подвійне свято: день народження мій і моєї держави. Рідня цього дня зазвичай приходить до нас у вишиванках. Наприклад, моя святкова сорочка, вишита колоссям і калиною, — справжня сімейна реліквія, — бабуся виголовила її для мами. А тепер вона перейшла у спадок мені.

Переконана: в Україні неодмінно буде краща доля. Буде тоді, коли до керма управління державою прийдемо ми, ровесники її Незалежності: які поважають власну історію, виносять із неї мудрі уроки й водночас упевнено наближають європейське майбутнє країни, для кого вишиванки — не просто данина моді, й до кого поняття «незалежність» увійшло в підсвідомість разом із молоком матері... Ми йдемо, щоб творити добро: дорогу ровесникам Незалежності!

Прапор з енергетикою мільйонів

Ольга ЛОБАРЧУК,
«Урядовий кур'єр»

НЕЗАЛЕЖНІСТЬ. В Івано-Франківську розгорнуто найбільший у світі державний прапор України, якого торкнулися руки тисяч прикарпатців.

Коли цей прапор у 2007-му шила шахтарська вдова до неччанка Марія Беляткова, її вправні руки торкнулися 1350 кв. метрів цього синьо-жовтого полотнища сотні разів. До цієї державної святині, яку

розгорнули прикарпатці на центральній площі обласного центру біля пам'ятника патрона міста — Івана Франка, додалася ще тисяча крапель доброти енергетики рук людей, які люблять і пишуться своєю Вітчизною.

На свято проведення акції, присвяченої 20-річчю Незалежності Української держави, прибули представники різних партій, молодіжних, громадських організацій, жителі й гості міста.

Міський голова Івано-Франківська Віктор Анушкевичус нагадав присутнім, що на зорі нашої Незалежності найрезультативнішими щодо вистанання синьо-жовтого державного символу були кроки, зроблені в правовому полі, — він був відсторонений у Конституційному суді.

Якщо кожен із нас докладе своєї праці, знань на благо держави, наступний найближчий ювілей святкуватимемо в колі розвинених держав світу.

РЯДОК З ІСТОРІЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Наступного дня після Референдуму щодо проголошення незалежності України Угорщина, Польща та Канада визнали право українців мати свою державу. Канада була першопроходцем серед капіталістичних країн, показавши приклад усьому світу. (2 грудня 1991 року)

Левко ЛУК'ЯНЕНКО,
перший посол України в Канаді

— Канада визнала Україну незалежною державою під впливом української діаспори — сильної, організованої громади, яка власне й запропонувала це зробити. Багато українців у Канаді на той час були членами парламенту, відігравали помітну роль у культурному й політичному житті країни. Більшість стриманою у прийнятті такого рішення була соціалістична партія, комуністична також не виступала проти, а от ліберальна проявила найактивнішу позицію. Тому все відбулося так швидко.

І тут знаковий не тільки факт, що Канада визнала незалежність України, скільки перший крок, зроблений у тому вільному капіталістичному світі, який став показником для інших країн. Після цього десятки західних демократичних держав почали також визнавати нашу незалежність.

Ця подія стала святом, великою перемогою не тільки для України, яка майже 7 століть перебувала під окупаційними режимами, а й для всього канадського населення. Українці на той час посідали дуже важливе місце в нафтогазовій, вугільній промисловості. І від них багато що залежало. Наприклад, українські промисловці з Канади були дуже прихильні до України, направляли до нас делегації, але по приїзду стикалися з незрозумілими для них речами, на кшталт хабарництва під час укладення контрактів. Вони ніколи не мали справи з цим явищем, тож поверталися додому в розпачі. Тоді ж, по поверненню з України, віце-президент Монреальського банку Метью Баррет сказав мені: «Допоможіть нам допомогти вам! Я не знайшов способів». А коли у 1992 року відкрилося наше посольство в Оттаві, українці з Канади почали повертатися на Батьківщину, проте не могли змиритися з багатьма соціальними речами, які у нас панували. Одне слово, настав період дуже великого розчарування.

Та все-таки українська нація поставила знак оклику! Першою незалежність України визнала Польща, чи то навіть Угорщина — все відбувалося по годині. Та це так звані країни колишнього соцтабору... От із західного капіталістичного світу першою була Канада.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Коровай-рекордсмен несуть українські богатири (попереду — Василь Вірастюк)

Тернопільщина спекла коровай-велетен

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

РЕКОРДИ. До Дня Незалежності України Тернопіль знову встановило рекорд. Торік тут розгорнули найдовший (9,5 км) в Україні синьо-жовтий прапор. Цього ж серпня випекли найбільший коровай. Представили його в селищі Гусятин на обласному «Святі хліба».

Нинішніх жнив Тернопільщина збирала щедрим врожай зернових. На день народження держави зуміла подарувати гідний подарунок — намолотила понад мільйон тонн збіжжя нового врожаю. А ще спекла коровай-велетен, який, за словами голови облдержадміністрації Валентина Хоптяна, «символізує достаток та родючість Тернопільської землі, щедрість і працьовитість її людей». Заважив хліб-рекордсмен більш як 600 кг, у діаметрі він мав чотири метри, висота ж його сягнула двох метрів. Іні-

ціатором такого рекорду стала обласна влада, а всю свою майстерність та душу у випікання цього святкового хліба зуміла вкласти Марія Костів із села Целіїв Гусятинського району.

Пані Марія — знана в окрузі господиня, вже понад 20 років пече короваї для весіль, інших урочистостей. Коли їй запропонували створити диво-коровай, це, каже, стало для неї потрясінням — і часу мало залишалося, та й надто відповідально. Рівно за дві доби разом зі своїми кількома помічницями вона витягла з печі 145 святкових хлібів і об'єднала їх в один ваговитий коровай. За для цього використала 600 кг борошна вищого гатунку, 1100 курячих яєць, 15 кг масла, 1 кг маргарину, 30 кг цукру, 12 кг родзинок, 6 кг дріжджів, 15 кг цукрової пудри, 3 кг желатину, 120 літрів молока, 6 кг меду. Білі ромашки, жовті соняхи, червоні маки, різнобарвні троянди, інші квіти теж виготови-

ла, аби, як і годиться, прикрасити святковий хліб.

Представник Книги рекордів України, заслужений артист України Олександр Бурміцький офіційно зафіксував факт виготовлення найбільшого в Україні короваю й вручив очільникові краю Валентині Хоптян сертифікат-свідчення про встановлення рекорду.

Продемонструвати учасникам «Свята хліба» такий коровай-велетен, певна річ, могли лише богатири. І справді, за цю важку та відповідальну справу взявся Василь Вірастюк — найсильніша людина України та світу, заслужений майстер спорту нашої країни. Він разом ще з шістьма стронгменами з різних областей на стадіоні у Гусятині несли хлібного рекордсмена.

На завершення «Свята хліба» кожен охочий міг поласувати духмяним, смачним і солодким коровайним окрайцем.

Розкішний букет — до дня Незалежності

АКЦІЇ. Співоче поле цими днями прихистило виставку квітів, а Оболонська набережна — пісочні скульптури

Інна КОСЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Гарна традиція є в столиці України: в останні дні літа в наймальовничішому куточку Києва проводити виставку квітів. Ось і цими вихідними, напередодні Дня Незалежності, Співоче поле у Печерському ландшафтному парку засяло неймовірними барвами. Тут відкрилась 56 виставка квітів. Різнокольорові композиції, які не могли не вразити навіть найвибагливішого глядача, стали справжньою візитною карткою України напередодні ювілею її незалежності. Цю виставку підготували 9 районних комунальних підприємств з утримання зелених насаджень, міський декоративний розсадник «Теремки» та комунальне підприємство «Святошинське лісопаркове господарство».

Серед представлених експозицій — «Дерево життя», що складається з майже 70 тисяч квітів, квіткове панно з соняшниками... Озelenювачі Шевченківського району витворили квіткову скульптуру козака-характерника Мамаєва разом з конем. Майстри зі Голосіївського району витворили барвисту карту України, на якій позначено всі обласні центри. А оболонські квітникарі, вочевидь, закликають святкувати. Адже вони виклали з квітів усе необхідне для цього: шампанське, цукерки... Квітникарі виклали і гілку калини, і українську символіку... А пара голубів із сніжно-білих квітів вселяє впевненість у тому, що шлюбні в наші країні будуть міцними.

Виставку можна відвідати до 4 вересня. Організатори спеціально встановили такий термін, щоб учні і студенти після початку навчального року також змогли помилуватися композиціями. На виставці та-

Голуби на щасливу долю

кож представлено посадковий матеріал декоративних дерев і кущів та вироби з дерева — дитячі майданчики, альтанки тощо. Голова КМДА Олександр Попов, відкриваючи виставку, зауважив: «Кабінет Міністрів своїм розпорядженням визначив Київ переможцем всеукраїнського конкурсу «Місто кращого благоустрою». Ми відновили свої позиції в цьому конкурсі. Я абсолютно переконаний, що Київ має бути містом кращого благоустрою не тільки в Україні, а й у всій Європі, адже ми маємо на це всі підстави. Приємно відзначити, що зусиллями столичних служб відновлено благоустрій на бульварі Лесі Українки, на проспекті Баженна, на Русанівській набережній. Загалом до Дня Незалежності впорядковано близько 25 парків і скверів. І на цьому ми не зупинимемося, адже у нас є прекрасні спеціалісти і воля відродити славу Києва, як зеленої столиці Європи».

До речі, квіткова виставка — не єдине дійство у столиці, яке цими вихідними зібрало багато глядачів. Так, на Оболонській набережній відкрився фестиваль пісочної скульптури «Місто майбутнього». Піщана експозиція присвячена темі перспективного розвитку різних напрямків столиці: зокрема, фігура крота символізує розвиток столичної підземки, футбольні бутси — футбольний дух Києва напередодні Євро-2012, дві черепахи — більша й менша — єдність міста і села... Скульптури творили майже 20 осіб. Це і професійні майстри — учасники Міжнародних фестивалів пісочних скульптур, і талановиті діти — вихованці мистецьких закладів Оболонського району. До речі, юним майстрам КМДА підготувала сюрприз: Олександр Попов вручив подарунки дітям, які долучилися до створення скульптур.

РЯДОК З ІСТОРІЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Верховна Рада ухвалила Закон «Про приватизацію державного житлового фонду». Він став поворотним пунктом в історії багатоквартирних житлових будинків, оскільки закріпив квартиру як окремий, самостійний об'єкт права власності. Цей Закон надав право власникам квартир створювати «об'єднання індивідуальних власників квартир». Наступним етапом для нових власників стало прийняття у 2001 році Закону «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку». Цей Закон дає можливість членам ОСББ спільно управляти своїм майном. (1992 рік)

Анатолій БЛИЗНЮК,
міністр регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ України

— Я ініціюватиму такий механізм роботи ОСББ, коли в управлінні господарством, поліпшення ситуації будуть включені всі учасники товариства: люди, держава, соціально-відповідальний бізнес. Найголовніше правило — обов'язкова участь громадян. Наприклад, є будинок, настав час для першого капітального ремонту. Мешканці — люди з різним рівнем доходу. Ми говоримо, що через систему пільг і субсидій держава готова допомагати. І на сьогодні ОСББ отримує на розрахунковий рахунок живі гроші. Природно, що треба бачити, як ці гроші будуть використані. Треба зробити проект ремонту, встановлення передбачає використання енергозберігаючих технологій, встановити фотоелементи, щоб світло не горіло цілодобово, і потім скласти загальний кошторис усіх робіт. Мешканці кажуть, щоб привести наш будинок до європейських стандартів нам необхідно, наприклад, 100 тис. грн. І тоді в певній пропорції у фінансування включаються всі учасники процесу. Всі роблять свій внесок, і люди, поважаючи себе, привівши до ладу свій дім і територію, по-іншому потім до всього ставляться.

Феєричні композиції вражають навіть найвибагливіших

ВІДВЕРТА РОЗМОВА

Леонід КРАВЧУК:

«Маємо в усьому залишатися державою»

Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ

Здорове суспільство
стерпить навіть
нездорову критику

Багатьох утішило недавнє повідомлення, що чинний глава нашої держави попросив саме першого Президента очолити Конституційну асамблею — представницьку групу найдосвідченіших українських державників, котрі мають підготувати нагальні зміни до Основного Закону нашої держави. Бо, зрозуміло, треба якось виходити із ситуації, пов'язаної з відміною Конституційним Судом попередніх змін та поверненням до Конституції 1996 року. Тоді не дослухалися окремих «холодних голів», котрі, услід за Аристотелем, завважували: «Легковажно змінювати чинні закони на інші, нові — значить послаблювати силу закону».

— Я взявся за цю справу, — зізнається Леонід Кравчук, — щоби через участь професіоналів, громадські організації, консультації з міжнародними структурами всім політичним силам спільно з Президентом, Верховною Радою внести зміни до Основного Закону, які б відповідали нинішнім потребам і стратегічним цілям української нації, були адекватними світовим викликам, захищали права і свободи наших громадян, піднесли верховенство права на належну висоту.

Напрацьовані матеріали ми подамо Президентові, а він, у свою чергу, до Верховної Ради, і вона, відповідно до чинної Конституції, внесе ці зміни. Тоді всі діятимуть легітимно.

...Свого часу колишній британський прем'єр Маргарет Тетчер, з якою Леонід Макарович знайомий особисто, зауважила, що вона залишиться доти, поки не стомиться, додавши: а доки Британія відчуває в ній потребу, вона не втомиться. Українській незалежності і на її «кругле повноліття», як ще називають 20-річчя, потрібен Кравчук. Йі не лише тому, що ім'я першого Президента вже вписане в нашу багатовікову історію золотими літерами.

Ірина НАГРЕБЕЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

Його в Україні знає кожен. Зі шкільних підручників, дитячих і дорослих енциклопедій, безмежної в своїх обсягах інтернетівської Вікіпедії. І зважте, розумні сяючі очі Леоніда Макаровича Кравчука, його неголосна мудра мова, статечність, що викликає захоплення і повагу, чіткість думки та ясність пам'яті залишаються незмінними навіть з плином часу. А це, погодьтеся, вдається далеко не кожному, свідчить про цілісність натури, міцні фізичні та моральні підмурівки, глибоке національне коріння. Бо, що б там хто казав, хоч як не оцінював роль особистості в історії, Леонід Кравчук був, є і залишиться обличчям першого двадцятиріччя незалежної Української держави.

Не зігнемось
під гнітом... свободи!

— У ті дні 20-річної давності я був прихильником суто парламентської країни, — каже співбесідник. — Гадаю, що Президент має обиратися депутатами, зокрема так, як у Німеччині, багатьох інших європейських країнах. З огляду на це ми внесли до тогочасної Конституції УРСР доповнення: Голова Верховної Ради — найвища посадова особа. Тому й мене зустрічали в світі не лише як спікера, а як найвищу особу України.

Гадалося, що в новій державі парламент формуватиме уряд, інші владні гілки, а президент обиратиметься в парламентській залі для виконання представницьких повноважень чи тих, котрі виникають, приміром, за умов політичної чи якоїсь іншої кризи. Та в Росії саме тієї весни обрали президентом Бориса Єльцина (і ми вирішили змагнутися — Авт.). Тож і в нашому загалі виникла така думка. Таким чином був започаткований інститут президентства, який згодом увійшов до чинної тоді Конституції.

— Коли потім недовгий період ми були парламентсько-президентською державою, — продовжує він, — то Голова Верховної Ради навіть підписував документи про призначення уряду. Та після того, як Конституційний Суд повернув президентсько-парламентську форму державного управління, нині всіх призначає Президент, а парламент лише ухвалює закони. Їх знову-таки підписує глава держави.

Тож нині функції Голови Верховної Ради — виключно спікер-

ські, як і в інших країнах. У нас же, після того як Олександр Ткаченко заявив на весь світ, мовляв я не перший, але й не другий, до цього часу всі наступні голови, не маючи на те повноважень, пнуть до булав. Нині будь-який міністр має більше повноважень, ніж очільник парламенту, бо його рішення поширюються на всю країну.

— А тепер, з висоти 20 років, ваша позиція щодо суто парламентської держави залишається непохитною? — ставлю питання рубя.

— Ні, — каже Леонід Макарович, — за час, що минув, я багато разів упевнювався, що коли б у нас не було інституту президентства, людини, котра б на цій посаді могла без довгих парламентських дискусій безвідкладно ухвалювати документи щодо найпекучіших проблем, країні було б значно сутужніше. Адже коли немає розвиненої партійної системи, бракує відповідальності партій чи урядової коаліції, саме в Президента мають бути такі повноваження, котрі дають змогу приймати оперативні рішення, що зачіпають національну безпеку, світові проблеми.

Учорашні рішення —
сьогоднішні проблеми

Суспільна дискусія довкола так званого Великого Герба нашої держави то затухає, то знову спалахує. Пригадую одне з урядових засідань наприкінці 90-х років минулого століття, де це питання гучно дискутувалося. Ліві нардепи до хрипоті доводили: потрібен він нам, і край!

— От-от, — продовжує перший Президент, — тут якраз собака заритий. Це надумане питання. У 1996 році комуністи не хотіли ухвалювати нинішній Державний герб, мовляв, треба обов'язково домалювати туди серп і молот, на що, певна річ, не погоджувалися демократи. Та перші настояли, щоб наш український герб був «малим», а отже, потрібен ще якийсь.

Так було і з нагородами, коли ті, хто зневажав все українське, хотіли залишити державним... орден імені Ульянова-Леніна. Гадаю, коли будуть вноситися зміни до чинної Конституції, треба раз і назавжди поставити крапку в цій безплідній дискусії з «совєтіко-большевітіко».

Чи згадаймо недавні негідні державної позиції дії цих «учорашніх» довкола нашого прапора, — розхвилювався співбесідник. — Дивлюся по телебаченню трансляцію параду з нагоди Дня Перемоги в Москві. Який прапор несуть попереду? Величезний російський триколір. І ли-

ше після нього прапор Перемоги, котрий Російська Федерація успадкувала від СРСР і зробила його державною цінністю. А в нас ці нікчемні порухи, якісь заяви аж до сумнівного закону, який відмінив Конституційний Суд.

Не вистачає розуму зробити прапор визволення України, щоб нести його Хрещатиком 9 Травня? Маємо в усьому залишатися державою, а не сліпо копіювати когось, причім у гіршому, плебейському варіанті.

Не з доброго дива злітають з вуст Леоніда Макаровича й такі гіркі слова про нинішніх «позавчорашніх», і з цими його оцінками, безумовно, солідарні багато українських патріотів:

— Кличете нас назад, в Українську радянську чи то державу, чи колонію, і водночас купастесь в незалежності, повсюдно паплюжаючи її, граєтесь з владою: «За це голосуємо, а за те — ні». Повірте, Україна залишилася єдиною в Європі, де комуністи досі у владі, до того не лише хизуються «золотою акцією», а й керівні кадри розставляють. Митниця від кого? Та, в якій корупція аж зашкалює? В Одесі, приміром, вам будь-хто з підприємців розкаже, скільки і в яку кімнату треба занести 30 тисяч «зелених»!

І як тут не згадати древнього грецького філософа Платона, котрий свого часу говорив: «Дедалі відхиляється від розуму те, що діється всупереч закону і порядку». Хоча ближчий до нас німецький письменник Генріх Манн перекладав відповідальність за чужі негідні вчинки не лише на їхніх безпосередніх авторів, а й на ширший загал, що мовчки спостерігає за тим, як паплюжать їхню державу, зауважуючи: «демократія — це, по суті, визнання того, що всі ми як суспільство відповідальні одне за одного».

Часи змінюються.
І ми разом з ними

Одне тішить: за 20 років незалежності народилося нове покоління, для якого «серпасто-молоткасті» атрибути — порожній звук, а загдка про обов'язкове щоденне носіння однокольорових краваток, значків, комсомольських чи партійних квитків, мимовільна втрата яких зазвичай ставила крапку на майбутній кар'єрі й назавжди ламала долю молодій людині, викликає щонайменше подив, а то й гомеричний сміх.

— Давайте хоча б умовно порівняємо ровесників соборності і делегатів комсомольських з'їздів, —

пропонує наш герой. — Що вони говорили і як вони говорили? Чи був між ними хоча б один, хто знав ще якусь мову, окрім мови «інтернаціональної єдності», щось бачив (хоча б тому, що за «залізну завісу» не випускали. — Авт.) у світі, окрім свого колгоспу чи заводу?

І подивіться на сьогоднішню молодь. Вона вільно спілкується з іноземцями, знає сучасні технології, досконало розуміється на комп'ютерах, айподах та айфонах. Якось я з'ясував у свого онука потрібну інформацію, а він натискає клавішу і каже: «Зараз перевіримо в Британській бібліотеці». Такий прогрес стався за кілька десятиліть!

Як не любити і не пишатися нашими ровесниками незалежності? Справді, вони іноді досить гостро реагують на сучасні суспільні чи політичні процеси. Та не тому, що виношують плани кудись повернути колесо історії, а через своє нестримне бажання йти вперед.

РЯДОК З ІСТОРІЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Між Україною і Росією укладено угоду про параметри поділу Чорноморського флоту. Кількома роками раніше у Севастополі побував відомий письменник і публіцист, лауреат Шевченківської премії Степан Колесник. У памфлеті «Куди пливе ескадра» він передбачив наслідки цієї події. (1997 рік)

Степан КОЛЕСНИК,
письменник і публіцист,
лауреат Шевченківської премії

— Майже 70% флоту колишнього СРСР будувала Україна. Це наше вуглля, наш метал, наші електроенергія і людська праця. І величезна трагедія народу полягає в тому, що тодішні вожді здійснили зрадницьку політику і просто віддали Чорноморський флот Росії. За моїми даними, Україні відійшли крихти — 7–8%. Я 13 разів зустрічався з російським адміралом Касатовим, який командував ЧФ РФ. Ми мало не билися під час дискусій. Він ніяк не міг усвідомити, що Україна стала незалежною державою. І флот вони вважали «нашим». Всіх, хто присягнув Україні, негайно звільняли, частинам і кораблям не давали життя на власній же території, призовників з України примусово відправляли назад прямо з вокзалу. Це була неприкрита спроба елементарної окупації у штучно створеній атмосфері імперської ворожнечі.

Найгірше те, що тривалий час 96% постачання саме російського флоту здійснювала... Україна! Так само за рахунок нашого бюджету зводилося житло для офіцерів, причому з подвійним перевищенням плану. У Міноборони мене переконували, що все це буде нашим. Дзуськи! Квартир там не отримав жоден офіцер українського флоту. Нашим воно не стало і вже не стане з урахуванням харківських угод.

У книзі «Куди пливе ескадра?» я ще 1993 року зробив невтішний для держави висновок: через недолугу й зрадницьку політику її керівництва Україна практично втратила флот. І на тлі тих подій харківські угоди виглядають дитячим лементом. Вони лише закріпили «здобутки» 1992–93 років.

ВИТОКИ

«У Жовкві жінка довірила нам молитися за її онуку»

Керівник Всеукраїнського проекту «Єдина Україна: Схід і Захід разом» Світлана КУЧЕРЕНКО

Так зустрічали рушникову доріжку єднання в Кіровограді

Відома усім червона доріжка сама по собі нічим не примітна: знаменита лише кроками зірок — кіноакторів, музикантів, співаків, які прямують по ній на вручення «Оскарів», «Греммі» та інших престижних нагород. Та ось в Україні з'явилася доріжка рушнікова...

Український рушник «простеляють, наче долю» тільки перед нареченими на шлюбній церемонії. А ходять по ньому голка з фатою кольорових ниток, коли вишивальниця мережить полотно споконвічними узорами, і погляди, думки й почуття всіх, хто цим витвором милується.

Зшити рушники з усіх куточків Вітчизни в доріжку, а письмена їхніх орнаментів — у спільну барвисту сагу українців ще від сивої давнини спало на думку Світлані Кучеренко зі Слов'янська на Донеччині, випускниці Харківської державної академії культури. Полотняна стежина єднання народу з назвою «Єдина Україна: Схід і Захід разом» почалася торік у серпні зі Свято-Успенської Святогірської лаври, мандруючи по всіх областях України, вона видовжила до понад 70-ти метрів. У 20-ту річницю Незалежності України, її, присвячену цій знаковій даті, розгорнуть у столиці.

А напередодні ми розпитували, як відбувався упродовж року Всеукраїнський проект «Єдина Україна: Схід і Захід разом», його ініціатора, натхненника й організатора Світлану КУЧЕРЕНКО.

УК Пані Світлано, рушникову доріжку громадянського єднання — це вже величезний сувій?
— Так, намотаний на паколь — дерев'яну палицю з латунними наконечниками. До неї приєднаний перший рушничок, від Свято-Успенської Святогірської лаври, на ньому вишитий хрест, завітаний трояндами, це орнамент Слобожанщини. Він завширшки 25 см, а за ним — і 30 см, і 40, і до 50-ти. Ми хотіли під усі підшити біле полотно однакове завширшки. Але потім відійшли від цієї ідеї, щоб не руйнувати унікальну первісність рушника кожного регіону, бо це його історія. Чому подільський такий широкий, а тернопільський — вузький? Чому в

Західному регіоні України геометрична вишивка, а на Слобожанщині — квіткове розмаїття? Там на кожне запитання є вагогий історичний аргумент.

УК Який рушник найдовший?

— Був і до чотирьох метрів, із Сумщини.

УК Теж вишитий чи витканий кралецький?

— Саме кралецький.

УК Цікаво, яка вага рушникової доріжки?

— Сувій не важили, але він не легкий. Спочатку розгортали його, коли доріжка була коротшою, в обласних бібліотеках і музеях ми самі, жінки. А згодом, коли акція відбувалася вже зазвичай на майданах, кликали на підмогу і двох козаків, котрі супроводжували доріжку зі списками: їх нам виготовив Слов'янський завод високовольних ізоляторів, а та-

кож оздобив латунними наконечниками чотири ручки дерев'яної планшети, на якій носили сувій.

УК Хто запропонував, щоб були списи?

— Усі реквізити виготовлялися за моїм проханням. Я ж режисер за фахом. Списи символізують охорону. Наша акція — це ще й хода, а її з давніх-давен очолювали озброєні козаки.

УК Що особливо вразило в рушниковому сувої саме вас?

— Різномар'ям і красою — івано-франківський рушник. Надзвичайно цінним історичним надбанням — подільський, з Вінниччини, вишитий качалковою гладдю. Ця техніка вишивки майже не використовується, нею володіють одиниці людей.

УК Хто вишивав доріжку? У ній по одному рушнику від кожної області?

— Довірялося це заслуженим майстриням України, але були й рушники від звичайних жінок із золотими руками й щирими серцями. Одна з них, пані Ніна Лазенко з Переяслава-Хмельницького Київської області, їй уже за 70 літ, сама привезла на Донеччину вишитого рушника на ікону Святогірської Божої Матері, яка була завжди поряд з рушниковою доріжкою в усіх наших подорожах Україною. А доріжка доповнилася вишитим рушником Ніни Іванівни від Переяслава-Хмельницького, коли ми приїхали до цього міста на приватне запрошення. Прибували з доріжкою і в села, і в райцентри, і в міста, які побажали долучитися до нашої акції. Від Київщини в нас два рушники: з Переяслава-Хмельницького, і від області який теж вишила пані Ніна Лазенко.

УК А в інших регіонах як?

— По два рушники — від Чернігівщини, Сумщини, Одещини. Нас двічі запрошували до Кіровоградської області: після Суботців згодом побували за пропозицією голови Знам'янської держадміністрації в селі Машорино. Якраз у жнива, але зібралось дуже багато й глядачів, і учасників дійства, творчих колективів.

РЯДОК З ІСТОРІЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Ідея запровадити зовнішнє незалежне оцінювання знань виникла під тиском громадськості. Соціологічні дослідження, проведені Інститутом соціології Академії педагогічних наук серед першокурсників, показали, що більшість абітурієнтів вступала до українських вишів не за знаннями. Майже четверта частина студентів Львова та Одеси при опитуванні заявили, що вступили за хабарі або по протекції. На Сході й у Центрі ці показники були на рівні 10%. (2005 рік)

Станіслав НІКОЛАШЕНКО, голова Громадської Ради освітан і науковців України, доктор педагогічних наук

— Передусім зовнішнє незалежне оцінювання мало зробити прозорим і чесним вступ до вишів. Адже раніше, за оцінками експертів, щорічно під час вступної кампанії ділками прокручувалось близько 1,5 млрд гривень. Однак це лише один аспект. Є й інша, ще важливіша сторона ЗНО. Йдеться про визначення чесної та об'єктивної картини стану справ в українській школі. Механізми ЗНО покликані дати об'єктивну оцінку якості знань в кожній школі, районі чи місті.

Якщо із першим завданням творці ЗНО дещо впорались і рівень корупції при вступі до університетів різко зменшився — не випадково 73% населення виступає за ЗНО, то з другим завданням ситуація складніша. Так, оцінка на ЗНО є порівняльною щодо знань учня відносно інших учасників. Це було доцільним на початку експерименту. Нині слід знання юнаків і дівчат оцінювати відносно вимог Держстандартів. Якби так було, суспільство побачило б, що принаймні 25% учнів з математики показали б негативні знання. Прикра картина була б з фізики, хімії, біології, дещо кращою — з історії та мови. Така правда має спонукати уряд вживати заходи щодо підвищення якості української освіти: радикально оновлювати її зміст, створювати сучасну індустрію технічних засобів навчання, збільшувати видатки, по-справжньому турбуватись про благополуччя педагогів.

Справді, механізми ЗНО слід удосконалювати. Вони не бездоганні й ще недосконалі. Але в жодному разі не можна піддаватись лобістам хабарників, які через парламент, чиновництво, підкуплену пресу хочуть дискредитувати зовнішнє незалежне оцінювання знань.

УК На доріжці узори лише давні чи й нові?

— Там усе синтезовано. На багатьох рушниках Дерево роду, виноград як символ достатку, троянди. Сучасні елементи — від майстринь з досвідом, які знаються і на орнаментах, що дійшли до нас крізь віки, і на започаткованих у XX столітті.

УК Полотно в рушниках крамничне чи хтось, може, і сам виткав?

— Переважно куповане, але зустрічається й домоткане. З Андрушівського району Житомирщини, мабуть, давнє, бо по ньому видно, що це не тканина сьогодення, та й енергетика інша, якщо доторкнутися.

УК Пані Світлано, коли заповнили вас українські рушники?

— Маю вдома рушник, подарований бабусею. Пам'ятаю її побілену хату на Кіровоградщині, в селі Чечелівка Петрівського району. У кімнатах висіли ікони, а на них рушники. У неділю бабуса казала: «Поїли — помолимось». І ми підходили до ікон. Ці рушники в моїй уяві як Образ Божий, щось таке сакральне, й асоціюються із захистом оселі й душі. Оберіг, який супроводжуватиме все моє життя.

У мене мама з Донеччини, а батько з Кіровоградської області, я жила на обох їхніх батьківщинах. Нині мешкаю в місті Слов'янську в Донбасі, в якому народилася, працюю культормом у санаторії «Слов'янський», де підліковуються неходячі люди у візках. Вони настільки сильні. Я переконалася: ще не зрозуміло, хто з нас інваліди... Скільки в них ентузіазму, енергії. І співають, і впроваджують свої нові програми й заходи. Їм також дуже цікава тема рушникової єдності.

УК Ваш проект скрізь зустрічав порозуміння?

— Хоч ми й чули від декого, що це банально, хто, мовляв, вас роз'єднує, наша акція відбувалася в областях масштабно, на дошиванні рушників збиралося багато людей, їх цікавило це й хвилювало. У нашому проекті були задіяні в поїздках 5 фольклорних колективів з Донеччини. Як своєрідний гімн рушникової доріжки — пісня «Вишиванка моя — Україна», яку спеціально для цього проекту написали Алла і Віктор Антоненки з Донецька. Але до сценарію дійства додавалися і пісні та вірші чи не з кожної області. Матеріалу назбиралося на цілу збірку, людей зачіпає ця тема.

УК Чи траплялося на Всеукраїнській акції «Єдина Україна: Схід і Захід разом», яку ви ініціювали, щось несподіване?

— Коли ми розгорнули рушникову доріжку на майдані у Жовкві на Львівщині, я йшла поруч із представником держадміністрації, який її оглядав. Раптом побачила, що за мною біжить жінка. Тримає в руках хрестик на ланцюжку, плаче і каже: «В мене онучка дуже хвора, оце її хрестик. Благаю, візьміть його із собою, повезіть до Лаври і помоліться. Щось я вам вірю, що ви дитину нашу врятуєте»...

Таких слів не передбачив жодним сценарієм... Зробили все, що просила нас бабуса для своєї онучки. Молимося за ту дівчинку...

Жовківський рушник освячували представники кількох конфесій. Так само було в Івано-Франківську: кожен священик благословляв рушник від області на благо України. А у Львові я вперше почула молитву, яка так і називається: «Схід і Захід».

Людмила ЯНОВСЬКА,
«Урядовий кур'єр»

ВИТОКИ

Мандрівці досить місця в рюкзаку,
Вітчизні — в квітці соняха

ТВОРЧІСТЬ. У кожного з учасників Міжнародного конкурсу дитячого малюнка «Подорожуючи Україною» — своя стежина творчої уяви

Людмила ЯНОВСЬКА,
Олександр ЛЕПЕТУХА
(фото),
«Урядовий кур'єр»

Мандрівка завжди починається з вибору: що взяти в дорогу, щоб у ній не обтяжувало та не муляло зайве й недоречне. Вибором вона й завершується: але відкладаються вже не речі з шафи до рюкзака чи валізи, а найяскравіші спогади про побачене й відчуте — в пам'яті, у душі.

Юні художники вибирають з дорожніх вражень те, що олівцями й пензлями осмислюється на аркушах паперу в образах. Цей шлях їхньої творчої уяви цікаво простежується на Міжнародному конкурсі дитячого малюнка «Подорожуючи Україною», присвяченому 20-річчю Незалежності нашої держави, — роботи його учасників експонуються в столичному Музеї сучасного мистецтва України з 29 липня по 29 серпня.

Дізнавшись у 4 роки, чому бджоли вчащають до

соняшників у цвіту, я попросила маму надобати мені з їхніх квіток меду... А от шестирічна кияночка Саша Рокитнянська вмістила на соняшниковій голівці-стілнику вже не «пасіку», як колись я, а те, що для неї Батьківщина: квітник на подвір'ї, дерево біля хатинки, небо із сонечком і хмаринкою... Все, як і у назві Сашиного малюнка — «Квітка-Україна».

Дев'ятирічний житель столиці Дмитрик Фігаро (і прізвисько в хлопчика непосидюче!), напевне, шукає той високий пагорб, з якого видно козацьке минуле предків, — це прочитується в його малюнку «Мрія про подорож».

Та особливо вразила мене своїм символом навколишнього світу Валерія Перегонцева з Троєщини, четвертокласниця київської школи № 246, котра навчається живопису в дитячій школі мистецтв №7 (педагог Дар'я Мамекина). Всі вже при звичаїлися до генеалогічних дерев людей,

Дерево роду України намалювала Лера Перегонцева

Ось така «Мрія про подорож» у юного киянина Дмитрика Фігаро

«Свою Україну любіть», — закликає восьмирічний Богдан Кирилко з Києва

«Квітка-Україна» з пензлика Саші Рокитнянської

Киянин Михайлик Мариненко: «А ми файні українці!»

а Лера красиво, влучно й енергетично зобразила родове дерево рідного краю. Вибрала для цього яблуню з рясним урожаєм плодів на тлі золотавого німба жнивного поля, розташувала на її гілках хатинку й багатоповірку — уособлення села й міста — і храми. Лаконічна притча про те, що розквіт нашої незалежної держави гармонійний лише з Богом у душах її громадян — відколи віра в нього осяяла найпершу оселю на території нинішньої України й дотепер, і в майбутньому, яке на малюнку дівчинки в саджанці-яблуньці з прожилками-тризубами на листочках.

Для дуже домашньої Лери Перегонцевої, яка засинає й прокидається з молитвою і щонеділі ходить з бабусею до церкви, понад усе — її родина. Якось сказала, що вже й нічого загадувати перед Новим роком: мама народила їй сестричку, бабуса завела собаку — що можна побажати собі ще? А коли відвідала в Білорусі прабабусю, яка погано бачить, то не відходила від неї і зауважила, що ця подорож до рідної людини для неї дорожча й цікавіша, ніж попередня на відпочинок до Туреччини. Просто дівчинка вже в юному віці збагнула, хто і що в її житті найважливіший.

Недаремно навіть у казках з цього приводу йдеться лише про три заповітні бажання, а переступила цю межу золотої рибки ненаситна бабця — й опинилася перед розбитим коритом...

У Лери Перегонцевої на все власна думка, вона нічого й нікого не копіює і прагне скрізь і в усьому бути собою. А не знає меж хіба що в творчих ідеях — але це ні їй, ні комусь іншому не на шкоду, навпаки... І притаманне й іншим учасникам Міжнародного конкурсу дитячого малюнка «Подорожуючи Україною», переможців з-поміж яких оголосять 30 серпня.

РЯДОК З ІСТОРІЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Започатковано Київську дитячу академію мистецтв — професійний мистецький навчальний заклад інноваційного типу. Непересічність вишу — в безперервності мистецької освіти, яка охоплює чотири рівні: підготовчий, початковий, основний, вищий. Майже 600 її вихованців опановують музичне, образотворче, театральне мистецтво, хореографію. (1994 рік)

Михайло ЧЕМБЕРЖІ,
автор ідеї, ректор закладу академік

— Реалізація концепції довела її перспективність і життєздатність. Адже щоб стати, наприклад, професійним музикантом, треба вчитися в трьох навчальних закладах. У нас діти з 4 до 20 років перебувають під одним дахом, де зібрані воедино всі види мистецтва. У цьому й полягає цінність такого методу навчання, коли слухачі різних вікових категорій через спілкування між собою, участь у творчих акціях академії одразу відчувають вплив музики, живопису, танцю... Ми завжди намагаємося йти в ногу з часом, використовуємо сучасні комп'ютерні технології, високоякісну апаратуру для запису, висококласні музичні інструменти. Не забуваємо також про романтизацію навчального процесу — цей період для молоді людини має бути цікавим, ефективним, пам'ятним. Академія — це й соціальний проект, оскільки вона забезпечує своїм випускникам перше місце роботи. За 17 років існування з її стін вийшло багато фахівців, які добре розуміються на мистецтві, знають мови, володіють комп'ютерною грамотою, інтелектуально підготовлені. А це дає змогу бути конкурентоспроможним на будь-якому ринку праці. Тому жодного безробітного серед них немає. Ми робимо все для того, щоб дитина мала потрібні знання і вміння для побудови майбутнього щасливого життя.

РОВЕСНИКИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

ВИ НИКОЛИ НЕ ЗАМИСЛЮВАЛИСЯ НАД ТИМ, ЩО ЗНАЄ НАША МОЛОДЬ ПРО ЖИТТЯ В УКРАЇНІ ДО ЧАСІВ НЕЗАЛЕЖНОСТІ? ЦЕ ПИТАННЯ НАСТІЛЬКИ ЗАЦІКАВИЛО НАС, ЩО РЕДАКЦІЯ ПОПРОСИЛА КИЇВСЬКИХ СТУДЕНТІВ-СТАРШОКУРСНИКІВ, МАЙБУТНІХ ТЕЛЕЖУРНАЛІСТІВ, ЯКІ, ВЛАСНЕ, МАЙЖЕ РОВЕСНИКИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ, НАПИСАТИ МАЛЕНЬКИЙ ТВІР НА ЗАДАНУ ТЕМУ: ЯКОЮ ВОНИ УЯВЛЯЮТЬ КРАЇНУ, В КОТРІЙ ЖИЛИ ЇХНІ БАТЬКИ, КОЛИ БУЛИ МОЛОДИМИ.

Твір на задану тему

ОСОБИСТИЙ ПОГЛЯД. «Урядовий кур'єр» попросив київських студентів розповісти про те, яким вони бачать життя в Україні 20 років тому

Аліна ГОГОЛЕВА:

«Ефекту сірості моїй уяві додавали старі фільми»

— У дитинстві мені здавалося, що світ навколо мене зроблений з пластиліну. Кожна подробиця мого світу була яскрава, все, що було довкола мене, ніби казка із книжки. А вже в книжках усе намальовано яскравими фарбами. Ось і мій світ був наче намальований найяскравішими фарбами.

І розглядаючи іноді старі фотографії з батьківських альбомів, я дивувалася. І, якщо чесно, досі дивуюся. Все дуже просто. Фотографії у цих альбомах майже всі чорно-білі, іноді сіруваті, а іноді і взагалі з відтінком «жовтизни», що свідчить про їх давність. Ефекту сірості моїй уяві додавали старі фільми, де все було сірим. Діти в однаковій радянській формі, люди одягнені в усе чорне, сіре, або темно-синє (хоча, що цей колір саме темно-синій, я

дізнавалася від самих батьків, адже на плівці цього не видно), сірі дерева, сірі будинки. Також мені здавалося, що всі були дуже злі та похмурі. Що ніхто зайвий раз не усміхався і не виказував хороших емоцій, а якщо й показували, то все це було вимушене, акторською грою. І коли батьки розповідали мені про своє дитинство чи юність, моя уява автоматично малювала все це у сірих та чорних барвах. Звісно, батькам я цього не казала, тому що

думала, що в їхній пам'яті все таке ж саме.

Потім я виросла. І що ви думаєте, щось змінилося? Анітрохи. Хоч я вже чітко розумію, що дерева за часів молодості моїх батьків були такими ж зеленими, будинки — такі ж яскраво пофарбовані, як наші, та й люди не були такими сірими й похмурими. Всі так само посміхалися і раділи життю, як зараз.

Але дитячий «сірий світ» і досі живе в моїй уяві, і я докладаю неабияких зусиль, щоб цей світ розфарбувати.

Ольга ЧИСТЯКОВА:

«Треба залишатися людиною»

— Я студентка, журналіст-початківець. Уявивши себе в цьому ж становищі, але в радянські часи, одразу подумала про свободу слова. В ті часи її просто не було, а зараз, навпаки, ми можемо говорити вільно і не приховувати від людей правди. Але постає інша проблема. Я не маю можливості знайти собі роботу, щоб мати змогу говорити. А от у Союзі всім випускникам вузів надавалась робота і проблеми з працевлаштуванням не існувало. Хоча і тут не все так сонячно, як здається. По-перше, людина, яку влаштували на роботу, не мала права вибору і повинна була працювати на певній посаді в зазначеному місці протягом трьох років, і про звільнення не могло бути й мови. А по-друге, той, хто відмовлявся працювати, міг потрапити до в'язниці за так зване «тунеядство».

Великим мінусом тодішніх часів для мене є і той факт, що після народження дитини мати не могла проводити з немовлям достатньо часу, а змушена була віддавати його в ясла та продовжувати працювати. Це зовсім не збігається з моїм уявленням про виховання.

А далі ще гірше! Дитина підрастає і потребує більше уваги, ніж раніше. Батько і мати ж весь свій час проводять на роботі, вихованням займається переважно держава, і часто робить це формально, не враховуючи особливості характеру дитини, її бажань. Родинні зв'язки слабшають, і це кепсько.

Хорошого в Радянському Союзі було також достатньо. Безкоштовна медицина, а головне, хороші лікарі зі справжніми дипломами. Навчання також було безкоштовним, і вступити до вишів мали можливість лише справді розумні і сумлінні діти, а це і вирішувало одну з головних проблем сучасності — мізерну кількість справжніх професіоналів.

Та водночас варто згадати дефіцит продуктів, малу кількість кафе і ресторанів, брак усього іноземного, в тому числі й одягу. Хоча в сучасному житті ситуація ще складніша.

Комп'ютерні ігри, дискотеки, розваги витіснили жагу до знань з нашого життя. Це, звичайно, не для всіх, але, на жаль, — для більшості.

Зробити однозначний висновок про кращий період життя я не змогла, але в будь-якому випадку треба залишатися людиною!

Олена ГУРІНА:

«Наші батьки спілкувались не смсками, а листами»

— Я стільки чула від батьків, як вони раніше жили, яка тоді була наша Батьківщина, та одначе не можу уявити її іншою, не такою, як нинішня...

Я знаю, що в моєму віці моя мама вчилася далеко від батьків, так само, як і я, працювала та жила в гуртожитку. Тоді було все інакше, казала вона мені. Та, якщо подумати, світ завжди був однаковим, за-

вжди осінь змінювала зима, потім наставала весна, а за чарівницею весною — жарке літо... Завжди існували люди, завжди вони були добрими і поганими. Але, мені здається, в той час люди були кращими, добрішими, бо тоді їх не заповнився світ Інтернету, комп'ютерів, мобільних телефонів, грошей... Суцільний бруд, який присутній у нашому світі, був відсутнім тоді, можливо, не повністю, але все ж його було менше.

Ми зараз не уявляємо свого життя без новітніх технологій. Весь вільний час ми або сидимо «В кон-такті», або розмовляємо по

телефону. А наші батьки спілкувались не смс-ками, а писали одне одному листи, дивились не тупі ток-шоу по «телеку», а ходили в кінотеатри, де показували не трилери і фільми жахів, а романтичні фільми або комедії. Навіть спілкувались не примітивними вигуками «вау», «о'кей», «кльово» чи щось подібне, а простою людською мовою, «добре», «домовились», «будь ласка», «гарно». Та й розважались мої батьки не під «техно» або «драмчик» у «найкрутіших» клубках міста, а, як тоді називали, на дискотеках, під гарячі

хіти 80-х, у виконанні «Ласкового Мая», С.С.Catch, Modern Talking, «Міраж» та багатьох інших. Одягали не міні-спідниці та кофтинки з «декольте», а гарні сукні «в горошок», черевики фірми «Саламандра» та носили зачіски з «начосами»! Ось чому наші батьки весь час говорять нам, що раніше були інші часи й інші люди, зовсім інші стосунки між однолітками, повага до старших та інші теми розмов.

І я схилиюсь до думки, що хоч як би там було, а батьки наші жили в кращі часи, добріші і світліші.

РЯДОК З ІСТОРІЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Кабінет Міністрів прийняв постанову № 951 про Премію Кабінету Міністрів України за внесок молоді у розбудову держави. 21 листопада 2007 року Кабінет Міністрів постановою № 1333 затвердив остаточне положення про Премію Кабінету Міністрів України за особливі досягнення молоді у розбудові України. Премія присуджується щорічно до Дня молоді особам віком до 35 років за виробничі, наукові, творчі, спортивні досягнення, за особисту мужність та внесок у забезпечення розвитку молодіжного руху. (2000 рік)

Дмитро ТАБАЧНИК,
міністр освіти і науки,
молоді та спорту

— Переконалий, що саме молоді є найбільш динамічним елементом громадянського суспільства, генератором та провідником нових ідей, тією соціальною групою, яка вирішальним чином визначає зміст і характер майбутнього, концентрує в собі перспективні тенденції суспільного розвитку. Сміливі ідеї молодих, їхні нестандартні рішення, оригінальне світосприйняття змінюють психологію, настрої, спосіб життя як окремих людей,

так і суспільства в цілому. Цією премією ми вшановуємо молоді таланти, наполегливість, силу духу й великий оптимізм і віру в краще для кожного з нас та нашої держави.

Системний пошук і підтримка обдарованої молоді — визначальне й важливе завдання для розвитку країни. Адже від здатності молоді бути активною, дієздатною та творчою силою залежать перспективи розбудовочого процесу в Україні. Уряд робить усе можливе для підтримки молодої людини в наш непростий час — час змін і перетворень. На моє переконання, молодіжна політика є ефективною лише тоді, коли вона здійснюється для молоді і разом з нею. Саме активна молодіжна позиція сприяє відродженню національної духовності, розвитку інтелектуального і творчого потенціалу країни. Тільки від конкретної молоді людини залежить, наскільки успішним зробить вона своє життя.

Велопробіг — назустріч святу

Інна КОСЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

АКЦІЯ. Коли четверо спортсменів-херсонців вирішили організувати велопробіг, присвячений 20-й річниці Незалежності України, міський голова Херсона Володимир Сальдо подарував їм прапор міста. Під ним і вирушили хлопці в дорогу. «Нехай усі бачать, що це херсонці», — з гордістю сказав Володимир Сальдо, додавши: «Це важлива подія для нашого міста, бо вона свідчить, що все більше херсонців особистим прикладом закликають вести активний спосіб життя. Ініціаторами велопробігу виступили люди, які активно розвивають у нашому місті пляжний волейбол. Сподіваюсь, що це не остання їх ідея».

Учасники пробігу — Сергій Стасенко та його тринадцятирічний син Сергій, Юрій Шиндін, Микола Марінчук — розповіли, що готувались до акції ретельно: «Спочатку робили невеличкі виїзди за межі міста, пробували сили у велоїздах по піску. І нарешті вирішили випробувати себе у великому перегоні». І це спортсменам удалося. Їхній маршрут довжиною майже 500 км проліг через три області. Хлопці перетнули Херсонську і Миколаївську області й фінішували в Одесі.

РЕТРО-ПОГЛЯД

День, що змінив хід історії

ПАМ'ЯТНЕ. Двадцять років тому позачергова сесія Верховної Ради Української РСР прийняла доленосне рішення — проголосила незалежність України

Василь ТУГЛУК,
«Урядовий кур'єр»

Звичайно, коли оцінювати цей день 24 серпня 1991 року з висоти двох прожитих десятиліть, то нинішні політики і навіть ті, хто схвалював Акт проголошення незалежності України, можуть сьогодні робити якісь зауваження, уточнення, нарікати чи дорікати, що зроблено було щось не так, або не доведено до завершення задумане. Однак стосується це не самого доленосного документа, а того, як він утілювався в життя пізніше. Тоді ж, 24 серпня, народні депутати України першого демократичного скликання заклали фундамент, на якому розпочалося будівництво нової держави. Інша річ, що велось воно інколи методами, які нагадували зведення вавилонської вежі, проте вина у цьому передусім головних «виконробів» та їхніх підручних. Однак сьогодні можна ствердно сказати, що ми маємо, хоч і не зовсім комфортний для більшості народу, але все-таки свій дім, ймення якому — Україна. А про те, як закладався його фундамент — у ретроспективі та фрагментальному відтворенні подій двадцятирічної давності.

Поміж крапельками...

Буквально за кілька днів до цієї історичної події ніхто не міг спрогнозувати, чим закінчиться путч гекачепістів, розпочатий 19 серпня. Як стало відомо пізніше, керівництво Компартії України фактично підтримало його, парламентське — вичікувало, бунтували лише ті, хто входив до «Народної Ради» — об'єднання депутатів, які були обрані до Верховної Ради як альтернатива компартійним висуванцям. З осудом антидержавного перевороту у Москві виступили депутати обласних та міських рад Львівської, Івано-Франківської та Тернопільської областей, які в унісон з «народорадівцями» парламенту вимагали від Голови Верховної Ради Леоніда Кравчука чіткої публічної позиції щодо подій, які у той час відбувалися у Москві, вимагали негайного скликання позачергової сесії парламенту. Однак на той час ніхто ще не знав, що Леонід Макарович 19 серпня пережив не кращі години свого життя. О 6 годині 30 хвилин 19 серпня йому додому зателефонував командуючий Київським військовим округом генерал Віктор Чечеватов і сказав, що в країні введено надзвичайний стан і вся влада перейшла до ДКНС. І попередив, що у нього в кабінеті перебуває представник Міністерства оборони генерал Варенников, який хоче з Кравчуком

Учасники багатотисячного мітингу вітають проголошення незалежності України

зустрітися в кабінеті Першого секретаря ЦК КПУ. Однак, як пізніше зазначав у своєму виступі на сесії 24 серпня тодішній Голова Верховної Ради, він відмовився від зустрічі в ЦК. Вона відбулася о 9-й ранку в кабінеті Леоніда Макаровича. З «візитом» туди нагрянули генерали Валентин Варенников, Віктор Чечеватов, член військової ради округу Борис Шаріков. Прибули також перший віце-прем'єр Костянтин Масик і Перший секретар ЦК Компартії України Станіслав Гуренко. Вареников попередив Кравчука: «Війська мають наказ і будуть діяти, якщо отримають інформацію, що ситуація потребує введення надзвичайного стану. І запропонував подумати над тим, щоб ввести його в західних областях України і Києві. За словами Леоніда Кравчука, він відкинув останню пропозицію і почав вимагати від Вареникова письмового підтвердження його повноважень. Оскільки такого документа не було, Леонід Макарович сказав, що не визнає повноважень, а діятиме лише в рамках законів і чинної на той час Конституції.

Ймовірно, так було насправді, однак позиція Леоніда Кравчука на той час була відома хіба що йому самому та тим, з ким він зустрічався. Принаймні цього не почули 19 серпня ні ветерани — учасники оборони Києва у 1941 році, з якими він зустрічався, ні автор цього матеріалу — тоді журналіст парламентської газети, який супроводжував Голову Верховної Ради. Натомість Леонід Макарович ветеранам, які цікавилися тим, що сталося з тодішнім Президентом СРСР Михайлом Горбачовим, сказав, що не вірить у його хворобу. Мовляв, за кілька днів до цього зустрічався з Михайлом Сергійо-

вичем у Криму, випили пляшку «Лимонної», довго розмовляли, гуляли по набережній і Генсек був цілком здоровий. Тому він не вірить у його хворобу. Цього ж дня, 19 серпня, виступаючи по телебаченню, Голова Верховної Ради закликав народ до спокою, виваженості, дотримання нормального ритму життя. Про оцінку перевороту, затіяного гекачепістами, ні слова, очікування затягнулося доти, доки не стало очевидним, що путч провалився. Фактично Леонід Макарович уперше продемонстрував у ті дні вміння маневрувати «між крапельками дощу». 24 серпня, коли лунали навіть пропозиції парламентаріїв відсторонити його від ведення позачергової сесії, Леонід Кравчук стверджував, що його дії були продиктовані тим, щоб не допустити введення надзвичайного стану в Україні.

Рідні стіни і підтримка за ними

24 серпня, на два дні пізніше, ніж пропонували представники «Народної Ради», позачергова сесія Верховної Ради все-таки розпочалася. Цього суботнього дня проходила вона фактично під контролем сотень тисяч людей, які оточили будівлю парламенту, уважно слухали трансляцію того, що відбувається у сесійній залі, і схвально або обурено реагували на виступи депутатів. Не менш наелектризованою була ситуація і в самій сесійній залі.

Прийняте раніше Президентом Верховної Ради рішення щодо розгляду сесією питання — «Про політичну ситуацію» на перших хвилинах за пропозицією народного депутата Воробйова, який закликав прийняти конкретні доку-

менти, а не просто політичну заяву, було доповнене наступними словами: «і про заходи, які б запобігли можливості перевороту». Саме завдяки цьому доповненню, а отже, й новому завданню для законодавчого органу, і були цього дня прийняті документи, які ознаменували собою народження нової держави та вихід з тодішньої імперії.

Після затвердження порядку денного сесії з доповіддю про політичну ситуацію виступив Голова Верховної ради, який прямо на очах переходив на державницьку позицію. І в цьому велику роль відіграла не лише розгубленість більшості, а й сотні тисяч людей під парламентом, які вимагали негайних змін у політичному житті держави. Саме тому Леонід Макарович безстрашно зазначив: «Необхідно прийняти закони

про статус військ, розташованих сьогодні на території республіки, главі Української держави мають бути підпорядковані внутрішні війська, Комітет державної безпеки, Міністерство внутрішніх справ. При цьому вони не повинні входити в будь-які союзні структури. Мова може йти тільки про координацію дій. З цих питань необхідно прийняти відповідні закони. Необхідно також вирішити питання і про департизацію правоохоронних органів республіки».

Зі співповідями виступили представник тодішньої комуністичної більшості Олександр Мороз, а від «Народної Ради» — Ігор Юхновський. І саме в заключних фразах останнього прозвучали слова: «З метою якнайшвидшої нормалізації внутрішньої ситуації в Україні, з метою

надання виконавчій владі республіки визначальної, висхідної позиції у політичній, економічній і культурній галузях, з метою росту довіри народу України до Верховної Ради і її Президії проголосити, що від сьогодні, 24 серпня 1991 року, Україна стає повністю незалежною демократичною державою. Чинними для України стануть тільки Конституція України і її закони, урядові постанови та інші законодавчі акти республіки...»

Потім Дмитро Павличко запропонував прийняти Акт проголошення державної незалежності України, який підготували депутати — представники «Народної Ради». Далі пропозиції посипалися одна за однією. Слабкі спроби окремих представників більшості заблокувати хід подій припинилися після того, як вони зрозуміли, чим це все може закінчитися. Коли тисячі людей кинулися на штурм Верховної Ради після того, як замість національного над куполом парламенту підняли «бутерброд» з синьо-червоного та жовто-блакитного прапорів. Тому постановою Верховної Ради, якою проголосили Україну незалежною державою, а потім Акт проголошення незалежності України були схвалені конституційною більшістю — 346 голосами. Далі денонсували союзний договір 1922 року, прийняли рішення про департизацію держустанов, створення національних Збройних сил, введення в дію національної грошової одиниці тощо, дали доручення держорганам підготувати необхідні проекти законів. Так завершився день, який докорінно змінив хід історії країни та ознаменував відродження її незалежності.

РЯДОК З ІСТОРІЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Проголошено незалежність України. (24 серпня 1991 року)

Леонтій САНДУЛЯК,
співатор Акта проголошення державної незалежності України,
професор

Мій підпис був другим і заключним під проектом Акта Верховної Ради Української РСР про проголошення незалежності України. Коли сталося ГКЧП, я з сім'єю відпочивав на рідній Кельменеччині. Перше, що тоді відчув, був страх за своїх рідних і бажання вийти за кордон. Потім — більш усвідомлена думка: «Що люди скажуть і як з цим житимуть мої нащадки?» Я дістався до обласного центру і спробував виступити в телеєфірі. Моє звернення до земляків пропустили через решето цензури і дали із запізненням, коли я вже був у столиці України, потім у Москві серед своїх депутатів-однодумців з «Народної Ради». Ми мали чітке бачення самостійницького шляху України як європейської держави. Саме народні депутати Лук'яненко, Павличко та я були безпосередніми авторами цього документа, який задекларував нашу державну незалежність. Прийняли мою пропозицію назвати його не Універсалом, а більш офіційно нейтрально, що давало більшу гарантію при голосуванні в тодішній Верховній Раді Союзу. Так з'явився Акт проголошення незалежності України. На цьому доленосному документі я поставив підпис другим і останнім після Левка Лук'яненка.

Текст з 93 слів був набраний на друкарській машинці 22 серпня 1991 року і вміщався на одному папірці. Суть декларації про незалежність була викладена трьома реченнями. За них недовзі тривала довга і вперта боротьба з відомою групою з 239 депутатів. Я прийшов на їхнє засідання і переконував проголосувати за цей доленосний документ.

Його у найвищому законодавчому органі влади зачитав Голова ВР Леонід Кравчук, на майдані перед тисячами народу — Левко Лук'яненко. Я тоді стояв серед людей і відчував кожною клітиною ту могутню енергетику народу, який торжествував. Нас почули!

Спасибі... ГКЧП

ПУТЧ. Як донецькі депутати незалежність виборювали

**Олександр
МАКАРСЬКИЙ**
для «Урядового кур'єра»

Так-так, пропоную сьогодні згадати і подякувати тим, хто в серпні 1991 р. здійснив кількадекний державний переворот, — Державному комітету з надзвичайного стану, більш відомому за аббревіатурою ГКЧП.

Навіщо це робити? Є декілька резонів.

Прощавай, СРСР

По-перше, не відбулися б події 18-21 серпня, мабуть, не відзначали б ми 24-го День Незалежності. Адже саме введення надзвичайного стану стало каталізатором, котрий підштовхнув Верховну Раду до рішучих дій, до прийняття історичного документа — «Акта проголошення незалежності України». Без цього «стимулятора» перебіг подій, прощання з СРСР було б іншим і, вірогідніше за все, більш складним і болючим. «Гекачепісти» продемонстрували народу України небезпечність «столиці миру», як любили називати Москву вожді СРСР, викликали в масах бажання дистанціюватися від тамтешньої політики, що засвідчив референдум першого грудня того ж року, на якому 92% учасників референдуму підтримали прийняття «Акта проголошення незалежності України». Тому й Біловезькі угоди — денонсування договору 1922 р. про утворення СРСР, укладені буквально через тиждень після референдуму, легітимно перегорнули сторінку історії й не викликали громадянського чи міждержавного протистояння, яке могло призвести до великих людських жертв.

По-друге, тому, що члени ГКЧП виявилися саме та-

кими людьми. Зараз поясню, що маю на увазі. У багатьох публікаціях голову ГКЧП Г. Янаєва (віце-президента СРСР) та його спільників чомусь із деякою зневагою називають боягузами, слабкими людьми, згадують тремтять руки Янаєва під час виступу на телебаченні. Такі характеристики мене завжди дивували. Хотілося запитати авторів: «Шановні, а ви бажали б, щоб ті люди були «сильними»? В якому розумінні?»

Може, такими, як Тухачевський, коли давав накази отруювати тамбовських селян бойовими газами та розстрілювати там заручників? Може, такими

«сильними», як «трійки», котрі за лічені хвилини вносили невинним людям «розстрільні» вирoki в часи сталінських репресій? Може, такими «сильними», як ті, хто в січні 1991-го наказав давити людей танками біля Вільнюського телецентру?»

Дякуватимемо Богові, що в «гекачепістів» вистачило розуму не переходити рубіж, за яким починає литися кров, бо охочих так «наводити лад» знайшлося б у країні достатньо...

Невже попереду темрява?

Не важливо, що втримало ту «команду» від фатальних кроків. Невпевненість у перемозі, об'єктивна оцінка ситуації після захоплення влади? Та хіба мало в історії прикладів, коли великі керманічі всупереч фактам, логіці кляли на кін життя тисяч і тисяч людей? Йшли ті люди в небуття.

А може, совість прокинулася, переконання виявилися не такими вже й стійкими, подальші кроки узгодити не змогли? Повторю: все це не суттєво. Суттєвим є результат: не було людських жертв.

Хоча спочатку такий поворот здавався неможливим, відчуття було, ніби повертаються страшні часи...

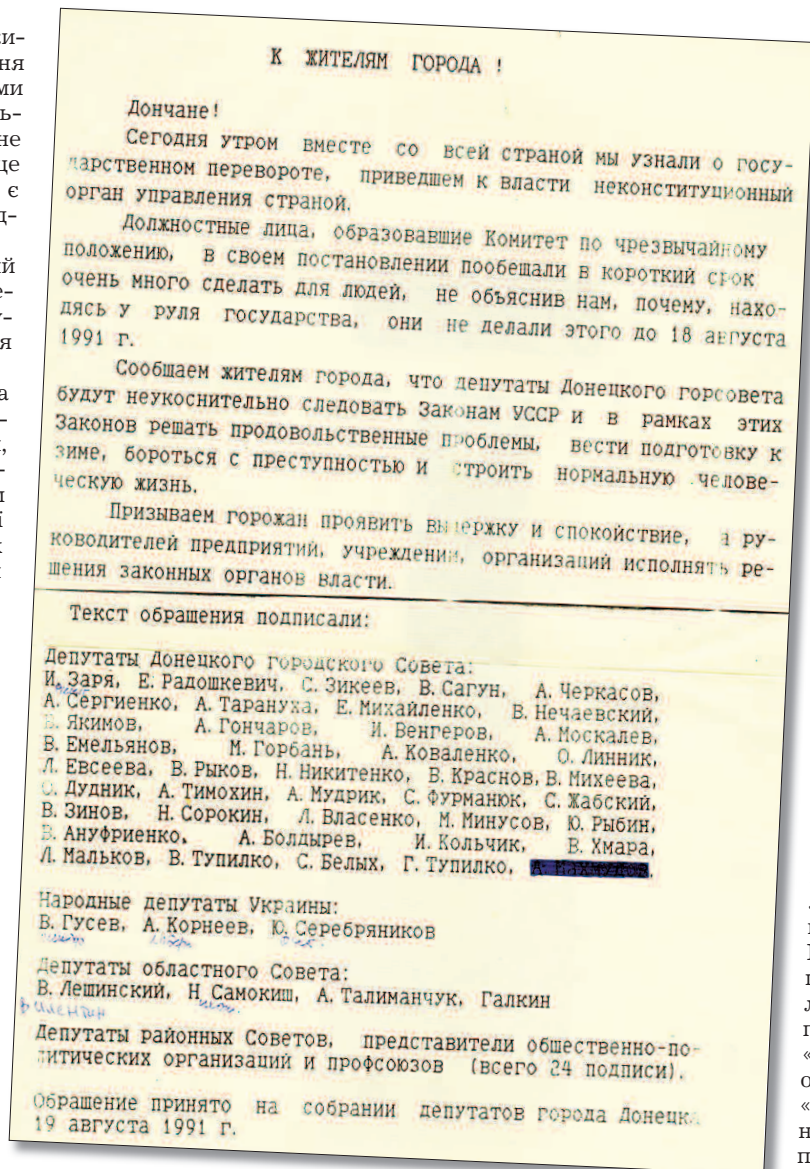
Я приїхав до себе на роботу в Донецьку обласну ДТРК, не знаючи, що трапилося, й побачив на прохідній, крім дівчат з позавідомчої охорони, ще кількох озброєних автоматами солдат. Пожартував: «Що, красуні, кавалерів собі відшукали?» Чергова відповіла: «Так у нас повсюди військових порозставляли...»

Пости стояли біля апаратних, студій і навіть у коридорах редакційного корпусу.

Був день «літучки» — підбиття підсумків роботи за попередній тиждень. Окрім творчих працівників, з телецентру прийшли інженери та техніки, які на такі збори зазвичай не ходили.

По обличчях присутніх бачив: минулий тиждень нікого не цікавить, а турбує, що буде з усіма нами. Сказав якісь загальні, заспокоюючі банальні слова, попросив коректно ставитися до солдат, бо вони на нашій території не власною волею, пообіцяв через керівників редакцій і цехів інформувати про все, що може бути важливим для нашого колективу, для кожного з присутніх.

Сам, чесно кажучи, дуже боявся, що попереду темрява.

Донецькі депутати висловили своє ставлення до ГКЧП 19 серпня 1991 року

Місяці шахтарських страйків, у епіцентрі яких опинилося і Донецьке телебачення, тісно співпрацюючи зі страйками. Запрошення на ефіри опонентів старої влади (менше, ніж за місяць до цих подій, наприклад, вів півгодинну ефірну бесіду наживо з Левком Лук'яненком, котрий тільки у 1989-му здобув волю після чвертьвікового ув'язнення та заслання).

Вже багатомісячна (з січня 1990 р.) робота без цензури, без оглядки на партійні органи і без їхніх «вказівок». Дихання вільним повітрям свободи та щастя казати, що ти насправді думаєш, те, в що віриш. То були реалії часу, а тепер вони могли стати обвинуваченнями.

Всім було сказано робити за змогою те, що вони планували на 19 серпня, а редакції інформації — стежити за подіями в центрі міста, чергувати там, де проходили часті тоді мітинги, а також слідкувати за київським ефіром і записувати офіційні повідомлення та виступи звідти й з Москви.

Переглянув програму наших вечірніх передач і побачив: «В. Цой. Концерт «Ми бажаємо перемін». Залишити чи не ризикувати? Адже Віктор співав не про переміни, які прагнули зробити московські «надзвичайники»... А що давати в «Новинах», що казати людям, які нам вірять і сподіваються зрозуміти подальший перебіг подій?.. Знімати відгуки людей на вулицях, а вони здебільшого будуть критич-

ні, й чим це може потім обернутися для тих, у кого візьмемо інтерв'ю?..

Вдень викликали до міськради, де працювала якась новостворена комісія з не знайомих мені осіб. Суворі дядьки вчинили чи не допит, закидали: ви там розперезалися! Вимагали показу позитивних відгуків городян на події у Білокам'яній. Я відбивався, пояснюючи, що чекаю вказівок стосовно нової програмної політики від Києва, там, мабуть, теж є такі комісії, як ваша, котрі формують рекомендації на загальноукраїнському рівні. Аргумент подіяв — і мене відпустили.

Право називатися громадянами

О 16-й записали з ефіру заяву Голови Президії Верховної Ради Л. М. Кравчука, який наголосив: в Україні надзвичайний стан не вводиться, і вирішили, що у вечірньому інформаційному випуску дамо офіційне повідомлення про створення ГКЧП, заяву Леоніда Макаровича, а ще ведучий прочитає звернення до жителів міста, підписане групою депутатів різних рівнів — міської, обласної, районної ради, кількома нардепами, котре мені привезли. В цьому документі (досі зберігаю його) було жорстко і прямо сказано про скоєння державного перевороту й про те, що перебрав владу неконституційний орган уп-

равління країною. Резонно ставилося питання: «комітетники» пообіцяли за короткий термін зробити дуже багато для людей, але чому, перебуваючи і раніше біля керма держави, не робили цього дотепер? У такому вигляді «Новини» й вийшли в ефір.

Увечері в обличчях великого зібрання керівників обласних і міських установ, організацій, директорів підприємств.

На нього не запрошували — викликали. Атмосфера, на подив, була майже урочиста, святкова. Але ця «святковість» йшла не від того, що заява Л. Кравчука відмежовувала Україну від московських рішень. Більшість, на жаль, тішилася надією повернення старих часів. Меншість боялася цього. Але вже не боялася відстоювати свої позиції. Кореспондент «Комсомолки» допівав обласного прокурора: «Скажіть, це державний заколот? Дайте правову оцінку! Це ж злочин!» Прокурор унікав прямою відпові-

ді та не втримався і щиро похвалив «гекачепістів», що потім, до речі, коштувало йому крісла.

Гласом волаючого в пустелі стала пропозиція колишнього страйкомівця, а на той час голови одного з райвиконкомів Донецька М. Самокиша: прийняти документ із засудженням ГКЧП. До початку засідання М. Самокиш розповів мені, що вранці на центральній площі з плакатами проти ГКЧП стояли дві жінки, яких я добре знав, бо кілька разів запрошував на «круглі столи» — голова Донецької організації «Просвіти» М. Олійник та активістка однієї з новостворених партій (Демократичного союзу) Є. Ратникова.

І ось тут я хочу перервати спогади й повести мову про третє, позитивне, що можна записати до активу тодішнім заколотникам. У письменника-фронтовика Е. Казакевича в повісті «Зірка» колись прочитав: «Хорошу людину війна робить кращою, погану — гіршою». Гадаю, це стосується й гострих та небезпечних трагічних життєвих ситуацій. Вони перевіряють людину. В той день чимало українців отримали, завдяки ГКЧП, нагоду скласти екзамени мужності, на право називатися громадянами.

А на закінчення хотів би сказати: в житті взагалі часто те, що вважаємо за зле, насправді виявляється корисним. Будь-яка подія, як будь-яка монета, має і аверс, і реверс — і лицьовий, і зворотний боки...

Рядок з історії незалежності

Відбувся Всеукраїнський референдум про незалежність України, на якому волевиявленням народу було підтверджено Акт про державну незалежність України. (1 грудня 1991 року)

Олександр ЛАВРИНОВИЧ,
міністр юстиції

— Результати Всеукраїнського референдуму виявилися більш ніж переконливими — 90,3% громадян Української РСР підтвердили чинність Акта проголошення незалежності України. Після цього 2 грудня 1991 р. незалежність України була визнана Польщею та Канадою, а пізніше всією світовою спільнотою. Так, за свідченням українських правознавців, лише у період з 1 грудня 1991 р. до 31 січня 1992 р. Україну як суверенну незалежну державу визнали понад 100 країн світу.

Проведення Всеукраїнського референдуму 1 грудня 1991 р. дало змогу досягти ще однієї, попередньо не передбачуваної мети — легітимного виходу республіки зі складу радянської федерації. Так, на основі результатів Всеукраїнського референдуму 1 грудня 1991 р. Україна першою з колишніх радянських республік заявила, що вважає стосовно себе Договір про утворення СРСР 1922 р. недійсним і неіснуючим. А вже 8 грудня 1991 р. Біловезька угода юридично припинила існування колишнього СРСР. Зазначені події однозначно утвердили Україну як незалежну та суверенну, демократичну, правову, соціальну державу, повноцінного суб'єкта міжнародних правовідносин.

Очевидно, що підготовка та проведення Всеукраїнського референдуму 1 грудня 1991 р. стало визначальним кроком в утвердженні Української держави. Позитивний досвід всенародного вирішення найбільш важливих для суспільства та держави питань на референдумі давав надію на його подальше поширення в державному будівництві та конституційному правотворенні незалежної України.

А чому наш тато — не герой?

ФЕНОМЕН. На Рівненщині інвалід-«афганець» самотужки виховує п'ятьох дочок

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Уже загальновідомий факт: з 25 тисяч українських матерів-героїнь майже 10 тисяч проживають на Рівненщині. Це жінки, які народили і виховали 5 і більше дітей. А ось сім'я Онуфрійчуків із села Моквин Березнівського району під цей, сказати б, усталений трафарет не підпадає. Річ у тім, що цих п'ятьох донечок народила мама, та їхнє виховання лягло здебільшого на плечі тата — адже матуся раптово (через інфаркт головного мозку) покинула цей світ 9 років тому...

«Зірок із неба не хапаємо, але і задніх не пасемо...»

Наймолодший, Вікторії, тоді за ледве виповнилося 9 місяців, Настусі — 2 роки. Світланці було 13, Тетянці — 14, Наталці — 16. Не встигли діти, як мовиться, з матір'ю попрощатися, як на порозі хати з'явилися «турботливі» представники соціальних служб. І кажуть до батька: ми вам, мовляв, допоможемо, дітей по інтернатах влаштуємо...

— А я їм з порога відповів: «Ви бачили двері, в які заходили? Ось туди й виходьте: не вистачало ще, щоб мої дівчата одна одну по інтернатах розшукували», — розповідає Валерій Онуфрійчук.

Так і став 38-річний чоловік татом і мамою в одній особі. Насамперед, порадившись із старшими доньками, чітко розподілили обов'язки: хто що робить і за яку ділянку роботи відповідає.

— Я тоді саме в 11-й клас перейшла, — пригадує Наталка. — Частенько доводилося й школу пропускати, щоб татові допомогти з молодшими сестричками впоратися. Але вчителі з розумінням ставилися до нашої ситуації, тож атестат я отримала разом з усіма та й поїхала вчитися на продавця до Рівненського кооперативного коледжу.

Тим часом на самотійну життєву стежину стала Світлана: пішла вчитися на швачку — ду-

же вже любить вона моделювати й шити одяг. Тато одразу ж придбав у кредит швейну машинку: така річ удома ой як потрібна. Тетяна ж обрала професію вчителя початкових класів: щоправда, напівситоті в приватному навчальному закладі не зробили жодних преференцій, тож сплачували вартість навчання «за повною програмою» всі 5 років.

Сьогодні Наталка працює в рідному Моквині на паперовій фабриці, Світлана шие одяг на приватному підприємстві «Стиль», що в райцентрі Березне, а ось для дипломованого вчителя початкових класів Тетяни роботи поки що немає. Настуся перейшла в шостий, а Віка — в четвертий клас.

Батько, Валерій Петрович, маючи статус інваліда Афганістану, раніше підпрацьовував, а тепер — ні: роботи підходящої немає, та й здоров'я вже підводить.

— Призвали мене тоді з училища, де вчився на майстра сільськогосподарського будівництва. Ось так і змінив омріяну кельму на бойову машину піхоти. В Афганістані мав поранення і контузію, лікувався в госпіталі. Пропонували вже, було, мене комісувати. Але я добровільно в те пекло повернувся — дуже вже не хотілося з бойовими друзями розлучатися. Ось так і «відкалатав» у Джелалабаді, поблизу пакистанського кордону, 18 міся-

ців. Заслужив подяки, нагороди і навіть медаль «За відвагу» — тепер маю за неї доплату до пенсії, — розповідає В. Онуфрійчук.

Щодо сімейного бюджету повідав, що разом із доплатою за медаль нині отримує 1760 гривень пенсії. А ще на двох молодших дівчаток — по 530 гривень. Двоє старших самі на хліб заробляють. «Ось так і живемо: зірок із неба не хапаємо, але й задніх, як мовиться, не пасемо. Звісно, що особливо не розкошуємо, кожна гривня на рахунок. Якщо потрібно в сім'ю якусь річ придбати, тоді всі складаємося — і купуємо. Моє чоловічої роботи — косити, копати — за мене ніхто не робить: хоча того руху, що раніше, вже не маю. А ще годуємо двох свиней, тож м'яса й сала нам із дівчатами якраз на рік вистачає. 25 соток поля засаджуємо картоплею. А біля хати — морква, буряк, цибуля, огірки — отож овочів теж не купуємо. Дівчата мої — справжні господині: і хліб самі спечуть, і приготують, це від покійної дружини їм передалося. Менш ніж 100 банок салатів у нас на зиму не буває!

Найближчі родичі — французи

...Удома не було лише Світлани: з'ясувалося, що вона гостює аж на середземноморському узбережжі Франції.

ли від Чорнобиля. На сімейній раді вирішили відрядити Настю — вона в нас відмінниця, в школі французьку вивчає. Повернулася наша Настя, переповнена позитивними емоціями. А вже за нею сім'я Ніколь та Мат'їю Кадонель запросила в гості усіх дівчат — і вони поїхали цього року на різдвяні канікули. Навіть французькі газети про це писали! Виявляється, небайдужі до наших післячорнобильських проблем французькі родини об'єдналися там в асоціацію «Друзі Рівненської області» і вже багато років поспіль беруть на оздоровлення наших дітей-чорнобильців. Затим сім'я Кадонель приїхала в гості до нас: познайомитися, так би мовити, з Рівненським Поліссям. То вони не могли наїстися нашого борщу й дерунів із селянською сметаною — все добавки просили! А потім рецепти записували, щоб удома готувати. Якби я знав, що за три тисячі кілометрів у нас з'являться щирі друзі, та, вважайте, родичі, то й сам би в школі на французьку налягав — адже в Моквині її давно вивчають, — веде далі батько. — Але ми тепер робимо ставку на Настю — вона вже вільно з французами спілкується, тож маємо власного перекладача. Ця родина нам он і телевізор передала, й для молодших одяг, і шкільне приладдя купила.

РЕЦЕПТИ ВІД РОДИНИ ОНУФРІЙЧУКІВ

АДЖИКА: беремо 3 кг помідорів, по кілограму — солодкого (болгарського) перцю, моркви, яблук та цибулі, півтори склянки цукру, 3 столових ложки солі, по півлітра олії та оцту. Овочі перемелюємо на електричній м'ясорубці, додаємо олію, сіль, оцет і варимо дві з половиною години на малому вогні. Наприкінці додаємо пачку червоного меленого перцю та склянку давленого часнику. Розкладаємо в стерилізовані банки і закатуємо стерилізованими кришками.

САЛАТ «АСОРТІ»: на дно кожної банки кладемо 2 ложки переверненої олії, 2 лаврових листки та 4-5 горошин чорного перцю. Накладаємо шарами різані цибулю, огірки та помідори. Заливаємо заздалегідь звареним маринадом: на 3 літри води — склянка цукру, склянка солі та склянка оцту. Стерилізуємо до зміни кольору огірків — зазвичай, близько 15 хвилин.

— Мабуть, сам Господь послав нам на допомогу тих французів. Що вже за чудові люди, вам не розказати! Три роки тому в районному відділі сім'ї та молоді мені запропонували оздоровити когось із дівчат на півдні Франції, в одній із сімей. Адже наш район належить до тих, що постражда-

Втім, схоже, перекладач для мови їм уже не потрібен: Онуфрійчуки ж бо спілкуються з людьми насамперед мовою серця. А ось у рідній державі мало хто цікавиться тим, як живе сім'я, хоча вона, власне кажучи, унікальна. Не виписаний у наших законах такий ось неординарний випадок. Втім, як на мене, тут усе більш ніж очевидно: якщо звання матері-героїні не встигла отримати мама дівчаток, то його впевнено можна присвоювати їхньому татові. Він же поставив на ноги дітей, створив для них комфортні умови проживання: будинок газифікований, мають тепло й гарячу воду, в кредит купили для дівчат комп'ютер — тепер по «скайпу» з французами спілкуються.

— От дивіться, — цілком резонно зауважує Валерій Петрович. — Якщо в нашій державі прожитковий мінімум 860 гривень, чому ж тоді на дітей платять лише по 530? Де тут логіка? Знаю багато випадків, коли батько відмовився від дітей, і матері-одиначки отримують від держави значно більші суми. А я хіба винен, що втратив дружину? Чому, питаєте, не одружився вдруге? Дітям потрібна мати — достойної заміни їй не знайшлося. А я живу на цьому світі заради них...

Просто і водночас як мудро сказано! До 20-річчя Незалежності України цей батько підготував для держави чи не найкештовніший подарунок — сам вивів у люди п'ятьох дочок.

...Біля їхньої хати квітнуть жоржини, айстри й чорнобривці. І саме так — яскраво, незабутно — розквітають його дівчатка. За найменшої нагоди вони, неначе пташенята, злітаються під тепле татове крило і залюбки горнуть-ся до нього, — так наїдніше.

РЯДОК З ІСТОРІЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

З унесенням доповнень до Кодексу про шлюб та сім'ю в Україні з'явився Інститут шлюбного контракту. На сьогодні поняття, зміст, правила укладання та розірвання шлюбного договору визначені главою 10 Сімейного кодексу України, який набув чинності 1 січня 2004 року. Шлюбним договором регулюються майнові відносини між подружжям, визначаються їхні майнові права та обов'язки. Сторони можуть домовитися про можливий порядок поділу майна, в тому числі й у разі розірвання шлюбу тощо. (1992 рік)

Дмитро ЖУРАВЛЮВ,
заступник директора Департаменту нотаріату, банкрутства
та функціонування центрального засвідчувального органу

— За часи незалежності України та її бурхливого економічного розвитку громадяни набували у власність майно, що не могло не вплинути на сферу шлюбно-сімейних відносин. Беручи шлюб чи вже перебуваючи у ньому, чоловік і дружина повинні подбати про те, що, можливо, колись доведеться захищати свої майнові інтереси та права дітей. Шлюбний договір покликаний зберегти час, нерви, гроші, а також, по можливості, дружні стосунки колишнього подружжя у разі, якщо кохання згасло.

Його можна назвати «універсальним документом», який регулює шлюбно-сімейні відносини. Цей договір дає змогу подружжю домовитись про розподіл майна, надання грошового утримання, розмір та строки виплати аліментів та інші грошові зобов'язання, користування житлом. Особливу увагу слід звернути на те, що шлюбний договір не може регулювати особисті відносини подружжя, а також відносини між ними та дітьми. Він також не може зазіхати на права дитини, встановлені Сімейним кодексом, ставити одне з подружжя у надзвичайно невідгідне матеріальне становище.

В європейських країнах укладання шлюбного контракту — норма шлюбно-сімейних відносин, яка не викликає здивування чи заперечення. А ось в Україні цей юридичний документ і досі не набув значного поширення. Укладати його чи ні — кожне подружжя вирішує самотійно. Ми не намагаємось співвідносити кохання та майнові справи. Проте життя може піднести будь-які сюрпризи. Тому через шлюбний договір люди захищають свої майнові права. І щороку їх стає дедалі більше.

Інститут Президента: 20 років практики

ДЕРЖАВНІСТЬ. Відомі вчені обговорили актуальні проблеми нормотворчої діяльності

Нинішній рік багатий на ювілейні дати. 13-поміж найвизначальніших — 20-річчя запровадження в сучасний період національного державотворення президентури, як ще називають цей пост, що займає першість серед інших державних інститутів.

Нагадаємо, що постановою Верховної Ради «Про вибори Президента Української РСР», датованою 25 червня 1991 року, визнавалося «за доцільне заснувати пост Президента Української РСР до прийняття Конституції РСР».

Уже 5 липня того року було ухвалено два закони: «Про заснування поста Президента України РСР і внесення змін та доповнень до Конституції (Основного Закону) УРСР» та «Про Президента Української РСР», які подекуди збігалися й водночас доповнювали одне одного. У цих законодавчих актах Президент характеризувався «найвищою посадовою особою Української держави».

Статус Президента уточнив Закон «Про внесення змін і доповнень до Конституції (Основного Закону) України» від 14 лютого 1992 р., за яким його відповідно визнавали главою держави. Про це зокрема йшлося і в Конституційному договорі. «Характерно, — зауважує професор Володимир Шаповал, — що всі згадані визначення Президента України сполучалися із загальними і прямими виборами як способом його обрання, і в усіх згадуваних актах (крім постанови) він визнавався ще й главою виконавчої влади».

Тож два десятиліття функціонування в Україні інституту Президента — сприятлива нагода кинути пильним оком на актуальні проблеми теорії і практики його нормотворчої діяльності. Така дискусія за пропозицією нашої газети нещодавно пройшла в стінах Національної академії державного управління при Президентові України і збирала за одним столом провідних вітчизняних науковців у галузі державотворення.

Динамічність і прагматизм

Окреслені проблеми зачіпають суспільну думку передусім у контексті сучасного конституційного процесу, адже йдеться про наріжні камені нашої державності, особливості форми державного правління. Певна річ, українська наука не стоїть осторонь цих процесів, бо вчений — це не тільки той, хто дає правильні відповіді, а й той, хто порушує правильні питання.

Юрій КОВБАСЮК,
доктор наук з державного управління, президент Національної академії державного управління при Президентові України:

— Справді, розвиток сучасних державотворчих процесів в Україні характеризується динамічністю та прагматизмом, прагненням усіх суб'єктів державно-управлінських відносин узгодити державницькі інтереси з інтересами громадянського суспільства та правами і свободами людини й громадянина.

Саме такий алгоритм розвитку держави і суспільства сьогодні найоптимальніший з огляду на масштабні політико-правові, управлінські, соціально-економічні, бюджетно-фінансові та інші реформи, започатковані в 2010-2011 рр.

Водночас реалізація цих реформ, покликаних забезпечити системний розвиток України як провідної європейської держави, вихається малоефективною в разі браку потужного центру генерування та координації відповідних реформ. Нині такий центр реформ утверджується передусім в особі Президента України і створених ним органів.

Президент України, як глава держави, виступає від її імені, гарантує державний суверенітет і територіальну цілісність країни, додержання Основного Закону, прав і свобод людини та громадянина. При

цьому після відновлення Конституції у редакції 1996 р. глава держави наділяється значними повноваженнями у сфері виконавчої влади.

Згідно з ч. 1 ст. 106 він утворює, реорганізує й ліквідує за поданням Прем'єр-міністра міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, призначає за поданням Прем'єр-міністра членів уряду, керівників інших центральних органів виконавчої влади, а також голів місцевих державних адміністрацій і припиняє їхні повноваження на цих посадах.

Згадані та інші конституційні завдання, функції і повноваження глава держави здійснює на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачений Конституцією і законами. Зокрема, він видає укази і розпорядження, які є обов'язковими до виконання на території нашої країни. Важливими для вітчизняного державо- та правотворення є й інші правові акти Президента: послання до народу і парламенту про внутрішнє та зовнішнє становище країни, законодавчі ініціативи, вето, директиви і доручення.

УК Водночас питання нормотворчої діяльності Президента, які є важливим елементом його правового статусу, а також питання її нормопроектного забезпечення залишаються актуальними і до цього часу недостатньо дослідженими.

Юрій БАРАБАШ,
доктор юридичних наук, Національний університет «Юридична академія України ім. Ярослава Мудрого»:

— 20-та річниця з часу запровадження поста Президента України спонукає нас до переосмислення досвіду, проблем і перспектив подальшого розвитку цього інституту.

Водночас такі наукові розвідки мають стосуватися не лише генезису президентства, а й державно-управлінського та правового статусу глави держави на сучасному етапі державного будівництва, його функцій і повноважень, управлінських механізмів їх реалізації, взаємодії з іншими органами державної влади та органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами.

Вони також мають поєднувати в собі теоретико-методологічні та практично-прикладні аспекти, обґрунтовувати перспективні управлінські моделі лідерства Президента в модернізації держави.

При цьому наукове дослідження інституту президентури не повинно обмежуватися використанням творчого потенціалу фахівців з державного управління. Проблеми, які досліджуються в державному управлінні, зокрема і щодо оптимізації управлінських механізмів нормопроектного забезпечення діяльності Президента, не можуть бути конструктивно розв'язані без участі представників юридичної науки.

УК Привагідно згадаємо щойно видану в академії монографію «Нормотворча діяльність Президента України та її нормопроектне забезпечення», котра присвячується цьогорічній даті і яскраво підтверджує тезу про перспективність використання здобутків вітчизняної юридичної науки в державно-управлінських дослідженнях.

Юрій КОВБАСЮК:

— Ми відкрили в себе дискусійний майданчик, довкола якого вдалося об'єднати провідних учених-правознавців і фахівців у сфері державного управління з усієї країни.

Чотири доктори і сім кандидатів наук з провідних вітчизняних вишів здійснили системне дослідження актуальних проблем теорії та практики нормотворчої діяльності Президента України і її нормопроектного забезпечення та сформулювали науковозначущі висновки і пропозиції. Спробуємо популярно розповісти про окремі з них.

5 грудня 1991 року. Урочисте засідання Верховної Ради України, на якому прийняв присягу Президент України Леонід Кравчук

Кому багато дано

УК Одному з відомих англійських мислителів належить думка про те, що для підтримання порядку в країні треба мати правителя, наділеного винятковими повноваженнями приймати остаточне рішення в усіх сферах життєдіяльності держави. Чи розглядає вітчизняна наука Президента не лише як символ держави і єднання націй, а водночас як особу, наділену верховною владою?

Олександр СКРИПНЮК,
доктор юридичних наук, Національна академія правових наук України:

— Завважу, що функції та повноваження Президента є похідними від вій імені, є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності країни, додержання Конституції, прав і свобод людини і громадянина.

Згідно зі ст. 106 Основного Закону глава держави також покликаний забезпечувати державну незалежність, національну безпеку і правонаступництво держави. До того ж Президент як глава держави має бути безпартійним і надпартійним, перебувати поза дрібними політичними інтригами, символізувати націю, державу, порядок. Саме ці завдання й визначають роль та місце очільника країни в суспільстві та державі.

Очевидно, що функції Президента, з огляду на множинність і складність конституційних завдань, є досить різноманітними.

За спрямованістю їх можна поділяти на внутрішні та зовнішньополітичні; за сферами впливу — на політичні, економічні, соціальні, культурні, інформаційні, екологічні. За сферою юридичної діяльності — на правотворчі та правозастосовні. За змістом — на функції щодо державного будівництва та управління; керівництва військовою організацією країни; здійснення

зовнішньої політики; реалізації кадрової політики; забезпечення стримувань і противаг між гілками влади через механізми політико-правового арбітражу тощо.

Владислав ФЕДОРЕНКО,
доктор юридичних наук, Національна академія внутрішніх справ:

— Зверніть увагу: повноваження Президента мають виключний характер. Ч. 2 ст. 106 Конституції забороняє йому передавати свої повноваження іншим особам або органам — ці повноваження визначаються виключно Основним Законом. На що обставину неодноразово вказував у своїх актах Конституційний Суд, як-от у рішенні від 10 квітня 2003 року: «Повноваження Президента вичерпно визначені Конституцією України, а це унеможливило прийняття законів, які встановлювали б інші його повноваження (права та обов'язки)».

Шоправда, представницька функція глави держави має універсальний характер і отримує своє втілення в більшості з визначених в Основному Законі повноважень, які так чи так пов'язані з його мандатом, здобутим унаслідок перемоги на всенародних прямих виборах. Відповідно, здійснюючи свої конституційні функції і повноваження, Президент представляє законні інтереси громадян України та Українського народу загалом.

Юрій БАРАБАШ:

— Важливе місце в системі повноважень Президента займають його правозахисні повноваження. Адже він згідно з ч. 2 ст. 102 Конституції є гарантом прав і свобод людини та громадянина, тобто центральним суб'єктом у державі, який зобов'язаний утверджувати і гарантувати ці права і свободи. Причому гарантії цих прав визначаються виключно законами. Тож глава держави наділений повноваженнями щодо ініціювання відповідних законопроектів (ст. 93 Конституції), а також ветоування законів, прийнятих Верховною Радою, передусім з мотивів недотримання прав і свобод людини.

Поряд з цим він має не лише загальні, а й спеціальні повноваження щодо захисту прав і свобод людини, передусім особистих прав людини — права на свободу, на громадянство тощо. Для здійснення правозахисної діяльності Президент наділений і виключними повноваженнями щодо прийняття до громадянства і надання притулку в Україні та помилювання.

Здійснюючи свої арбітражні повноваження, глава держави припиняє повноваження Верховної Ради, якщо протягом 30 днів однієї чергової сесії пленарні засідання не можуть розпочатися; припиняє повноваження Прем'єр-міністра і приймає рішення про його відставку; звільняє з посади Генерального прокурора; скасовує акти Кабінету Міністрів та акти Ради міністрів АР Крим; приймає рішення про припинення громадянства України.

Її величність процедура

УК Як відомо, більшість своїх конституційних функцій і повноважень глава Української держави реалізує через нормопроектну та нормотворчу діяльність. У чому полягає сутність цієї роботи?

Олександр СКРИПНЮК:

Справді, Президент видає укази і розпорядження, які є обов'язковими для виконання на всій території нашої держави. Ст. 93 Конституції також закріплює за ним право законодавчої ініціативи.

Значачу, що проекти законів і пропозиції до проектів законодавчих актів, підготовлені ним, а також проекти інших правових актів глави держави вносяться разом із супровідною запискою, яка повинна містити обґрунтування необхідності їх розробки й прийняття, а також характеристику цілей, завдань та головних положень майбутніх законів чи правових актів, вказівку на їхнє місце в системі чинного законодавства, результати антикорупційної експертизи, а також положення про очікувані соціально-економічні та інші наслідки їх застосування. Це покладає високу відповідальність на суб'єктів, уповноважених здійснювати нормопроектне забезпечення діяльності глави держави.

Владислав ФЕДОРЕНКО:

— Власне, нині в науці змінилося й розуміння норм права, що втілюють волю та інтереси Президента та інших суб'єктів правотворчості. На прикладі дослідження юридичної природи норми конституційного права ми довели, що нині норма права — це змістовно та формально визначене, встановлене чи санкціоноване Українським народом або Українською державою, територіальною громадою чи спільнотою АР Крим загальнообов'язкове і ними ж гарантоване правило (модель) цілеспрямованої вольової поведінки або діяльності суб'єктів конституційного права, чи умови перебування цих суб'єктів у певному правовому статусі або режимі.

За своєю сутністю президентська нормотворчість є юридичною діяльністю щодо втілення політичної волі глави держави у правових актах відповідної юридичної сили, легітимною формою реалізації його конституційних завдань, функцій і повноважень. Тобто нормотворчість Президента та її результати є юридичним вираженням реалізації його владних повноважень.

Олександр СКРИПНЮК:

Глава держави здійснює низку повноважень, за допомогою яких він реалізує свої головні завдання та функції. Серед них представницькі, установчі, програмні, безпекові і оборонні, зовнішньополітичні, контрольні, арбітражні, інституційні, кадрові та ін. Усі вони не можуть бути реалізованими без його нормотворчості.

Нормотворчість Президента передбачає здійснення ним, а також іншими спеціально уповноваженими суб'єктами підготовки проектів правових актів глави держави. Важливість якості результатів їхньої роботи складно переоцінити.

Безперечно, слід погодитися з Цицероном, який писав: «Закон є закладений у природі вищий розум». Від того, наскільки якісно цей «вищий розум» буде відтворений у тексті закону, залежить ефективність правозастосовної діяльності в країні загалом.

Людина суспільна — людина приватна

УК Сучасна модель взаємодії держави і громадянина має ґрунтуватися на принципах визначення рівноправності. Що мається на увазі, коли від імені держави виступає Президент?

Володимир НЕСТЕРОВИЧ,
кандидат юридичних наук, Луганський державний університет внутрішніх справ:

— Йдеться про засади комунікативної поведінки, яка ґрунтується на принципах визначення рівноправності «людини суспільної» і «людини приватної», тобто передбачає застосування «діалогової комунікації» як головної демократичної процедури взаємодії державної влади та вільної громадськості.

Безпосередній вплив громадськості на нормопроектну діяльність Президента відбувається у формах участі в підготовці проектів його нормативно-правових актів, участі в роботі Адміністрації Президента та інших консультативно-дорадчих органів, створених при Президентові. Маю на увазі Комітет з економічних реформ, Раду регіонів, Гуманітарну раду, Раду вітчизняних та іноземних інвесторів тощо.

Опосередкований вплив широкого загалу громадян здійснюється через направлення індивідуальних чи колективних письмових звернень або особисте звернення до глави держави, інформаційних запитів. А також шляхом проведення публічних заходів за його участі, публічних зібрань громадян, розміщених в ЗМІ коментарів фахівців, результатів досліджень, опитувань, аналітичних матеріалів тощо.

Конституційно-правовим підґрунтям для справляння громадськістю безпосереднього впливу на нормопроектну діяльність Президента є конституційні норми,

які гарантують право брати участь в управлінні державними справами; направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади; на свободу думки та слова, на вільне висловлення своїх поглядів і переконань; вільно збирати, зберігати, використовувати й поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб — на свій вибір.

А також норми щодо свободи об'єднання в громадські об'єднання для здійснення й захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів і гарантоване Основним Законом право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень та протиправних посягань.

ЗМІ також можуть використовуватися як спосіб тиску на главу держави. Одна з найпоширеніших його форм — розміщення в засобах масової інформації соціологічних досліджень, рейтингів підтримки чи не підтримки тих чи тих питань, які потребують нагального правового врегулювання Президентом України.

Оприлюднені рейтинги, передусім в авторитетних періодичних друкованих виданнях та на телебаченні, є важливою формою громадського контролю і можуть вплинути на позицію очільника країни щодо прийняття/неприйняття ним нормативно-правового акта чи ініціювання внесення законопроекту до Верховної Ради.

Ініціатива латиною — «початок»

УК Законодавча ініціатива — це звернення визначеного Конституцією суб'єкта до Верховної Ради щодо прийняття закону, припинення чинності або зміни чинного закону, що здійснюється шляхом подання до парламенту законодавчої пропозиції чи проекту закону. Які преференції тут має Президент?

Ян БЕРНАЗЮК,
кандидат юридичних наук, Міністерство надзвичайних ситуацій:

— Особливість права законодавчої ініціативи, яким наділений Президент, полягає в тому, що з усіх суб'єктів права законодавчої ініціативи саме глава держави може самостійно ініціювати внесення змін до Конституції України.

РЯДОК З ІСТОРІЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Верховна Рада Української РСР ухвалила два закони: «Про заснування поста Президента Української РСР і внесення змін та доповнень до Конституції (Основного Закону) УРСР» та «Про Президента Української РСР». (5 липня 1991 року)

Каріна ШКУМБАТЮК,
кандидат наук з державного управління, член робочої групи Комітету експертів Ради Європи з питань громадянства (1998-2005 рр.)

— Запровадження посади Президента на зорі Української незалежності безперечно стало найпомітнішою новачкою в реформуванні владної системи молоді незалежної країни і державному будівництві загалом.

Саме на главу нашої держави Конституція поклала зокрема і особисту відповідальність за такий важливий суспільний інститут як громадянство — особливу сферу, завдяки якій упродовж усіх 20 років соборності великою мірою забезпечувалося формування позитивного ставлення до України як повноцінної європейської держави.

Громадянство є виявом державного суверенітету, свідченням демократичності країни. Недаремно воно зараховане Загальною декларацією прав людини до основних прав. Президент як найвища посадова особа в ієрархії державного управління реалізує державну політику в сфері громадянства, приймає рішення і видає укази про прийняття українського громадянства.

Нині наша країна приєдналася до Європейської конвенції про громадянство 1997 року, наполеглило працює над імплементацією норм і принципів міжнародного права в цій царині. Тож на часі підготовка і впровадження всебічно виваженої концепції державної політики щодо громадянства.

Водночас Президент позбавлений права вносити на розгляд парламенту проект закону про державний бюджет та проекти резолюцій, декларацій, звернень і заяв Верховної Ради.

Значачу, що це право нерозривно пов'язане з реалізацією інших передбачених Основним Законом повноважень: прийняттям рішення про використання Збройних сил та інших військових формувань у разі збройної агресії проти країни, введенням воєнного стану, запровадженням надзвичайного стану, загальної або часткової мобілізації, оголошенням окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації, оголошенням про стан війни і укладання миру, призначенням на посади та звільнення з посад голови Нацбанку та членів ЦВК.

Якщо глава держави визначає законопроект невідкладним, то має на меті повернути увагу суспільства та парламенту до певного проекту закону, внесенного будь-яким суб'єктом права законодавчої ініціативи, що зобов'язує парламент розглядати такі законопроекти раніше, ніж інші законопроекти на всіх стадіях законодавчого процесу.

УК Певна річ, у рамках однієї розмови за «круглим столом» нам не вдасться дослідити весь спектр питань призначення та місця Президента в механізмі функціонування Української держави, його завдань, функцій і повноважень в контексті відновлення Конституції України в редакції 1996 р.

Завважимо, що більшість окреслених науковим розвідок його учасників — це перші спроби проаналізувати основоположні принципи нормотворчої діяльності глави нашої держави, їхню юридичну природу та практичний досвід.

Та вже зрозуміло, що монографія, до якої причетні наші співрозмовники, є успішним початком великої ґрунтовної роботи в галузі теорії і практики державного управління. І вона обов'язково матиме продовження.

Розмову за «круглим столом» провела Ірина НАГРЕБЕЦЬКА, «Урядовий кур'єр»

ПРЕС-ЦЕНТР «УК»

З питань організації та проведення «прямих ліній» і «круглих столів» «Урядового кур'єра» звертатися до керівника прес-центру Анни ШИКАНОВОЇ за електронною адресою: imrich@ukcc.com.ua.

АПК: ЧАС ЗМІН

«Наше завдання — робити конкретну справу»

Голова Яготинської
райдержадміністрації
Київської області
Володимир СЕМЕНЯКА

Хто живе в час перемир'я, не лише свідок, а й творець історії. Є такі, що її затемнюють. Як-краві особистості роблять привабливою. На прикладі аграрних реформ (останні 20 років село в них перебуває) це добре видно. Як і те, що найбільший тягар відповідальності за прорахунки і упущення ініціаторів змін несуть керівники, що безпосередньо забезпечують втілення їх у життя. Тому важливо не лише що, але хто і як робить. Критерій один: ставлення посадовця до людей, розуміння і вміння захищати їхні інтереси. З такими пов'язують усі надії у найскладніші часи. Яготинці опорою, скажемо так, джерелом оптимізму останні двадцять років вважають Володимира СЕМЕНЯКУ.

Техніку гаслами не замінити

УК Володимире Павловичу, готуючись до зустрічі, пригадав подію багаторічної давності. Тоді в Києві проходила перша американська сільгоспвиставка. У механізаторів, які її відвідали, поцікавився враженням. Однос-тайно твердили, що фермерське життя їх не приваблює. Якби ж їм дали американську техніку, результати мали б кращі, ніж за кордоном...

— Всі ми тоді так гадали. Але селянина ніхто не запитав, як він хоче господарювати. Реформування колгоспів, а потім паювання землі на місцях сприйняли як хибну директиву. Але її слід було виконувати. Ніхто тоді не хотів зважати на те, що перші фермери ставали на ноги за рахунок колгоспів. Як і зміцнення селянських господарств. Не стало колгоспів, то й фермерські господарства пішли в небуття. В селах розпочався затяжний процес занепаду. Не відбулося піднесення на селянських подвір'ях. Якщо на початок реформ селяни утримували 5 тис. корів, то нині — лише тисячу. Збитків завдано не лише економічних, а й моральних. Село втратило кадри. А воно ж — колицка нації. Саме тут зберігаються традиції, плакається мова.

УК Дехто стверджує, що дедалі менше залишається бажаючих працювати...

— Селянин був, є і буде працюючим. Але він повинен мати зацікавленість у результаті. Рок-ами ж посилювався диспаритет цін на промислову і сільгосппродукцію. Експорт заморського м'яса перекрив доступ до ринку селянам. Вони одразу ж відреагували. Скажімо, в районі доклали величезних зусиль, аби в господарствах мали сви-ноферми. Щороку кожна прода-вала селянам 60-80 поросят на відгодівлю. Торік ціни на комбі-корм зросли, а закупівельні на тварин впали. Реалізація мо-лодняку зменшилась у десять разів. Так відкриваються ворота для збільшення імпорту на-ступного року.

УК Нас переконували, що ринок усе врегулює...

— Найбільший прорахунок по-передніх років: держава само-усунулась від регулювання еко-номічних процесів, не забезпечи-ла рівних умов для конкуренції вітчизняних виробників і завезе-ного товару.

Влада і громада

УК І все ж таки у районі ствер-джують, що за вашого керів-ництва, попри реформаторські новації вдавалось стабілізувати ситуацію у важкі 1998-2005 ро-ки. Нинішній ваш прихід у вла-ду, кажуть, дає підстави дивит-ись на життя з вірою і надією. Фактами це підтверджується?

— Тоді стабільно займали 4-те місце в області за основними по-казниками соціально-економіч-ного розвитку. З часом дещо було втрачено. Цього року розпочали надолжувати упущене.

УК З чого розпочали?

— З переконання всіх і кожного, що ніхто не прийде і не зробить наше життя кращим. Все потріб-но робити власноруч. Найкращий агітатор тут — переконання наслідком роботи. Якщо люди бачать, що слово не розходиться з ділом, що влада піклується про них, обов'язково підтримають.

УК Селяни стверджують, що не вони, а ви до них ідете на при-йом?

— Можна сказати й так. Керів-ник, який дбає про район, має не чекати в кабінеті, коли прийдуть і поставлять перед ним ту чи ін-шу проблему, а працювати на ви-передження. Тому ми запровади-ли сходи сіл. Збираємо їх, аби по-чути все, що хвилює людей. Зві-тували депутати, керівники ус-танов і організацій. Ефект вели-чезний.

Скажімо, разом з громадою знайшли шлях відновлення дій-ного стада. Раніше теличок ску-повували в населення так звані комерсанти на м'ясо. З сльозами на очах селяни їх продавали, бо іншого виходу не було. Ми ж під-няли закупівельну ціну майже вдвічі і купуємо телят для по-повнення стада. Уже придбали 310 голів.

Та й в цілому ситуація в аграр-ному секторі поліпшується.

Не лишилося жодного клапти-ка землі, який не засаджений чи від якого не надходять кошти до бюджету. У непростих умовах ми збільшили поголів'я ВРХ на 457 голів до минулого року, корів — на 79 голів. Завдяки домовленості із цукрозаводом завезли безкош-товно 600 тонн жому для підсоб-них господарств. Домовилися із сільськогосподарськими госпо-дарствами, що має бути власна програма забезпечення району, щоб круп'яні культури, горолина у яготинців на столах були свої і дешевші, щоб тогорічна ситуація із гречкою не повторилася. Вже зараз готуємо спільний склад, у якому зберігатиметься збіжжя для власного борошна і свого «со-

ціального» хліба. Зберігаємо сви-нарство і ВРХ у розумних про-порціях, щоб давало хоча б не збиток, а якщо і збиток, то зара-ди людей, які матимуть роботу.

Розумію, що не збудуєш кому-нізму в одному окремо взятому районі, але все, що в наших си-лах робимо для поліпшення жит-тя.

Пай у майбутнє

УК Володимире Павловичу, під-несення села не можливе без ін-вестицій. Водночас практика свідчить: багатьох інвесторів село і його труднощі не ціка-влять. Їм потрібна лише земля. Урожай збирають, а місцевих жителів залишають без роботи і майбутнього. Чи може райде-ржадміністрація унеможливи-вати подібне?

— Скажемо так: юридичних чи адміністративних важелів впли-ву немає. Залишається совість і відповідальність перед людьми. І якщо все це є, ситуацію можна направляти у потрібне русло. У 1998-2005 роках у районі не було жодного інвестора, який би не створював робочі місця.

УК Можливо, траплялися такі?

— Ні, ми їх так спрямували. Скажімо, бажання працювати в районі виявила кампанія «Агро Інвест Україна». За мету стави-ла виробництво зерна. Будь ласка, але за умови збереження і розвитку ферм у селах, де орендуватимуть землю. Погоди-лись. Як і на будівництво елева-тора. А цього року домовились ще й про зведення крохмало-па-точного заводу. Такий інвестор потрібний району. Він став його складовою частиною і збираєть-ся господарювати тут серйозно. Хоче розвиватись. Для цього по-

ДОСЬЄ «УК»

Володимир СЕМЕНЯКА. Народився 15.07.1957 р. в с. Ничипорівка Яго-тинського району Київської області. Закінчив Українську сільськогосподар-ську академію. Вчений агроном. У рідному районі працював за спеціаль-ністю і на різних керівних посадах. У квітні 2010 року вдруге призначений головою райдержадміністрації, яку очолював 1998- 2005 роках. Нагородже-ний орденом «За заслуги» III ступеня. Відзначений Подякою Президента Ук-раїни, Почесною грамотою Кабінету Міністрів.

трібна не лише земля, а й ви-робничі приміщення. Так постає питання придбання майнових паїв. На жаль, частину їх вику-пили за безцінь раніше. Коли ж цього року в одному з госпо-дарств інвестор запропонував селянам половину вартості май-на, вони запитали мене, що ро-бити. Приїхав на збори і відпо-вів, що на їхньому місці продав би свій пай лише за повну вар-тість. Чи вважав інвестор це втручанням у ринкові стосунки, не знаю. Але претензій до мене не було, а селянам заплатив сповна. При цьому виконав ще одну умову: ферми не розбири-ти, а реконструювати. Роботи вже розпочались. Такі стосунки, вважаю, вкладенням селянсько-го паю у їхнє майбутнє.

Районну ріллю ми не розбазари-ли. Маємо значний резерв зе-мель запаса. Бажаючим їх орен-дувати виставляємо дві умови: розвивати тваринництво і сіяти цукрові буряки, оскільки відно-вили роботу цукрового заводу. Цього року сировини буде вдвічі більше, ніж торік.

УК Виходить за класичною схе-мою: хто хоче працювати, шукає шляхи розв'язання проблем... Тим часом не за горами при-йняття закону про ринок землі. — Розумію, якщо механізм запу-щений, його не зупинити. Але щоб він не давав збоїв, не пород-

жував нових проблем, слід усе передбачити до найменших по-дробниць. Застережень постає ба-гато. Що показує світовий до-свід? Найефективніше ведеться сільське господарство, де пере-важна кількість земель сільгосп-призначення належить державі. Скажімо, в Ізраїлі — 90, США — 70, Франції і Німеччині — 67 від-сотків. Наша влада обрала інший шлях. Цим скористались різного роду спекулянти, які неправед-ними шляхами придбали вели-чезну кількість угідь. Сьогодні ніхто не може дати гарантії, що значною їх частиною не володі-ють іноземці, які скористались послугами посередників. Робити це їм дуже вигідно. Приміром, у Німеччині гектар ріллі коштує 40 тисяч євро. Продавши там кілька десятків гектарів, в Україні мож-на купити весь район. Чи достат-ній механізм унеможливлення таких оборотів?

УК Паї збували там, де люди ба-чили безлад, потурання місце-вої влади розвалу. Одне слово, там, де не вірили, що можуть стати господарями.

— У нашому районі десять тисяч пайовиків. Жоден з них не про-дав свій земельний наділ: люди вірять, що ситуація стабілізуєть-ся і село заживе повнокровним життям. Час утрачається. Сьо-годні тридцять відсотків власни-ків паїв — ті, хто успадкував право власності. Вони, зазвичай, живуть за межами району. Ця категорія громадян уже готова продавати свою землю. А тепер уявіть земельні масиви, на яких з'явилися острівці проданої ріл-лі. Як там господарювати? Вихід бачиться один: право викупу по-винна мати лише держава. Якщо так не буде, після відміни мора-торію на купівлю-продаж землі розпочнеться друга хвиля руй-нації сільгосппідприємств.

УК Тобто боїтесь, що хлібороб з нехай і формального власника може перетворитись у наймано-го працівника?

— На жаль, за ці двадцять років селянина не наблизили, а відда-лили від землі. Він став залеж-ним від посередників, інвесторів, цінової політики. Його всі нама-гаються використати. Думку і по-треби хлібороба мало хто врахо-вує. Так склалося, що для селя-нина неурожай — біда і високий урожай — біда. Це засвідчує й нинішній рік. Є зерно. Але немає відповідної ціни на нього. Зна-чить фермер не має прибутку. Хто працюватиме собі на збиток? Подібна ситуація з м'ясом і моло-ком. Тому для піднесення сіль-ських територій (а мову треба вести про забезпечення компл-ексного підходу при розв'язанні економічних і соціальних про-блем) потрібна відповідна дер-жавна програма. Село не може і не повинно жити в умовах по-стійного експерименту, який триває уже двадцять років. Люди хочуть стабільності, визначенос-ті, можливості планувати пер-спективу.

Микола ПЕТРУШЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

РЯДОК З ІСТОРІЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Вийшов Указ Президента «Про порядок паювання земель, переданих у колективну власність сільськогосподарських підприємств і організацій». (8 серпня 1992 року)

Василь СІНЬКО,
голова Київської обласної ради в 1995 році,
народний депутат України двох скликань

— Цей указ господарники і я в тому числі сприйняли без ентузіазму. Ад-же з селянами ніхто не радився. Виробничники передбачали велику біду. Запевнення високопосадовців, що власники паїв збільшать виробництво продукції, стануть справжніми господарями, не супроводжувались відпо-відною роботою для створення умов. Звичайно, були люди, які указ вітали. Здебільшого ті, що попереднього року нагріли руки на реформуванні кол-госпів, а також на банківських махінаціях. Трансформація колгоспів яку розпочали 1994 року, спричинила хаос, призвела до проблем із виплатою зарплати. Всі ті нововведення люди на місцях сприйняли як сигнал до роз-валу. Несподівано кожен залишився наодинці з труднощами. Більше не існувало системи, яка гарантувала селянину роботу, соціальний захист, перспективу. В пошуках кращої долі молодь почала масово мігрувати в міста і за кордон.

Звичайно, обласна рада намагалася тримати ситуацію під контролем. Прагнули зберегти господарства. Вистояли до 1997 року. А потім розпочав-ся такий адміністративний тиск, що протистояти розвалу уже не могли.

Чому так сталося? Центральна влада, приймаючи доленосне для держави рішення, не врахувала реалій нашого життя, не порадила із селянами. А отже не прогнозувала майбутніх наслідків реформ.

При цьому, вважаю, треба віддати належне тим керівникам господарств, які не втратили совісті та здорового глузду і зберегли створене раніше. Їм було важко. Але вони відстоювали істину, стверджуючи, що наше майбутнє — не в поверненні до дідівських методів господарювання. От за це треба дякувати сьогодні, зокрема, Володимирі Мережку з Макарієвського і Леонтію Новицько-му з Білоцерківського районів. А такі мудрі і стійкі керівники є в кожному районі. Вони — маяки, які допомогли вистояти і не втратити надію на краще.

Ті роки — історія. Нелегко селу й нині. Великі надії в державі покладають-ся на прийняття законів про земельний кадастр та ринок земель. Сьогодні доводиться виправляти недоробки і упущення попередніх років. Але й з не-гативного досвіду треба брати відповідну науку.

Ада РОГОВЦЕВА:

«У мене не було часу впадати в депресію»

З-поміж багатьох запрошених зірок II Одеського міжнародного кінофестивалю найпопулярнішою у публіки була, либонь, Ада Роговцева. Напевне, через те, що, по-перше — наша, по-друге — по-справжньому улюблена. До того ж на кінофорумі вона була аж ніяк не меморіальною зіркою. У кінозалах її можна було бачити під час презентації фільму Олександра Гордона «Вогні притону». А короткометражку «Собачий вальс» Тараса Ткаченка, де Ада Миколаївна виконала головну роль, визнали кращим фільмом «Української лабораторії». Легендарна актриса також анонсувала свою нову біографічну книжку, запевнивши, що її початок буде повністю зав'язаний на Одесі. Цей момент і став відправною точкою нашої розмови.

УК Адо Миколаївно, Одеса з'явилася у вашому житті на самому його початку. Чи справді це місце залишилось у спогадах, адже ви тоді були зовсім маленькою? — Чотири роки мені тоді було. Згадую: стіл, каструля і шкварки — і я їх їла. Я і зараз люблю дуже шкварки, гусячі, курячі. Пам'ятаю, що я любила бабусю більше, ніж маму, і коли вночі, прокинувшись, не намацувала сережки — їх носила бабуся, — то починала репетувати. Пам'ятаю, як падали перші бомби на Одесу. Я сиділа на балконі в якійсь мисці з теплою водою. Мама мене схопила, у щось загорнула і понесла до бомбосховища.

А вже за переказами знаю, що коли мені було 11 місяців і я захворіла на коклюш, лікарі порадили носити мене на руках. І мене більше двох тижнів не спускали з рук — так виносили і вимолили моє життя. Все це було в Одесі.

УК Друге побачення з Одесою у вас відбулося набагато пізніше. Чи впізнали ви в ній місто свого раннього дитинства?

— Одеса увійшла в мою свідомість назавжди як місто, яке я знаю і люблю, коли ми приїхали сюди на гастролі з театром ім. Лесі Українки. Це було 1961 року. Тоді ще був живий тато, і ми з ним ходили дорогими нашій сім'ї місцями, він мені підказував, куди піти, що подивитись. І саме тоді Одеса стала моїм містом. Тож коли мене сюди запрошують, я все кидаю і їду, щоб ще раз вдихнути Одесу, пройти її вулицями. Костянтин Петрович (Степанов, чоловік Ади Роговцевої, ак-

тор. — Ред.) найбільше любив зніматися на Одеській кіностудії. Його тут любили, оточували увагою та ніжністю: і режисери, і всі, хто працював на студії. Я теж часто гастролювала в цьому чудовому місті. Щоправда, на Одеській кіностудії ніколи не знімалася.

УК Тож фільм «Вогні притону», презентований на фестивалі, можна вважати вашим кінодебютом в Одесі?

— Але ж він знімався не на Одеській кіностудії...

УК І все-таки цей фільм став для вас чимось особливим?

— Ти розумієш, іноді бувають важливі ролі, іноді — ще якась подія. Радше за все це була зустріч, про яку я мріяла. Ще з «Похмурого ранку» Сашиного (радіо-та телепрограма Олександра Гордона, що почала виходити 1997 року) я була закохана в цю людину. Це не екранне захоплення красивим мужчиною. Він надзвичайно цікава, змістовна, хорошого гніву людина — неприйняттям фальші, нечеснот. Мені це дуже-дуже дороге. Коли ми зустрілися і я не розчарувалася, то вже було справжнє щастя — не розчаруватись у своєму кумирові.

УК Одеса, яку ви пізнали і полюбили, — вона дуже відрізняється від тієї, яку ви бачите зараз? — Та ні — та ж бідність, та ж захащеність. А те, що з'являються якісь будинки, щось ремонтується, — добре. Але до того, щоб сказати «О, слава Богу!» — ще дуже далеко.

УК Під час фестивалю неодноразово йшлося про дисонанс між святковим дійством і занедбаним кінематографом як в Одесі, так і в Україні загалом. Працюючи в журі, ви відчували цю суперечність?

— Звичайно. Просто хочеться сподіватися, що фестиваль якраз і підштовхне до якихось рішень щодо кінематографа. Тут працювала «Українська лабораторія» — дуже багато чудових короткометражних фільмів. Коли бачиш у короткому метрі і талант, і голову, і характер режисера, то це дає велику надію.

УК Ви вірите у відродження українського кінематографа?

— Звичайно, вірю — він має колись відродитися. Хоч якихось виразних зародків того відродження ще не бачу. Всі постановки

нашої влади щодо кінематографа настільки знецінені, що їх навіть не фіксуєш. Нині є люди, які вже зробили добру справу і були помічені в світі. Тож нехай допоможуть хоча б їм, а вони вже передадуть свій успіх як естафету.

УК Такий успіх, така артистична кар'єра, як у вас, сьогодні можливі?

— У мене кар'єра унікальна: тому що мене помічали, мене підтримували, причому не хтось там один — усі підтримували. Зараз навіть сперечаються: один каже — це в мене вона стала такою, інший — ні, в мене. І хто вже мене тільки не відкривав. А правда в тому, що всі вони мене відкривали. Просто я завжди була серед людей, яким була потрібна та цікава. Мені дали можливість своє ество людське проявити — не знищили, не загнали у комплекси, не давали часу впадати в депресію від того, що немає роботи, або уваги, або любові, тому що я весь час жила в любові.

УК Ваша дочка теж займається театральною творчістю. Чи має вона хоча б приблизно такі ж умови?

— Ні. Катя б'ється як може. Вона працює у складному театрі Романа Віктюка. Дочка закінчила режисерські курси — зараз ставить вистави. Вона — обізнана людина майже у всіх сферах життя, не говорячи вже про літературу, поезію і драматургію. Вона — велика інтелектуалка, але пробитися дуже важко.

УК Від багатьох акторів та режисерів я чув: відбутися український актор чи режисер сьогодні може тільки на російській сцені. Це справді так?

— Своїх не цінують. Десять засвітився — тоді вже потрібен. Ось хоча б Горбунов — нащо він тут був потрібен? Мало не загинув хлопчисько — а в Росії прозвучав — і вже Горбунов. Чи от Маковецький — багато можна прикладів наводити.

УК Адо Миколаївно, за моїми спостереженнями, ви доволі охоче спілкуєтеся з журналістами. Це не наслідок вашого юнацького наміру опанувати саме журналістську професію?

— Насправді я не дуже люблю спілкуватися із пресою. Хоч усі випадки, коли відмовляю журналістам, переживаю як провину.

ДОСЬЄ «УК»

Ада РОГОВЦЕВА. Народна артистка СРСР, Герой України. 35 років була артисткою Київського академічного театру російської драми ім. Лесі Українки. У театральному доробку при-ми — понад півсотні ролей, по-справжньому зоряними з-поміж котрих вважаються ролі Гелени («Варшавська мелодія»), Лесі Українки («Сподіватися»), Паоли («Дама без камелій»), Раневської («Вишневий сад»), Естер («Священні чудовиська»). Найпомітніші з-поміж багатьох своїх кіноролей зіграла у фільмах «Салют, Маріє», «Приборкання вогню», «Осінь історія». Автор поетичної збірки «Мамині молитви» та біографічної книги «Мій Костя». Нині грає в антрепризних виставах, активно знімається в кіно.

шані. Я була 4 роки секретарем парторганізації, тому що хто ж, як не ти — казали. Тобі нічого не потрібно, ти нічого не рвеш, не тягнеш на себе ролі — їх у тебе і так удосталь. Я й справді ніколи не зазіхала ні на що і ні на кого, то люди, яких я цінувала, які були безпартійними, казали: краще ти, ніж отой чи ота. Але загалом це була робота, яка виснажувала, дратувала, і нічого, крім утоми і зірваних нервів, не давала.

УК Як сьогодні вам вдається поєднувати активну творчу діяльність, участь у кінематографічних заходах, залишаючись ще й дбайливою бабусею та мамою?

— Діти вже підросли. Коли був живий Кость Петрович, це ще була моя сім'я, а тепер я вже в сім'ях моїх дітей, це страшенно мінє закони буття. Маю двох дітей, трьох онуків — 20 років, 10 років і один місяць — у Катерини щойно народився другий хлопчик, Матвій. А найстарший онук, Олексій, тут, зі мною, на фестивалі. Він навчається на операторському, на 4 курс перейшов — я тішуся з того, що йому тут цікаво.

Іван ШЕВЧУК,
«Урядовий кур'єр»

РЯДОК З ІСТОРІЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Від року здобуття Незалежності 20 театральних акторів і режисерів стали лауреатами Національної премії України імені Тараса Шевченка. Серед них — Богдан Ступка (1993), Богдан Бенюк (2008), Наталя Сумська (2008) — зі столичного театру ім. І.Франка, Марко Бровун та Віктор Шулаков (2003) — з Донецького драмтеатру, Олександр Дзекун та Володимир Петрів (2008) — з Рівного.

Лесь ТАНЮК,
голова Національної спілки театральних діячів України:

— Наша спілка висувала на Шевченківську премію виставу Ростислава Держипільського «Нація». Чому? Бо цей театр в Івано-Франківську — абсолютного метафоричного мислення, де простором і дією вміють зробити більше, ніж просто словом. Режисер узяв ідеї з хороших книжок Марії Матіос, які проймають боєм і його, і трупу, але витворює виставу самого театру, самого себе. Це блискуче!

Театр імені Саксаганського — в райцентрі Біла Церква. Нині академічний, але він ледь животів. Новий директор В'ячеслав Усков дістав гроші для будівництва нової сцени, інтер'єру, «вибив» гуртожиток для молодих акторів і зумів запросити їх 20 чи 30 одразу, київських і харківських, і кілька молодих режисерів та балетмейстера. Головне, заклад завоював публіку, став одним з лідерів з-поміж зовсім юних театрів поза Києвом.

Мар'ян Крушельницький казав у 1962 році: театр став занадто спокійним, щоб у нього ходили. Тому й потрібні такі «неспокійні» вистави, як «Нація», як у заныківчан «УБН» і «Невольник», якого Федір Стригун поставив не етнографічно. Там грають Шевченка мов новий текст, і йдуть кадри: Чорнобиль, студенти на граніті, Помаранчева революція... Тобто Тарас Шевченко в оточенні сучасних подій. Це хвилює. Це в хорошому сенсі бунт, якого нині мало.

Коли театр відхреститься од вічного бунту, до нього перестануть ходити. Якщо бути чесним, то СРСР розвалили режисери, а не економіка. Товстоногов, Ефрос, Любимов показували на сцені світ, якого не було поза нею. І виникла велика ностальгія за тими високими категоріями. Публіка нам диктувала, а ми їй віддавали засобами театру. Потрібні вистави, які хвилюють.

СПОРТ

На Олімпі — Залізний Кулак і Сталевий Молот

БОКС. Усі чемпіонські пояси серед суперважковаговиків належать Віталію і Володимирі Кличкам

Так звана «королівська» вагова категорія протягом десятиліть залишалася здобутком заокеанських майстрів шкіряної рукавички. Злам стався наприкінці минулого століття. У країні, яка дала світові таких видатних боксерів, як Джо Фрезер і Хасім Рахман, Майк Тайсон і Евандер Холіфілд, запалала нова зірка зі Сходу. 20-річний українець Володимир Кличко на літніх Іграх-1996 в Атланті став переможцем боксерського турніру у надважкій вазі.

Наприкінці того ж року новоспечений олімпійський чемпіон разом з Віталієм провели свої перші

бої на професійному рингу. Приклад показав старший з братів. Влітку 1999 року в Англії він у другому раунді нокаутував чемпіона світу за версією WBO британця Хербі Хайда. Так у родині Кличків з'явився перший чемпіонський пояс, а Віталій згодом отримав прізвисько Доктор Залізний Кулак, адже від його ударів мало кому вдавалося встояти.

Довгих дев'ять років знадобилося могутньому дуєту для подолання наступного рубежу. У жовтні 2008-го у Німеччині Віталій Кличко змусив скласти зброю грізного Сема Пітера з Нігерії і здобув титул

Всесвітньої боксерської ради (WBC). Вперше в історії професійного боксу рідні брати одночасно стали чемпіонами світу за версіями найпрестижніших світових організацій, адже Володимир на той час володів поясами IBF і WBO. Залишалося додати останній — Всесвітньої боксерської асоціації — WBA.

Заповітна мрія братів здійснилася 2 липня нинішнього року. На стадіоні Imtech Arena в німецькому Гамбурзі Володимир у поєдинку за об'єднання титулів зустрівся з британцем Девідом Хеем. За словами наставника нашого земляка Емануеля Стюарда, це була найбільш знаменна подія у боксерському світі з часів відомого бою між американцем Майком Тайсоном і Ленноксом Льюїсом з Великої Британії.

Усі троє арбітрів у своїх суддівських записках зафіксували беззаперечну перевагу українця. Як і обіцяв Володимир на прізвисько Доктор Сталевий Молот напередодні об'єднаною поєдинку, він зробив гарний подарунок старшому братові Віталію, який 19 липня відсвяткував своє сорокаріччя.

Так на початку нового століття випускники Броварського училища олімпійського резерву заснували своєрідну імперію Кличків на вершині професійного боксу світу. Нагадаємо, що останнім суперчемпіоном елітного дивізіону був Леннокс Льюїс, який у 1999 році переміг американця Евандера Холіфілда. Усього в «королівській» ваговій категорії лише п'ятеро атлетів носили цей почесний титул, серед яких і знаменитий Залізний Майк.

Своїми перемогами українські спортсмени роблять для іміджу нашої держави у світі значно більше, ніж усі політики разом узяті.

З гидкого каченяти — в білі лебеді

ЗІРКА. На зимових Іграх-1994 у Норвегії чарівна Оксана Баюл з Дніпропетровська стала першою і поки що єдиною україною, яка виборола золоту олімпійську медаль на зимових Олімпіадах.

Під час тренування перед виконанням довільної програми 16-річна дебютантка зіткнулася з німецькою фігуристкою Танею Шевченко. На травмовану

ногу Оксани довелося накласти три шви, також їй зробили знеболюючу ін'єкцію. Попри ці негаразди, підопічна Галини Змієвської з блиском виконала п'ять потрібних стрибків. Її «Білий лебідь» зачарував усіх, а долю золотої медалі вирішив голос одного з арбітрів: екс-чемпіон світу Ян Хоффман з Німеччини віддав перевагу на-

шій землячці, залишивши на другому місці беззаперечного фаворита змагань — американку Ненсі Керріган.

— Олімпіада — це не стільки спортивне змагання, скільки випробування характеру, — переконана перша олімпійська чемпіонка незалежної України. — Перемагає той, хто сильнішим духом, у кого виявляються міцнішими нерви. Кожен з учасників найважливіших змагань сучасності прекрасно розуміє: шанс виграти олімпійську медаль може випасти один раз у житті. Тому під час виступу відповідальність збільшується

стократно. Віднедавна всі хитромудрі інтриги зі зламаним ковзаном і психологічною дуеллю з Ненсі Керріган я намагаюсь не згадувати — вони коштували мені багатьох нервових клітин.

Найважливіше інше — Олімпійські ігри-1994 у Ліллекхаммері навчили мене бути сильною, вірити у себе.

ДОСЬЄ «УК»

Оксана БАЮЛ. Народилася 16 листопада 1977 року в Дніпропетровську. Заслужений майстер спорту з фігурного катання, кавалер ордена «За заслуги» третього ступеня. Переможниця міжнародних змагань «Скейт Америка» (1993) та «Кубок націй» (1993, Німеччина).

Чемпіонка України в одиночному катанні-1992, 1993. Срібний призер чемпіонатів Європи-1993 (Гельсінкі), 1994 (Копенгаген).

Чемпіонка світу-1993 у Празі. Олімпійська чемпіонка 17-х зимових Ігор у Ліллекхаммері-1994.

Тренери: Антоніна Товстик, Станіслав Коритек, Галина Змієвська, Валентин Ніколаєв.

Нині навчається в Київському національному педагогічному університеті імені Драгоманова на факультеті «Тренерська робота».

Салют у Піднебесній

П'ЯТЬ КІЛЕЦЬ. 23 серпня 2008 року в Пекіні українські спортсмени встановили рекорд за кількістю медалей, завойованих на Олімпійських іграх — 27 нагород, з яких сім золотих, п'ять срібних і п'ятнадцять бронзових. У китайській столиці наші найсильніші атлети змагалися у 28 видах спорту. У складі збірної було сім діючих олімпійських чемпіонів і 97 атлетів, що мають досвід виступів на Іграх.

«Золота» команда українських фехтувальниць

ГЕРОЇ ІГОР У ПЕКІНІ

ЗОЛОТО

- 1 Галина Пундик, Ольга Харлан, Олена Хомрова, Ольга Жовнір (фехтування, командна першість)
- 2 Артур Айвазян (кульова стрільба)
- 3 Віктор Рубан (стрільба з лука)
- 4 Олександр Петрів (кульова стрільба)
- 5 Наталя Добринська (легка атлетика, семиборство)
- 6 Інна Осипенко-Радомська (веслування на байдарках та каное)
- 7 Василь Ломаченко (бокс)

СРІБЛО

- 1 Ольга Коробка (важка атлетика)
- 2 Юрій Сухоруков (кульова стрільба)
- 3 Василь Федоришин (вільна боротьба)
- 4 Андрій Стаднік (вільна боротьба)
- 5 Ірина Ліщинська (легка атлетика)

БРОНЗА

- 1 Роман Гонтюк (дзюдо)
- 2 Ілля Кваша, Олексій Пригоров (стрибки у воду)
- 3 Наталя Давидова (важка атлетика)
- 4 Армен Варданян (греко-римська боротьба)
- 5 Ірина Мікульчин-Мерлені (вільна боротьба)
- 6 Леся Калитовська (велоспорт)
- 7 Олександр Воробйов (спортивна гімнастика)
- 8 Олена Антонова (легка атлетика)
- 9 Тарас Данько (вільна боротьба)
- 10 Вікторія Терещук (сучасне п'ятиборство)
- 11 В'ячеслав Глазков (бокс)
- 12 Денис Юрченко (легка атлетика)
- 13 Юрій Чебан (веслування на байдарках та каное)
- 14 Наталя Тобіас (легка атлетика)
- 15 Ганна Безсонова (художня гімнастика)

РЯДОК З ІСТОРІЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Президент УЄФА Мішель Платіні оприлюднив рішення — фінальну частину Євро-2012 прийматимуть Україна та Польща. Наша спільна заявка набрала 8 голосів членів виконкому УЄФА, перемігши вже в першому турі голосування. (18 квітня 2007 року)

Джанні ІНФАНТИНО,
генеральний секретар УЄФА

Мартін КАЛЛЕН,
директор Євро-2012 в УЄФА

— У найближчому майбутньому Україна та Польща буде відведено почесну сторінку в футбольному літописі Старого Світу. Адже саме вони першими прийматимуть фінал континентальної першості на теренах Центральної та Східної Європи. Завдяки Євро Україна змінюється, і ми бачимо, що українське суспільство чекає на модернізацію країни. Впевнений: за результатами фінального турніру континентальної першості країна отримає заслужене визнання на мапі світу.

— Добре пам'ятаю, як під час попередніх турнірів нам також довелося долати чимало труднощів. Але врешті-решт ми отримали фантастичний результат — три тижні футбольного свята разом з людьми з усіх куточків Європи, об'єднаних загальною пристрастю до спорту номер один. Наступного літа вболівальники відкриють для себе дві дуже привабливі країни, відчують дружній та відкритий характер польського та українського народів. Певен, що всі гості відчуватимуть себе в Києві і Варшаві як удома, і обов'язково повернуться сюди ще.

Останні герої Кубка УЄФА

ФУТБОЛ. Навесні 2009 року футболісти «Шахтаря» здобули другий за значенням трофей європейського футболу. У сезоні-2008 вперше за останні чотири роки жодному українському клубу не вдалося пробитися до «футбольної весни». Рік тому невтішні статистики взяли на виправданні відразу три команди — «Шахтар», «Динамо» та «Металіст». Завдання перед ними стояло складне — адже жодного разу в історії далі 1/8 фіналу в Кубку УЄФА наші представники не проходили.

Два роки тому кількість на-решті перейшла в якість. При-

красою того турніру стала півфінальна битва вітчизняних грандів — «Динамо» і «Шахтаря». До цього гірники залишили за бортом розіграшу такі відомі в Європі команди, як англійський «Тоттенгем», французький «Марсель», володаря почесного призу-2005 — московський ЦСКА. Однак гравці помаранчево-чорних зізнавалися журналістам: найбільш складними на шляху до фіналу були для них поєдинки проти київських динамівців.

Як відомо, останньою вітчизняною командою, яка досягла успіху в континенталь-

них клубних турнірах, було київське «Динамо». У травні 1986-го капітан біло-блакитних Анатолій Дем'яненко підняв над головою Кубок володарів кубків. Наступного успіху на євроарені довелося чекати чверть віку.

Новий трофей не залишився навично в музеї нової «Донбас Арени» — його довелося повернути до штаб-квартири УЄФА. Але в футбольній історії залишилися два рядки: 1972 рік — «Тоттенгем» (Англія) — перший володар Кубка УЄФА. 2009 — «Шахтар» (Україна) — останній.

ДОКУМЕНТИ

Закон України

Про внесення змін до Бюджетного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України

Верховна Рада України **постановляє:**
І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:
1. У Бюджетному кодексі України Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 50—51, ст. 572):
1) у частині першій статті 1 слова «а також питання відповідальності за порушення бюджетного законодавства» замінити словами «і питання відповідальності за порушення бюджетного законодавства, а також визначаються правові засади утворення та погашення державного і місцевого боргу»;
2) у частині першій статті 2:
у пунктах 16 і 17 слова «отриманих та непогашених» замінити словами «повернення отриманих та непогашених станом»;
пункт 41 після слова «боргових» доповнити словом «гарантійних»;
доповнити пунктами 12¹, 15¹, 26¹, 37¹, 41¹ і 49¹ такого змісту:
«12¹) боргове зобов'язання — зобов'язання позичальника перед кредитором за кредитом (позикою), що виникло внаслідок випуску і розміщення боргових цінних паперів та/або укладання кредитних договорів»;
«15¹) гарантійне зобов'язання — зобов'язання гаранта повністю або частково виконати боргові зобов'язання суб'єкта господарювання — резидента України перед кредитором у разі невиконання таким суб'єктом його зобов'язань за кредитом (позикою), залученим під державну чи місцеву гарантію»;
«26¹) квазіфіскальні операції — операції органів державної влади і місцевого самоврядування, Національного банку України, фондів загальнообов'язкового державного соціального і пенсійного страхування, суб'єктів господарювання державного і комунального секторів економіки, що не відображаються у показниках бюджету, але можуть призвести до зменшення надходжень бюджету та/або потребувати додаткових витрат бюджету в майбутньому»;
«37¹) обслуговування державного (місцевого) боргу — операції щодо здійснення плати за користування кредитом (позикою), сплати комісій, штрафів та інших платежів, пов'язаних з управлінням державним (місцевим) боргом. До таких операцій не належить погашення державного (місцевого) боргу»;
«41¹) погашення державного (місцевого) боргу — операції з повернення позичальником кредитів (позик) відповідно до умов кредитних договорів та/або випуску боргових цінних паперів»;
«49¹) управління державним (місцевим) боргом — сукупність дій, пов'язаних із здійсненням записи, обслуговуванням і погашенням державного (місцевого) боргу, інших правочинів з державним (місцевим) боргом, що спрямовані на досягнення збалансованості бюджету та оптимізацію боргового навантаження»;
3) у статті 16:
а) у назві слова «борговими зобов'язаннями» замінити словами «державним (місцевим) боргом»;
б) у частині першій:
в абзаці першому слово «межах» замінити словами «межах, визначених законом про Державний бюджет України, з дотриманням»;
в абзаці другому слова «у межах, визначених законом про Державний бюджет України» виключити;
в) у частині другій:
перше речення викласти в такій редакції:
«2. Кредити (позики) від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій для реалізації інвестиційних програм (проектів) залучаються державою на підставі міжнародних договорів України і відносяться до державних зовнішніх запозичень»;
у другому реченні слова «Відповідно до укладених кредитних договорів кошти» замінити словом «Кошти»;
у третьому реченні слова «Такі кредитні договори» замінити словами «Відповідні міжнародні договори»;
г) у першому реченні абзацу другого частини третьої слово «п'ятсот» замінити словом «триста»;
г) у частині четвертій слова «цією статтею» замінити словами «цим Кодексом»;
д) у частині сьомій:
слова «економії бюджетних коштів» замінити словами «ефективного управління державним (місцевим) боргом»;
доповнити абзацом другим такого змісту:
«Міністерство фінансів України (місцевий фінансовий орган) може залучати суб'єктів господарювання для надання агентських, консультативних, рейтингових та інших послуг, необхідних для управління державним (місцевим) боргом, за рахунок коштів державного (місцевого) бюджету в межах бюджетних призначень на обслуговування державного (місцевого) боргу»;
е) доповнити частиною дев'ятою такого змісту:
«9. Умови випуску та обігу державних цінних паперів і цінних паперів, емітованих Автономною Республікою Крим, відповідною міською радою, визначаються з урахуванням Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок».
Міністерство фінансів України оприлюднює графік проведення аукціонів з розміщення державних боргових цінних паперів на внутрішньому ринку. Такий графік може уточнюватися у зв'язку із зміною умов державних запозичень та/або кон'юнктури фінансового ринку»;
4) у статті 17:
а) назву викласти в такій редакції:
«Стаття 17. Державні та місцеві гарантії»;
б) у частині першій:
у першому реченні слова «може надавати Кабінет Міністрів України» замінити словами «можуть надаватися за рішенням Кабінету Міністрів України або на підставі міжнародних договорів України»;
друге речення після слова «правочини» доповнити словами «щодо його рішень»;
в) частини третю і четверту викласти в такій редакції:
«3. Державні (місцеві) гарантії надаються на умовах платності, строковості, а також забезпечення виконання зобов'язань у спосіб, передбачений законом. Правочин щодо надання державної (місцевої) гарантії оформляється в письмовій формі та має визначати: предмет гарантії; повні найменування та місцезнаходження суб'єкта господарювання і кредитора (у разі гарантування виконання зобов'язань за кредитним договором); обсяг кредиту (позики); обсяг гарантійних зобов'язань та порядок їх виконання; умови настання гарантійного випадку; строк дії гарантії.
Обов'язковою умовою надання державної (місцевої) гарантії є укладення договору між Міністерством фінансів України (відповідним місцевим фінансовим органом) та суб'єктом господарювання про погашення заборгованості суб'єкта господарювання перед державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста) за виконання гарантійних зобов'язань. Істотними умовами такого договору мають бути зобов'язання суб'єкта господарювання: внести плату за надання державної (місцевої) гарантії; надати майнове або інше забезпечення виконання зобов'язань за гарантією; відшкодувати витрати державного (місцевого) бюджету, пов'язані з виконанням гарантійних зобов'язань; сплатити пеню за прострочення відшкодування зазначених витрат. Пеня нараховується за кожний день прострочення сплати заборгованості у національній валюті з розрахунку 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку України за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України на день нарахування пені; надати гаранту права на договірне списання банком коштів з рахунків суб'єкта господарювання на користь гаранта.
4. Державні (місцеві) гарантії не надаються для забезпечення боргових зобов'язань суб'єктів господарювання, якщо безпосереднім джерелом повернення кредитів (позик) передбачаються кошти державного (місцевого) бюджету (крім боргових зобов'язань, що виникають за кредитами (позиками) від міжнародних фінансових організацій»;
г) у частині п'ятій слова «подати зустрічні, без відзивні та безумовні гарантії банків, які протягом трьох останніх років додержуються встановлених Національним банком України обов'язкових економічних нормативів, або надати інше належне забезпечення» замінити словами «надати майнове або інше забезпечення виконання зобов'язань»;
г) частину шосту викласти в такій редакції:

«6. У разі прийняття рішення про надання кредитів (позик), залучених державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста) або під державні (місцеві) гарантії, суб'єктам господарювання, у віданні яких є майно державної (комунальної) власності, необхідність надання такими суб'єктами господарювання майнового забезпечення, його розмір та вид визначає Кабінет Міністрів України щодо державного майна (Верховна Рада Автономної Республіки Крим — щодо майна Автономної Республіки Крим, відповідна міська рада — щодо комунального майна»);
д) в абзаці першому частини п'ятнадцятої слово «дії» замінити словами «строку дії»;
5) у статті 18:
а) у назві слова «боргу та гарантії» замінити словами «державного (місцевого) боргу та державних (місцевих) гарантії»;
б) в абзаці першому частини третьої слово «станом», цифри «100» і слова «місцевих внутрішніх та зовнішніх запозичень» замінити відповідно словами «(без урахування гарантійних зобов'язань, що виникають за кредитами (позиками) від міжнародних фінансових організацій) станом», цифрами «200» і словами «місцевих запозичень та капітальних трансфертів (субвенцій) з інших бюджетів»;
в) доповнити частиною четвертою такого змісту:
«4. З метою забезпечення дотримання граничних обсягів державного (місцевого) боргу та державних (місцевих) гарантії Міністерство фінансів України веде Реєстр державного боргу і гарантованого державою боргу, Реєстр державних гарантії, а також Реєстр місцевих запозичень та місцевих гарантії.
Реєстр державного боргу і гарантованого державою боргу є інформаційною системою боргових і гарантійних зобов'язань держави, що включає умови кредитних договорів і випуску державних цінних паперів та умови надання державних гарантії, відомості про стан обслуговування і погашення державного боргу.
Реєстр державних гарантії є інформаційною системою, що містить відомості про надані протягом бюджетного періоду державні гарантії.
Реєстр місцевих запозичень та місцевих гарантії є інформаційною системою, що містить відомості про здійснені місцеві запозичення та надані місцеві гарантії»;
6) у статті 21:
а) частину першу після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:
«3¹) державного боргу та гарантованого державою боргу, що визначаються з урахуванням стратегії управління державним боргом. Така стратегія затверджується Кабінетом Міністрів України і включає визначення пріоритетних цілей і завдань управління державним боргом на середньострокову або довгострокову перспективу та засобів їх реалізації»;
б) в абзаці другому частини четвертої слова «а також» замінити словами «індикативні прогностичні показники місцевого боргу та гарантованого Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста боргу, а також»;
7) пункт 3 частини другої статті 22 доповнити реченням такого змісту: «Якщо згідно із законом місцевою радою не створено виконавчий орган, функції головного розпорядника коштів відповідного місцевого бюджету виконує голова такої місцевої ради»;
8) у першому реченні частини першої статті 27 слова «в поточному бюджетному періоді» виключити;
9) у першому реченні частини третьої статті 28:
слова «Державного бюджету України та місцевих бюджетів» замінити словами «державного (місцевого) бюджету»;
доповнити словами «а також показники про стан державного (місцевого) боргу та надання державних (місцевих) гарантії»;
10) пункт 2 частини четвертої статті 33 після слів «граничного обсягу державного боргу» доповнити словами «і граничного обсягу надання державних гарантії»;
11) у частині першій статті 38:
у пункті 12 слово «фонд» замінити словом «капіталі»;
доповнити пунктом 12¹ такого змісту:
«12¹) інформацію про квазіфіскальні операції та оцінку можливого впливу таких операцій на показники бюджету в наступних бюджетних періодах»;
12) у другому реченні абзацу першого частини першої статті 43 слова «що діє у складі Міністерства фінансів України» замінити словами «діяльність якої спрямовується і координується через Міністра фінансів України»;
13) у частині сьомій статті 48 слова «Державним казначейством України за погодженням з» виключити;
14) у статті 56:
а) у частині першій слова «складання» та «яке координує діяльність Державного казначейства України і погоджує його нормативно-правові акти з цих питань» виключити;
б) у частині другій:
в абзаці першому слова «органи Державного казначейства України» та «Державним казначейством України» замінити відповідно словами «органи Державної казначейської служби України» та «Міністерством фінансів України»;
абзаці другий і третій замінити одним абзацом такого змісту:
«Бюджетні установи ведуть бухгалтерський облік відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку та інших нормативно—правових актів щодо ведення бухгалтерського обліку в порядку, встановленому Міністерством фінансів України»;
15) у статті 57:
а) у другому реченні абзацу першого частини першої слова «Державним казначейством України за погодженням з» виключити;
б) в абзаці першому частини другої:
перше речення після слів «державного бюджету» доповнити словами «та щодо субвенцій із спеціального фонду державного бюджету на рахунках спеціального фонду місцевих бюджетів»;
у другому реченні слово «бюджету» замінити словами «державного бюджету»;
16) у частині першій статті 58:
абзац другий викласти в такій редакції:
«Фінансова звітність складається згідно з національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку»;
абзац третій виключити;
абзац п'ятий викласти в такій редакції:
«Форми фінансової і бюджетної звітності та порядок їх заповнення встановлюються Міністерством фінансів України»;
17) у частині другій статті 59 слова «інформація про перелік здійснених операцій з державним боргом» замінити словами «інформація про здійснені операції з управління державним боргом»;
18) у частині другій статті 60:
пункт 5 доповнити словами «і гарантованого державою боргу»;
пункт 7 замінити пунктами 7 і 7¹ такого змісту:
«7) звіт про прострочену заборгованість суб'єктів господарювання перед державою за кредитами (позиками), залученими під державні гарантії»;
7¹) звіт про платежі з виконання державою гарантійних зобов'язань»;
у пункті 8 після слів «операції з» доповнити словом «управління»;
доповнити пунктом 9¹ такого змісту:
«9¹) інформацію про стан місцевих боргів та гарантованих відповідно Автономною Республікою Крим, територіальними громадами боргів і про надані місцеві гарантії»;
19) у статті 61:
а) у частині першій слово «травня» замінити словом «квітня»;
б) у частині другій:
пункт 9 доповнити словами «і гарантованого державою боргу»;
пункт 10 замінити пунктами 10 і 10¹ такого змісту:
«10) звіт про прострочену заборгованість суб'єктів господарювання перед державою за кредитами (позиками), залученими під державні гарантії»;
10¹) звіт про платежі з виконання державою гарантійних зобов'язань»;
у пункті 12 слова «місцевого боргу» замінити словами «місцевих боргів та гарантованих відповідно Автономною Республікою Крим, територіальними громадами боргів і про надані місцеві гарантії»;
у пункті 13 після слів «операції з» доповнити словом «управління»;
20) в абзацах другому, третьому і четвертому частини другої статті 64 слова «відповідного місцевого бюджету» замінити словами «відповідного бюджету»;
21) у статті 69:
у пункті 1 частини першої слова «(крім єдиного податку), що зарховуються до бюджетів місцевого самоврядування, включаючи податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, та» замінити словами «(крім єдиного

податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки), що зарховуються до бюджетів місцевого самоврядування, включаючи»;
частину другу доповнити пунктом 2¹ такого змісту:
«2¹) субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах»;
22) у статті 71:
а) у частині першій:
доповнити пунктами 1¹ та 4¹ такого змісту:
«1¹) податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, що зарховується до бюджетів місцевого самоврядування»;
«4¹) кошти пайової участі у розвитку інфраструктури населеного пункту, отримані відповідно до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;
пункти 7 і 8 викласти в такій редакції:
«7) капітальні трансферти (субвенції) з інших бюджетів»;
8) кошти від повернення кредитів, наданих з відповідного бюджету, та відсотки, сплачені за користування ними (крім надходжень, визначених пунктами 13 і 14 частини другої статті 69 цього Кодексу»;
пункт 10 доповнити словами «(щодо коштів резервного фонду місцевого бюджету в частині витрат бюджету розвитку — за рішенням Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації, виконавчого органу відповідної місцевої ради)»;
б) частину другу доповнити пунктом 6 такого змісту:
«6) платежі, пов'язані з виконанням гарантійних зобов'язань Автономної Республіки Крим чи територіальної громади міста»;
23) у статті 74:
а) назву доповнити словами «і надання місцевих гарантії»;
б) частини другу і восьму після слів «місцевих запозичень» доповнити словами «і надання місцевих гарантії»;
24) у підпункті «б» пункту 4 частини першої статті 89:
в абзаці третьому слова «суддям у відставці» виключити, а слова і цифри «частини четвертої статті 29 Основ законодавства України про культуру» замінити словами і цифрами «частини п'ятої статті 29 Закону України «Про культуру»»;
доповнити абзацом сьомим такого змісту:
«компенсацію фізичним особам, які користувалися пільгами щодо сплати податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, втрати частини їх доходів у зв'язку з відміною такого податку та відповідним збільшенням ставок акцизного податку з пального згідно з Податковим кодексом України»;
25) у підпункті «г» пункту 2 частини першої статті 90 слова «у навчальних закладах комунальної власності» виключити;
26) у статті 97:
а) у частині першій:
доповнити пунктом 4¹ такого змісту:
«4¹) субвенція на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах»;
у пункті 6 слово «субвенції» замінити словами «інші субвенції»;
б) частину другу доповнити абзацом третім такого змісту:
«Розподіл додаткових дотацій між місцевими бюджетами здійснюється на підставі критеріїв, визначених Кабінетом Міністрів України»;
в) в абзаці першому частини четвертої слова «здійснюється на підставі критеріїв, визначених Кабінетом Міністрів України, та» виключити;
27) у статті 102:
а) у частині третій:
слова «суддям у відставці» виключити;
слова і цифри «частини четвертої статті 29 Основ законодавства України про культуру» замінити словами і цифрами «частини п'ятої статті 29 Закону України «Про культуру»»;
б) у частині четвертій слова і цифри «частини четвертої статті 29 Основ законодавства України про культуру» замінити словами і цифрами «частини п'ятої статті 29 Закону України «Про культуру»»;
в) у частині п'ятій:
слова «та компенсацію» замінити словами «на компенсацію втрати частини доходів у зв'язку з відміною податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів та відповідним збільшенням ставок акцизного податку з пального і на компенсацію»;
слова «суддям у відставці» виключити;
28) доповнити статтею 103¹ такого змісту:
«Стаття 103¹. Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах
1. Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах надається в межах обсягу, затвердженого законом про Державний бюджет України, за рахунок 15 відсотків таких доходів спеціального фонду державного бюджету: акцизного податку з підкаційних товарів (продукції) в частині нафтопродуктів і транспортних засобів, зв'язного мита на нафтопродукти і транспортні засоби та шини до них, плати за проїзд автомобільними дорогами транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, вагові або габаритні параметри яких перевищують нормативні.
У законі про Державний бюджет України затверджуються обсяги зазначеної субвенції окремо для бюджету Автономної Республіки Крим, обласних і районних бюджетів, міських (міст Києва та Севастополя, міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення) бюджетів, інших бюджетів місцевого самоврядування, для яких у державному бюджеті визначаються міжбюджетні трансферти, а також нормативи щомісячних відрахувань від доходів спеціального фонду державного бюджету, які є джерелом надання цієї субвенції.
2. Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах розподіляється між бюджетом Автономної Республіки Крим, обласними і районними бюджетами, міськими (міст Києва та Севастополя, міст республіканського Автономної Республіки Крим та обласного значення) бюджетами, іншими бюджетами місцевого самоврядування, для яких у державному бюджеті визначаються міжбюджетні трансферти, і між районним бюджетом та відповідними бюджетами місцевого самоврядування на основі формул, що затверджуються Кабінетом Міністрів України і мають враховувати такі параметри:
1) кількість населення;
2) обсяги доходів відповідних місцевих бюджетів за 2010 рік від податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів»;
3) розміри відрахувань збору за першу реєстрацію транспортного засобу до відповідних місцевих бюджетів згідно з пунктом 2 частини другої статті 69 цього Кодексу.
3. Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво, реконструкцію, ремонт та утримання вулиць і доріг комунальної власності у населених пунктах перераховується за рахунок фактичних доходів спеціального фонду державного бюджету, які є джерелом надання зазначеної субвенції, і не може перевищувати обсягу, затвердженого законом про Державний бюджет України»;
29) у статті 113:
у назві та абзаці першому частини першої слова «органів Державної контрольно-ревізійної служби» замінити словами «органів Державної фінансової інспекції України»;
у частині другій слова «Головне контрольно-ревізійне управління України» замінити словами «Державна фінансова інспекція України»;
30) в абзаці першому частини другої статті 118 слова «органами Державної контрольно-ревізійної служби» замінити словами «органами Державної фінансової інспекції України»;
31) в абзаці третьому частини першої статті 119 слово «визначених» замінити словом «визначеним»;
32) розділ VI «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити пунктами 3², 3³ і 12¹ такого змісту:
«3². Установити, що положення абзаці другого і третього частини першої і частини п'ятої статті 16 цього Кодексу не застосовуються щодо кредитів (позик), залучених на підставі міжнародних договорів України.
3³. Установити, що для цілей цього Кодексу заборгованість України перед Міжнародним валютним фондом:
за кредитами, отриманими Кабінетом Міністрів України, та за розподілом спеціальних прав запозичень, використаних Кабінетом Міністрів України, належить до державного боргу»;

ДОКУМЕНТИ

за кредитами, отриманими Національним банком України з метою підтримки платіжного балансу і реалізації грошово-кредитної політики, та за розподілом спеціальних прав записочень належить до гарантованого державою боргу»;

«12». Кабінету Міністрів України до 1 січня 2013 року встановити перелік квазіфіскальних операцій і органів влади (управління), відповідальних за проведення оцінки можливого впливу таких операцій на показники бюджету»;

33) у тексті Кодексу слова «Державне казначейство України» та «органи Державного казначейства України» у всіх відмінках замінити відповідно словами «Державна казначейська служба України» та «органи Державної казначейської служби України» у відповідному відмінку.

2. Частину четверту статті 6 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 40, ст. 365; 2000 р., № 38, ст. 318; 2010 р., № 48, ст. 564; із змінами, внесеними Законом України від 15 лютого 2011 року № 3024—VI) виключити.

3. У Регламенті Верховної Ради України, затвердженому Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14—17, ст. 133, ст. 134, № 21, ст. 223; 2011 р., № 10, ст. 64, № 12, ст. 84):

1) частину четверту статті 7 викласти в такій редакції:

«4. Кошторис Верховної Ради на наступний рік затверджується Верховною Радою під час прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні за висновками комітетів, до предмета відання яких належать питання регламенту і бюджету»;

2) пункт 6 частини четвертої статті 20 викласти в такій редакції:

«6) проект Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період та звіт про виконання Державного бюджету України»;

3) у частині першій статті 49 слова і цифри «частина друга статті 157» замінити словами і цифрами «частина перша статті 154, частина друга статті 157, частина третя статті 162»;

4) у частині першій статті 78:

у пункті 23 слова «витрат на здійснення повноважень» виключити;

у пункті 24 слова «звіту про надходження коштів до кошторису за минулий рік, їх використання та відповідність затвердженому кошторису витрат на здійснення повноважень Верховної Ради» замінити словами «звіту про виконання кошторису Верховної Ради за минулий рік»;

5) у статті 91:

частину третю викласти в такій редакції:

«3. У разі внесення законопроекту, проекту іншого акта, прийняття якого призведе до зміни показників бюджету (надходжень бюджету та/або витрат бюджету), суб'єкт права законодавчої ініціативи зобов'язаний додати фінансово-економічне обґрунтування (включаючи відповідні розрахунки). Якщо така зміни показників бюджету передбачають зменшення надходжень бюджету та/або збільшення витрат бюджету, до законопроекту, проекту іншого акта подаються пропозиції змін до законодавчих актів щодо скорочення витрат бюджету та/або джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення збалансованості бюджету. Законопроект, проект іншого акта (крім проектів законів про Державний бюджет України, про внесення змін до закону про Державний бюджет України, про ратифікацію міжнародних договорів України щодо одержання Україною від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій позик, не передбачених Державним бюджетом України) не має містити положень, прийняття яких призведе до збільшення державного боргу і державних гарантій»;

у частині четвертій слова «видаткову та/або доходну частину державного чи місцевих бюджетів» замінити словами «показники бюджету»;

6) у статті 93:

у частині першій:

слова «доходну та/або видаткову частину бюджету і виконання закону України про Державний бюджет України в поточному бюджетному періоді та в комітет» замінити словами «показники бюджету та відповідності законам, що регулюють бюджетні відносини, комітет»;

доповнити словами та реченням такого змісту: «та в комітет, до предмета відання якого належить оцінка відповідності законопроектів міжнародно-правовим зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції. Кожен законопроект не пізніше як у триденний строк направляється комітетом, до предмета відання якого належать питання бюджету, до Кабінету Міністрів України для здійснення експертизи щодо його впливу на показники бюджету та відповідності законам, що регулюють бюджетні відносини»;

у частині третій:

у другому реченні слова «бюджету і регламенту» замінити словами «регламенту та оцінки відповідності законопроектів міжнародно-правовим зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції»;

доповнити реченням такого змісту: «До висновку головного комітету також додається висновок комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, що має бути поданий до головного комітету у 21-денний строк з дня отримання законопроекту для надання висновку»;

7) у першому реченні частини третьої статті 111 слова «щодо повноти та достовірності такого обґрунтування» замінити словами «щодо впливу законопроекту на показники бюджету та відповідності законопроекту законам, що регулюють бюджетні відносини»;

8) статтю 152 викласти в такій редакції:

«Стаття 152. Визначення Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період

1. Проект Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період схвалюється Кабінетом Міністрів України не пізніше 1 квітня року, що передує плановому, та у триденний строк подається до Верховної Ради.

2. Процес визначення Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період у Верховній Раді здійснюється з урахуванням поданого Кабінетом Міністрів України річного звіту про виконання закону про Державний бюджет України за попередній бюджетний період.

3. Народні депутати, комітети розробляють свої пропозиції до проекту Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період і подають їх до комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, до 15 квітня року, що передує плановому, але не пізніше ніж за 15 днів до дня розгляду питання на пленарному засіданні Верховної Ради.

4. Комітет, до предмета відання якого належать питання бюджету, розглядає пропозиції, що надійшли, готує на основі поданого Кабінетом Міністрів України проекту Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період і пропозиції до нього та подає на розгляд Верховної Ради проект постанови Верховної Ради щодо Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період, який надається народним депутатам не пізніш як за два дні до розгляду зазначеного питання на пленарному засіданні Верховної Ради.

5. Верховна Рада не пізніше 30 квітня року, що передує плановому, розглядає питання щодо Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період у порядку, визначеному статтею 30 цього Регламенту. З доповіддю виступає Прем'єр-міністр України або за його дорученням Міністр фінансів України та голова комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету.

6. За наслідками розгляду цього питання Верховна Рада може прийняти рішення про:

1) прийняття проекту постанови Верховної Ради щодо Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період;

2) направлення проекту постанови Верховної Ради щодо Основних напрямів бюджетної політики на наступний бюджетний період до комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, для підготовки до повторного розгляду Верховною Радою з урахуванням зауважень, висловлених під час розгляду цього питання на пленарному засіданні Верховної Ради (з визначенням строків такої підготовки)»;

9) у статті 153:

у частині п'ятій слова «народним депутатам для ознайомлення» замінити словами «народним депутатам та Рахунковій палаті»;

доповнити частиною такого змісту:

«6. Під час розгляду Верховною Радою та комітетом, до предмета відання якого належать питання бюджету, питань, визначених главою 27 цього Регламенту, беруть участь уповноважені представники Кабінету Міністрів України»;

10) у статті 154:

частину першу доповнити реченням такого змісту: «На такому пленарному засіданні за процедурним рішенням Верховної Ради можуть бути заслухані головні розпорядники коштів державного бюджету щодо мети, завдань та очікуваних результатів виконання відповідних бюджетних програм, передбачених у проекті закону про Державний бюджет України на наступний рік»;

частину третю доповнити словами «з урахуванням особливостей, визначених у цій статті»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. За результатами обговорення проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік Верховна Рада може прийняти рішення про його відхилення у разі невідповідності вимогам Бюджетного кодексу України та/або Основним напрямам бюджетної політики на наступний бюджетний період»;

у частині п'ятій:

слова «для його повторного представлення з урахуванням пропозицій Верховної Ради або обґрунтуванням їх відхилення» замінити словами «з обґрунтуванням внесених змін»;

доповнити реченням такого змісту: «У такому разі строки підготовки і розгляду проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у першому та другому читаннях збільшуються на п'ять днів»;

11) текст статті 156 викласти в такій редакції:

«1. Народні депутати, комітети формують свої пропозиції до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік і не пізніше 1 жовтня року, що передує плановому, направляють їх до комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, з урахуванням таких вимог:

1) пропозиції мають узгоджуватися з Основними напрямками бюджетної політики на наступний бюджетний період;

2) пропозиції щодо збільшення витрат та/або зменшення надходжень державного бюджету мають визначати джерела їх покриття, включаючи види та обсяги витрат, що підлягають скороченню. Такі пропозиції та пропозиції до текстових статей проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік не можуть призводити до збільшення державного боргу і державних гарантій порівняно з їх граничним обсягом, передбаченим у поданому Кабінетом Міністрів України проекті закону про Державний бюджет України на наступний рік;

3) пропозиції щодо зміни прогнозу доходів та фінансування бюджету можуть вноситися у разі, якщо виявлено неточності в його розрахунку комітетом, до предмета відання якого належать питання бюджету, та/або Міністерством фінансів України.

2. Пропозиції, направлені до комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, після 1 жовтня року, що передує плановому, та/або з порушенням встановлених вимог, не розглядаються.

3. Рахункова палата за дорученням Верховної Ради проводить експертизу проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік і до 1 жовтня року, що передує плановому, подає свої висновки Верховній Раді.

4. Комітет, до предмета відання якого належать питання бюджету, не пізніше 15 жовтня року, що передує плановому, розглядає пропозиції до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік, висновки Рахункової палати і готує висновки та пропозиції до нього (які викладаються у вигляді проекту постанови Верховної Ради), а також таблицю пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи з урахуванням вимог пунктів 1—3 частини першої статті 118 цього Регламенту. Показники, що містяться у висновках та пропозиціях до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік, мають бути збалансованими.

5. Проект постанови Верховної Ради щодо висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік, а також таблиця пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи надаються народним депутатам не пізніше ніж за два дні до розгляду Верховною Радою проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у першому читанні»;

12) у статті 157:

у частині першій цифри і слова «(25 жовтня, якщо проект закону був прийнятий до розгляду після повторного подання Кабінетом Міністрів України)» виключити;

частину шосту — чотирнадцятю замінити шістьма частинами такого змісту:

«6. Після завершення обговорення ставиться на голосування за основу підготовлений комітетом, до предмета відання якого належать питання бюджету, проект постанови Верховної Ради щодо висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік.

7. Після прийняття за основу проекту постанови Верховної Ради щодо висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік, висновки Рахункової палати на наступний рік ставляться на голосування і включені до таблиці пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи пропозиції до проекту закону про Державний бюджет України, на розгляді та голосуванні яких намагаєся народний депутат.

8. Якщо Верховною Радою не прийнято рішення на підтримку проекту постанови Верховної Ради щодо висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік за основу, проводиться постійне голосування таких висновків та пропозицій, а також тих включених до таблиці пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України, на розгляді та голосуванні яких намагаєся народний депутат.

9. У разі якщо під час голосування були підтримані пропозиції, які призвели до змін висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік, підготовлених комітетом, до предмета відання якого належать питання бюджету, Верховна Рада може перенести на визначений строк (але не більш як на два дні) голосування в цілому проекту постанови Верховної Ради щодо висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік.

10. Проект закону про Державний бюджет України на наступний рік вважається прийнятим у першому читанні, якщо на підтримку під час голосування в цілому проекту постанови Верховної Ради щодо висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік проголосувала більшість народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради. Схвалені Верховною Радою висновки та пропозиції до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік набувають статусу Бюджетних висновків Верховної Ради.

11. Якщо на підтримку під час голосування в цілому проекту постанови Верховної Ради щодо висновків та пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік не отримано необхідної кількості голосів народних депутатів, Верховна Рада може прийняти рішення про направлення цього проекту постанови до комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, для підготовки до повторного розгляду Верховною Радою з урахуванням зауважень, висловлених під час розгляду цього питання на пленарному засіданні Верховної Ради (з визначенням строків такої підготовки)»;

13) текст статті 158 викласти в такій редакції:

«1. Після прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у першому читанні Кабінет Міністрів України за участю уповноважених представників комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, готує та у 14-денний строк, але не пізніше 3 листопада року, що передує плановому, подає до Верховної Ради проект закону про Державний бюджет України на наступний рік, підготовлений відповідно до Бюджетних висновків Верховної Ради, і порівняльну таблицю щодо їх урахування з вмотивованими поясненнями стосовно неврахованих положень Бюджетних висновків Верховної Ради.

2. Поданий Кабінетом Міністрів України проект закону про Державний бюджет України на наступний рік, підготовлений відповідно до Бюджетних висновків Верховної Ради, і порівняльна таблиця щодо їх урахування надаються народним депутатам не пізніш як за десять днів до розгляду питання на пленарному засіданні Верховної Ради.

3. Комітет, до предмета відання якого належать питання бюджету, після подання Кабінетом Міністрів України проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік, підготовленого до другого читання, готує висновок щодо врахування у цьому законопроекті Бюджетних висновків Верховної Ради. При цьому пропозиції народних депутатів, комітетів до проекту закону про Державний бюджет України, підготовленого до другого читання, не розглядаються.

4. Розгляд у другому читанні проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік завершується не пізніше 20 листопада року, що передує плановому. У другому читанні приймаються: граничний обсяг річного дефіциту (профіциту) державного бюджету, граничний обсяг державного боргу та граничний обсяг надання державних гарантій; загальна сума доходів, видатків та кредитування державного бюджету; розмір мінімальної заробітної плати на відповідний бюджетний період, розмір прожиткового мінімуму на відповідний бюджетний період у розрахунку на місяць на одну особу, а також окремо для основних соціальних і демографічних груп населення та рівень забезпечення прожиткового мінімуму на відповідний бюджетний період; бюджетні призначення міжбюджетних трансфертів та інші положення, необхідні для формування місцевих бюджетів.

5. Розгляд у другому читанні проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік починається з доповіді Міністра фінансів України щодо доопрацьованого з урахуванням Бюджетних висновків Верховної Ради цього законопроекту.

6. Голова комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, доповідає висновок комітету щодо врахування Бюджетних висновків Верховної Ради у підготовленому до другого читання законопроекті.

7. Після доповіді Міністра фінансів України та голови комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, проводиться обговорення в порядку, визначеному статтею 30 цього Регламенту.

8. Після обговорення Верховна Рада проводить голосування щодо прийняття у другому читанні проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік з урахуванням висновку комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, щодо врахування у цьому законопроекті Бюджетних висновків Верховної Ради. У разі прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні проводиться голосування про прийняття цього законопроекту в цілому.

9. Якщо Верховною Радою не прийнято рішення про прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні, проводиться розгляд і голосування статей, на розгляді і голосуванні яких намагаються народні депутати.

10. У разі якщо під час голосування статей показники проекту бюджету залишаються збалансованими, ставиться на голосування пропозиція щодо прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні та в цілому.

11. У разі якщо під час голосування статей показники проекту бюджету стали розбалансованими, Верховна Рада відкладає на визначений строк (але не більш як на два дні) голосування щодо прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні для забезпечення збалансованості показників проекту бюджету комітетом, до предмета відання якого належать питання бюджету.

12. Якщо не прийнято рішення про прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні за результатами голосування відповідно до частин дев'ятої — одинадцятої цієї статті, Верховна Рада може прийняти рішення про направлення цього законопроекту до Кабінету Міністрів України для підготовки на повторне друге читання (з визначенням строків та критеріїв такої підготовки).

13. Якщо під час прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні в тексті цього законопроекту виникають суперечності і помилки, які виключають можливість застосування його норм після остаточного прийняття та набрання чинності, розгляд відповідних статей законопроекту переноситься на третє читання»;

14) статтю 159 викласти в такій редакції:

«Стаття 159. Підготовка та розгляд проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у третьому читанні

1. Відповідно до рішення Верховної Ради про прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні комітет, до предмета відання якого належать питання бюджету, не пізніше 25 листопада року, що передує плановому, готує його до третього читання.

2. Комітет, до предмета відання якого належать питання бюджету, готує пропозиції щодо усунення суперечностей і помилок у тексті статей проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік, розгляд яких перенесено на третє читання, та подає порівняльну таблицю таких статей і остаточну редакцію законопроекту. Після прийняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у другому читанні пропозиції народних депутатів, комітетів до нього не розглядаються.

3. Третє читання проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік починається з доповіді голови комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, та співдоповіді Міністра фінансів України про пропозиції щодо усунення суперечностей і помилок у тексті статей проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік.

4. Після доповіді та співдоповіді проводиться голосування пропозицій комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, щодо усунення суперечностей і помилок у тексті статей проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік та прийняття проекту закону в цілому.

5. У разі неприйняття проекту закону про Державний бюджет України на наступний рік у цілому цей законопроект за рішенням Верховної Ради направляється на повторне третє читання з визначенням строків його наступного розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради.

6. Закон про Державний бюджет України приймається Верховною Радою України до 1 грудня року, що передує плановому»;

15) у статті 160:

у частині першій слова «бюджетного року» замінити словами «бюджетного періоду»;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Внесення змін до закону про Державний бюджет України здійснюється за процедурою, визначеною розділом IV цього Регламенту, з урахуванням особливостей, визначених у цій статті. Проект закону про внесення змін до закону про Державний бюджет України розглядається комітетом, до предмета відання якого належать питання бюджету»;

у частині четвертій слова «доходів» та «видатків» замінити відповідно словами «надходжень» та «витрат»;

16) у статті 161:

у назві слова «Державного бюджету України» замінити словами «закону про Державний бюджет України»;

у частині другій слова «Державне казначейство України» замінити словами «Уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів»;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Зведені показники місцевих звітів про виконання бюджетів подаються уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів Верховній Раді не пізніше 25 числа місяця, наступного за звітним»;

у частині четвертій слова «Державним казначейством України» замінити словами «уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів»;

у частині п'ятій слово «травня» замінити словом «квітня»;

частину шосту викласти в такій редакції:

«6. Комітет, до предмета відання якого належать питання бюджету, у двотижневий строк з дня отримання відповідних висновків та пропозицій Рахункової палати готує та подає на розгляд Верховної Ради проект постанови щодо річного звіту про виконання закону про Державний бюджет України»;

17) статтю 162 викласти в такій редакції:

«Стаття 162. Розгляд річного звіту про виконання закону про Державний бюджет України

1. Розгляд звіту про виконання закону про Державний бюджет України відбувається за процедурою повного обговорення (стаття 30 цього Регламенту) з урахуванням особливостей, визначених у цій статті.

2. Річний звіт про виконання закону про Державний бюджет України у Верховній Раді представляє Міністр фінансів України.

3. Із співдоповідями про виконання закону про Державний бюджет України виступають голова комітету, до предмета відання якого належать питання бюджету, та Голова Рахункової палати. На такому пленарному засіданні за процедурним рішенням Верховної Ради можуть бути заслухані головні розпорядники коштів державного бюджету щодо результатів виконання бюджетних програм за звітний період.

4. За результатами розгляду Верховна Рада приймає рішення щодо річного звіту про виконання закону про Державний бюджет України».

II. Визнати такими, що втратили чинність:

Закон України «Про державний внутрішній борг України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 41, ст. 598; 2000 р., № 35, ст. 282; 2002 р., № 12—13, ст. 92; 2003 р., № 10—11, ст. 86; 2004 р., № 17—18, ст. 250; 2005 р., № 7—8, ст. 162, №№ 17—19, ст. 267);

Постанову Верховної Ради України від 16 вересня 1992 року № 2605—XII «Про введення в дію Закону України «Про державний внутрішній борг України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 41, ст. 599).

III. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім підпунктів 17, 18, підпункту «б» підпункту 19, підпунктів 21, 22, 26 і 28 пункту 1 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2012 року, та абзаців третього і четвертого підпункту 11 пункту 1 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2013 року.

Президент України В.ЯНУКОВИЧ

м. Київ
7 липня 2011 року
№ 3614-VI

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Основ законодавства України про охорону здоров'я щодо удосконалення надання медичної допомоги

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Основ законодавства України про охорону здоров'я Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19 із наступними змінами) такі зміни:

1. Текст статті 3 викласти в такій редакції:
«У цих Основах та інших актах законодавства про охорону здоров'я основні поняття мають таке значення:

здоров'я — стан повного фізичного, психічного і соціального благополуччя, а не тільки відсутність хвороб і фізичних вад;

заклад охорони здоров'я — юридична особа будь-якої форми власності та організаційно-правової форми або її відокремлений підрозділ, основним завданням яких є забезпечення медичного обслуговування населення на основі відповідної ліцензії та професійної діяльності медичних (фармацевтичних) працівників;

медична допомога — діяльність професійно підготовлених медичних працівників, спрямована на профілактику, діагностику, лікування та реабілітацію у зв'язку з хворобами, травмами, отруєннями і патологічними станами, а також у зв'язку з вагітністю та пологами;

медичне обслуговування — діяльність закладів охорони здоров'я та фізичних осіб — підприємців, які зареєстровані та одержали відповідну ліцензію в установленому законом порядку, у сфері охорони здоров'я, що не обов'язково обмежується медичною допомогою;

мережа закладів охорони здоров'я — сукупність закладів охорони здоров'я, що забезпечують потреби населення у медичному обслуговуванні на відповідній території;

пацієнт — фізична особа, яка звернулася за медичною допомогою та/або якій надається така допомога.

Зміст інших понять і термінів визначається законодавством України та спеціальними словниками понять і термінів Всесвітньої організації охорони здоров'я».

2. Статтю 8 після частини першої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«Кожен громадянин має право на безоплатне отримання у державних та комунальних закладах охорони здоров'я медичної допомоги, до якої належать:

екстрена медична допомога;

вторинна медична допомога;

вторинна (спеціалізована) медична допомога, що надається за медичними показаннями у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я;

третинна (високоспеціалізована) медична допомога, що надається за медичними показаннями у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я;

паліативна допомога, що надається за медичними показаннями у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

Держава гарантує безоплатне надання медичної допомоги у державних та комунальних закладах охорони здоров'я також за епідемічними показаннями та безоплатне проведення медико-соціальної експертизи».

У зв'язку з цим частини другу і третю вважати відповідно частинами четвертою і п'ятою.

3. У частині третій статті 13 слова «і регіонального» виключити.

4. У статті 14:

у частині п'ятій слова «відомства та» виключити;

частину шосту викласти в такій редакції:

«Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, а також органи місцевого самоврядування реалізують державну політику у сфері охорони здоров'я в межах своїх повноважень, передбачених законодавством».

5. Доповнити статтю 14¹ такого змісту:

«Стаття 14¹. Система стандартів у сфері охорони здоров'я

Систему стандартів у сфері охорони здоров'я складають державні соціальні нормативи та галузеві стандарти.

Державні соціальні нормативи у сфері охорони здоров'я встановлюються відповідно до Закону України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії».

Галужевими стандартами у сфері охорони здоров'я є:

стандарт медичної допомоги (медичний стандарт) — сукупність норм, правил і нормативів, а також показники (індикатори) якості надання медичної допомоги відповідного виду, які розробляються з урахуванням сучасного рівня розвитку медичної науки і практики;

клінічний протокол — уніфікований документ, який визначає вимоги до діагностичних, лікувальних, профілактичних та реабілітаційних методів надання медичної допомоги та їх послідовність;

табель матеріально-технічного оснащення — документ, що визначає мінімальний перелік обладнання, устаткування та засобів, необхідних для оснащення конкретного типу закладу охорони здоров'я, його підрозділу, а також для забезпечення діяльності фізичних осіб — підприємців, що провадять господарську діяльність з медичної практики за певною спеціальністю (спеціальностями);

лікарський формуляр — перелік зареєстрованих в Україні лікарських засобів, що включає ліки з доведеною ефективністю, допустимим рівнем безпеки, використання яких є економічно прийнятним.

Галузеві стандарти у сфері охорони здоров'я розробляються і затверджуються центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

Галужевими стандартами у сфері охорони здоров'я є також інші норми, правила та нормативи, передбачені законами, які регулюють діяльність у сфері охорони здоров'я.

Додержання стандартів медичної допомоги (медичних стандартів), клінічних протоколів, табелів матеріально-технічного оснащення є обов'язковим для всіх закладів охорони здоров'я, а також для фізичних осіб — підприємців, що провадять господарську діяльність з медичної практики».

6. Статтю 16 викласти в такій редакції:

«Стаття 16. Заклади охорони здоров'я

Держава сприяє розвитку закладів охорони здоров'я усіх форм власності.

Порядок створення, припинення закладів охорони здоров'я, особливості діяльності та класифікація закладів визначаються законом.

Мережа державних і комунальних закладів охорони здоров'я формується з урахуванням потреб населення у медичному обслуговуванні, необхідності забезпечення належної якості такого обслуговування, своєчасності, доступності для громадян, ефективного використання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів. Існуюча мережа таких закладів не може бути скорочена.

Планування розвитку мережі державних і комунальних закладів охорони здоров'я, прийняття рішень про її оптимізацію, створення, реорганізацію, перепрофілювання державних і комунальних закладів охорони здоров'я здійснюються відповідно до закону органами, уповноваженими управляти об'єктами відповідно державної і комунальної власності.

Заклади охорони здоров'я підлягають акредитації у випадках та в порядку, визначених Кабінетом Міністрів України.

Заклад охорони здоров'я провадить свою діяльність на підставі статуту (положення), що затверджується власником закладу (уповноваженим ним органом).

Керівником закладу охорони здоров'я незалежно від форми власності може бути призначено лише особу, яка відповідає єдиним кваліфікаційним вимогам, що встановлюються центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

Призначення на посаду та звільнення з посади керівника закладу охорони здоров'я здійснюються відповідно до законодавства.

Керівники державних, комунальних закладів охорони здоров'я призначаються на посаду шляхом укладення з ними контракту.

Призначення на посаду та звільнення з посади керівників установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби здійснюються відповідно до законодавства про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення».

7. Текст статті 18 викласти в такій редакції:

«Фінансування охорони здоров'я здійснюється за рахунок Державного бюджету України та місцевих бюджетів, фондів медичного страхування, благодійних фондів та будь-яких інших джерел, не заборонених законодавством.

Кошти Державного бюджету України та місцевих бюджетів, асигновані на охорону здоров'я, використовуються для забезпечення населенню гарантованого рівня медичної допомоги, фінансування державних цільових і місцевих програм охорони здоров'я та фундаментальних наукових досліджень з цих питань.

Медична допомога надається безоплатно за рахунок бюджетних коштів у закладах охорони здоров'я, з якими головними розпорядниками бюджетних коштів укладені договори про медичне обслуговування населення. Особливості укладення договорів про медичне обслуговування населення визначаються законом.

За рахунок Державного бюджету України та місцевих бюджетів фінансуються загальнодоступні для населення заклади охорони здоров'я. Кошти, не використані закладом охорони здоров'я, не вилучаються, і відповідне зменшення фінансування на наступний період не проводиться.

Обсяги бюджетного фінансування визначаються на підставі науково обґрунтованих нормативів з розрахунку на одного жителя.

Відомчі та інші заклади охорони здоров'я, що обслуговують лише окремі категорії населення за професійною, відомчою або іншою не пов'язаною із станом здоров'я людини ознакою, фінансуються, як правило, за рахунок підприємств, установ і організацій, які вони обслуговують. Допускається фінансова підтримка таких закладів за рахунок державного або місцевого бюджету, якщо працівники відповідного відомства, підприємства, установи або організації становлять значну частину населення даної місцевості.

Всі заклади охорони здоров'я мають право використовувати для підвищення якісного рівня своєї роботи кошти, добровільно передані підприємствами, установами, організаціями та окремими громадянами, а також з дозволу власника або уповноваженого ним органу встановлювати плату за послуги у сфері охорони здоров'я.

Держава забезпечує створення і функціонування системи медичного страхування населення. Страхування громадян здійснюється за рахунок Державного бюджету України, коштів підприємств, установ і організацій та власних внесків громадян. Питання організації медичного страхування населення і використання страхових коштів визначаються відповідним законодавством».

8. Розділ III доповнити статтю 24¹ такого змісту:

«Стаття 24¹. Захист прав пацієнтів

Правові, економічні, організаційні основи захисту прав та законних інтересів пацієнтів визначаються законом».

9. У частині четвертій статті 30 слова «Органи місцевої державної адміністрації та регіонального і місцевого самоврядування» замінити словами «Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування».

10. Назву розділу V викласти в такій редакції:

**«Розділ V
МЕДИЧНА ДОПОМОГА».**

«Розділ V

11. Статтю 33 викласти в такій редакції:

«Стаття 33. Забезпечення надання медичної допомоги

Медична допомога надається професійно підготовленими медичними працівниками відповідно до медичних показань у закладах охорони здоров'я, що забезпечують надання медичної допомоги згідно з одержаною відповідно до закону ліцензією, та фізичними особами — підприємцями, які зареєстровані та одержали відповідну ліцензію в установленому законом порядку і можуть перебувати з цими закладами у цивільно-правових відносинах.

Медична допомога за видами поділяється на екстрену, первинну, вторинну (спеціалізовану), третинну (високоспеціалізовану), паліативну, медичну реабілітацію.

Порядок надання медичної допомоги лікарями та іншими медичними працівниками і порядок направлення пацієнтів до закладу охорони здоров'я, що надає медичну допомогу відповідного виду, встановлюються центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я».

12. Текст статті 34 викласти в такій редакції:

«Лікуючий лікар — лікар закладу охорони здоров'я або лікар, який провадить господарську діяльність з медичної практики як фізична особа — підприємець і який надає медичну допомогу пацієнту в період його обстеження та лікування.

Лікуючий лікар обирається пацієнтом або призначається йому в установленому цими Основами порядку. Обов'язками лікуючого лікаря є своєчасне і кваліфіковане обстеження та лікування пацієнта. Пацієнт вправі вимагати заміни лікаря.

Лікар має право відмовитися від подальшого ведення пацієнта, якщо останній не виконує медичних приписів або правил внутрішнього розпорядку закладу охорони здоров'я, за умови, що це не загрожуватиме життю хворого і здоров'ю населення.

Лікар не несе відповідальності за здоров'я хворого в разі відмови останнього від медичних приписів або порушення пацієнтом встановленого для нього режиму.

Нормативи навантаження лікуючих лікарів затверджуються центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я».

13. Статтю 35 викласти в такій редакції:

«Стаття 35. Екстрена медична допомога

Екстрена медична допомога — медична допомога, що передбачає здійснення ряду організаційних, діагностичних та лікувальних заходів з надання своєчасної медичної допомоги пацієнтам та постраждалим особам, які перебувають у невідкладному стані.

Правові, організаційні та інші засади надання екстреної медичної допомоги визначаються законом».

14. Доповнити статтями 35¹ — 35⁵ такого змісту:

«Стаття 35¹. Первинна медична допомога

Первинна медична допомога — медична допомога, що надається в амбулаторних умовах або за місцем проживання (перебування) пацієнта лікарем загальної практики — сімейним лікарем і передбачає надання консультації, проведення діагностики та лікування найбільш поширених хвороб, травм, отруєнь, патологічних, фізіологічних (під час вагітності) станів, здійснення профілактичних заходів; направлення відповідно до медичних показань пацієнта, який не потребує екстреної медичної допомоги, для надання йому вторинної (спеціалізованої) або третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги; надання невідкладної медичної допомоги в разі гострого розладу фізичного чи психічного здоров'я пацієнта, який не потребує екстреної, вторинної (спеціалізованої) або третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги.

Надання первинної медичної допомоги забезпечують центри первинної медичної (медико-санітарної) допомоги, які є закладами охорони здоров'я, а також лікарі загальної практики — сімейні лікарі, які провадять господарську діяльність з медичної практики як фізичні особи — підприємці та можуть перебувати з цими закладами охорони здоров'я у цивільно-правових відносинах. До складу центрів первинної медичної (медико-санітарної) допомоги можуть входити як структурні чи відокремлені підрозділи фельдшерсько-акушерські пункти, амбулаторії, медичні пункти, медичні кабінети.

Лікуючим лікарем з надання первинної медичної допомоги пацієнтові є лікар загальної практики — сімейний лікар центру первинної медичної (медико-санітарної) допомоги або лікар загальної практики — сімейний лікар, що провадить господарську діяльність з медичної практики як фізична особа — підприємець та може перебувати у цивільно-правових відносинах із таким центром.

Лікуючий лікар з надання первинної медичної допомоги обирається пацієнтом у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

Первинна медична допомога надається безоплатно в закладах охорони здоров'я, з якими головний розпорядник бюджетних коштів уклад договір про медичне обслуговування населення.

Порядок надання первинної медичної допомоги визначається центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

Стаття 35². Вторинна (спеціалізована) медична допомога

Вторинна (спеціалізована) медична допомога — медична допомога, що надається в амбулаторних або стаціонарних умовах лікарями відповідної спеціалізації (крім лікарів загальної практики — сімейних лікарів) у плановому порядку або в екстрених випадках і передбачає надання консультації, проведення діагностики, лікування, реабілітації та профілактики хвороб, травм, отруєнь, патологічних і фізіологічних (під час вагітності та пологів) станів; направлення пацієнта відповідно до медичних показань для надання вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги з іншої спеціалізації або третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги.

Надання вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги забезпечують заклади охорони здоров'я:

в стаціонарних умовах — багатопрофільні лікарні інтенсивного лікування, лікарні відновного (реабілітаційного), планового лікування, хоспіси, спеціалізовані медичні центри;

в амбулаторних умовах — консультативно-діагностичні підрозділи лікарень, центри з медичних консультацій та діагностики (консультативно-діагностичні центри).

Вторинну (спеціалізовану) медичну допомогу також можуть надавати лікарі, що провадять господарську діяльність з медичної практики як фізичні особи — підприємці.

Лікуючим лікарем з надання вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги є лікар закладу охорони здоров'я, де надається така допомога, або лікар, що провадить господарську діяльність з медичної практики як фізична особа — підприємець, які отримали підготовку за відповідною спеціальністю (крім спеціальності «загальна практика — сімейна медицина»).

Лікуючого лікаря з надання вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги в закладі охорони здоров'я, що забезпечує надання такої допомоги, визначає керівник цього закладу або уповноважена ним на прийняття відповідних рішень особа.

Вторинна (спеціалізована) медична допомога надається безоплатно в закладах охорони здоров'я, що забезпечують надання такої допомоги, з якими головний розпорядник бюджетних коштів уклад договір про медичне обслуговування населення.

Вторинна (спеціалізована) медична допомога надається відповідно до медичних показань за направленням лікуючого лікаря з надання первинної медичної допомоги або лікуючого лікаря закладу охорони здоров'я, що забезпечує надання вторинної (спеціалізованої) чи третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги.

Без направлення вторинна (спеціалізована) медична допомога відповідно до медичних показань надається безоплатно закладами охорони здоров'я, з якими укладено договори про медичне обслуговування населення, пацієнтам, які звернулися до акушера-гінеколога, стоматолога, педіатра, та пацієнтам із хронічними захворюваннями, які перебувають на диспансерному обліку в цьому закладі охорони здоров'я.

Без направлення вторинна (спеціалізована) медична допомога відповідно до медичних показань також надається безоплатно в закладах охорони здоров'я, що забезпечують надання вторинної (спеціалізованої) допомоги, пацієнтам, які перебувають у невідкладному стані.

Порядок направлення пацієнтів відповідно до медичних показань до закладів охорони здоров'я, що забезпечують надання вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги, а також порядок надання такої допомоги визначаються центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

З метою забезпечення належної якості та доступності безоплатної вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги та ефективного використання ресурсів системи охорони здоров'я в Україні створюються госпітальні округи. Порядок створення госпітальних округів встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 35³. Третинна (високоспеціалізована) медична допомога

Третинна (високоспеціалізована) медична допомога — медична допомога, що надається в амбулаторних або стаціонарних умовах у плановому порядку або в екстрених випадках і передбачає надання консультації, проведення діагностики, лікування хвороб, травм, отруєнь, патологічних станів, ведення фізіологічних станів (під час вагітності та пологів) із застосуванням високотехнологічного обладнання та/або високоспеціалізованих медичних процедур високої складності; направлення пацієнта відповідно до медичних показань для надання вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги або третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги з іншої спеціалізації.

Надання третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги здійснюється високоспеціалізованими багатопрофільними або однопрофільними закладами охорони здоров'я.

Лікуючим лікарем з надання третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги є лікар закладу охорони здоров'я, що забезпечує надання такої допомоги, який отримав підготовку за відповідною спеціальністю і має кваліфікаційну категорію не нижче першої.

Лікуючого лікаря з надання третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги в закладі охорони здоров'я, що забезпечує надання такої допомоги, визначає керівник цього закладу або уповноважена ним на прийняття відповідних рішень особа.

Третинна (високоспеціалізована) медична допомога надається безоплатно в закладах охорони здоров'я, з якими укладено договори про медичне обслуговування населення.

Третинна (високоспеціалізована) медична допомога надається відповідно до медичних показань за направленням лікуючого лікаря з надання первинної чи вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги або закладу охорони здоров'я, який забезпечує надання первинної, вторинної (спеціалізованої) чи третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги, у тому числі й іншої спеціалізації.

Без направлення третинна (високоспеціалізована) медична допомога надається безоплатно відповідно до медичних показань у закладах охорони здоров'я, з якими укладені договори про медичне обслуговування населення, пацієнтам із хронічними захворюваннями, які перебувають на диспансерному обліку у відповідному високоспеціалізованому багатопрофільному або однопрофільному закладі охорони здоров'я.

Без направлення третинна (високоспеціалізована) медична допомога також надається безоплатно відповідно до медичних показань у закладах охорони здоров'я пацієнтам, які перебувають у невідкладному стані.

Порядок направлення пацієнтів відповідно до медичних показань до закладів охорони здоров'я, що забезпечують надання третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги, а також порядок надання такої допомоги встановлюються центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

Стаття 35⁴. Паліативна допомога

На останніх стадіях перебігу невиліковних захворювань пацієнтам надається паліативна допомога, яка включає комплекс заходів, спрямованих на полегшення фізичних та емоційних страждань пацієнтів, а також надання психосоціальної і моральної підтримки членам їх сімей.

Паліативна допомога надається безоплатно за направленням закладу охорони здоров'я, в якому пацієнтові надавалася вторинна (спеціалізована) чи третинна (високоспеціалізована) медична допомога, з яким укладено договір про медичне обслуговування населення.

ДОКУМЕНТИ

Порядок надання паліативної допомоги та перелік медичних показань для її надання визначаються центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

Стаття 35⁵. Медична реабілітація
Медична реабілітація — вид медичної допомоги, що надається пацієнтам в амбулаторних або стаціонарних умовах і включає систему медичних та інших заходів, спрямованих на відновлення порушених чи втрачених функцій організму особи, на виявлення та активізацію компенсаторних можливостей організму з метою створення умов для повернення особи до нормальної життєдіяльності, на профілактику ускладнень та рецидивів захворювання.

Медична реабілітація призначається пацієнтам: після закінчення гострого періоду захворювання в разі наявності обмежень життєдіяльності;

з уродженими та спадковими патологічними станами, набутими порушеннями опорно-рухового та мовного апарату, вадами зору та слуху; у разі встановлення стійкої непрацездатності (інвалідності).

Медична реабілітація здійснюється безоплатно державними та комунальними закладами охорони здоров'я, з якими укладено договори про медичне обслуговування населення, за направленням відповідно до медичних показань державного чи комунального закладу охорони здоров'я, в якому пацієнтові надавалася вторинна (спеціалізована) чи третинна (високоспеціалізована) медична допомога.

Медична реабілітація здійснюється за медичними показаннями у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я».

15. Статтю 38 викласти в такій редакції:
«Стаття 38. Вибір лікаря і закладу охорони здоров'я

Кожний пацієнт, який досяг чотирнадцяти років і який звернувся за наданням йому медичної допомоги, має право на вільний вибір лікаря, якщо останній може запропонувати свої послуги, та вибір методів лікування відповідно до його рекомендацій.

Кожний пацієнт має право, коли це виправдано його станом, бути прийнятим у будь-якому закладі охорони здоров'я за своїм вибором, якщо цей заклад має можливість забезпечити відповідне лікування».

16. У частинах першій і третій статті 54 слова «аптечні та лікувально-профілактичні заклади» замінити словами «заклади охорони здоров'я, які мають право на це відповідно до закону».

17. Перше речення частини першої статті 60 викласти в такій редакції:
«Медична допомога дітям надається закладами охорони здоров'я та лікарнями, що провадять господарську діяльність з медичної практики як фізичні особи — підприємці».

18. Текст статті 62 викласти в такій редакції:
«Контроль за охороною здоров'я дітей та проведенням оздоровчих заходів у навчальних закладах усіх типів, організаційно-правових форм та форм власності здійснюють органи та заклади охорони здоров'я разом з органами управління освітою і навчальними закладами.
Громадський контроль здійснюють громадські організації відповідно до закону».

19. У статті 64 слова «лікувальному закладі» замінити словами «закладі охорони здоров'я».

20. У частині другій статті 65 слова «органами професійно-технічної освіти, органами народної освіти» замінити словами «органами управління освітою».

21. Частину першу статті 69 замінити частинами такого змісту:
«Медична експертиза з тимчасової втрати працездатності громадян проводиться лікарем або комісією лікарів у закладах охорони здоров'я незалежно від форми власності, а також лікарями, що провадять господарську діяльність з медичної практики як фізичні особи — підприємці.

Порядок проведення медичної експертизи з тимчасової втрати працездатності громадян визначається центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

Під час проведення медичної експертизи з тимчасової втрати працездатності встановлюється факт необхідності надання листка непрацездатності чи іншого документа, що засвідчує тимчасову втрату працездатності у зв'язку з хворобою, каліцтвом, вагітністю та пологами, доглядом за хворим членом сім'ї, хворобою дитиною, карантинном, встановленим санітарно-епідеміологічною службою, протезуванням, санаторно-курортним лікуванням, визначаються необхідність і строки тимчасового переведення працівника у зв'язку з хворобою на іншу роботу, приймається рішення про направлення на медико-соціальну експертну комісію для визначення наявності та ступеня тривалої або постійної втрати працездатності».

У зв'язку з цим частини другу — четверту вважати відповідно частинами четвертою — шостою.

22. У тексті Основ законодавства України про охорону здоров'я: слова «галузь», «подання», «державна виконавча влада», «Республіка Крим» в усіх відмінках замінити відповідно словами «сфера», «надання», «виконавча влада», «Автономна Республіка Крим» у відповідному відмінку; слова «подавати», «подається», «подаватися», «подають» замінити відповідно словами «надавати», «надається», «надаватися», «надають»; слова «медико-санітарна допомога» і «лікувально-профілактична допомога» в усіх відмінках замінити словами «медична допомога» у відповідному відмінку;

слова «Міністерство охорони здоров'я України» в усіх відмінках замінити відповідно словами «центральный орган виконавчої влади у сфері охорони здоров'я» у відповідному відмінку;
слово «акредитованих» виключити.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2012 року, крім абзацу четвертого пункту 7 та пункту 14 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2015 року.

2. До 31 грудня 2019 року первинну медичну допомогу надають лікарі загальної практики — сімейні лікарі та інші медичні працівники, які працюють під керівництвом таких лікарів, а також лікарі-терапевти дільничні, лікарі-педіатри дільничні та інші медичні працівники, які працюють під керівництвом лікарів-терапевтів дільничних і лікарів-педіатрів дільничних.

3. З 1 січня 2020 року порядок надання медичної допомоги лікарями загальної практики — сімейними лікарями встановлюється відповідно до цього Закону.

Президент України В.ЯНУКОВИЧ

м. Київ
7 липня 2011 року
№ 3611—VI

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 3 серпня 2011 р. № 845
Київ

Про затвердження Порядку виконання рішень про стягнення коштів державного та місцевих бюджетів або бюджетних установ

Відповідно до частини другої статті 3 Закону України «Про виконавче провадження» і пункту 9 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Бюджетного кодексу України Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Порядок виконання рішень про стягнення коштів державного та місцевих бюджетів або бюджетних установ, що додається.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 9 липня 2008 р. № 609 «Про затвердження Порядку виконання рішень про стягнення коштів з рахунків, на яких обліковуються кошти державного та місцевих бюджетів, або бюджетних установ» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 51, ст. 1685);

пункт 7 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2011 р. № 536 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 39, ст. 1605).

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 3 серпня 2011 р. № 845

ПОРЯДОК

виконання рішень про стягнення коштів державного та місцевих бюджетів або бюджетних установ

Загальні питання

1. Цей Порядок визначає механізм виконання рішень про стягнення коштів державного та місцевих бюджетів або бюджетних установ (далі — рішення про стягнення коштів), прийнятих судами, а також іншими державними органами (посадовими особами), які відповідно до закону мають право приймати такі рішення (далі — державні органи).

2. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:

безспірне списання — операції з коштами державного та місцевих бюджетів, що здійснюються з метою виконання рішень про стягнення коштів Казначейством та його територіальними органами (далі — органи Казначейства) без згоди (подання) органів, що контролюють справляння надходжень бюджету, боржників, органів місцевого самоврядування та/або державних органів на підставі виконавчих документів;

боржники — розпорядники (бюджетні установи) та одержувачі бюджетних коштів, а також підприємства, установи та організації, рахунки яких відкриті в органах Казначейства;

виконавчі документи — оформлені в установленому порядку виконавчі листи судів та накази господарських судів, видані на виконання рішень про стягнення коштів, а також інші документи, визначені Законом України «Про виконавче провадження»;

стягувачі — фізичні та юридичні особи, на користь яких прийняті рішення про стягнення коштів.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Бюджетному кодексі України, Податковому кодексі України, Законах України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» та «Про виконавче провадження».

3. Рішення про стягнення коштів державного та місцевих бюджетів виконуються на підставі виконавчих документів виключно органами Казначейства з попереднім інформуванням Мініфіну та у порядку черговості надходження виконавчих документів.

4. Виконавчі документи пред'являються до виконання:

1) органам Казначейства протягом одного року з наступного дня після набрання рішеннями про стягнення коштів законної сили, якщо інше не передбачено законом (у разі виконання рішень про стягнення коштів державного та місцевих бюджетів);

Строки пред'явлення виконавчих документів перериваються у разі пред'явлення їх до виконання, відстрочки або розстрочки виконання рішень про стягнення коштів державного та місцевих бюджетів в установленому порядку.

Пропущені строки пред'явлення виконавчих документів суду до виконання поновлюються судом в установленому законом порядку, а рішення про стягнення коштів, прийнятих державними органами, не поновлюються;

2) органам державної виконавчої служби у порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження» (у разі виконання рішень про стягнення коштів з боржників).

5. Органи Казначейства:

1) забезпечують у випадках, передбачених цим Порядком, зберігання та ведення обліку виконавчих документів. Після повного виконання виконавчий документ суду повертається до суду з відміткою про його виконання;

2) вживають заходів до виконання виконавчих документів протягом устанавленого строку;

3) розглядають письмові звернення (вимоги) осіб, які беруть участь у справі, щодо виконання виконавчих документів, а також прокурорів та державних виконавців.

6. Під час виконання виконавчих документів органи Казначейства мають право:

1) повідомляти орган, який видав виконавчий документ, або державного виконавця про наявність обставин, що ускладнюють чи унеможливають його виконання у спосіб і порядку, визначені таким документом, або надання в установлений судом строк звіту про виконання судового рішення про стягнення коштів;

2) звертатися у передбачених законом випадках до органу, який видав виконавчий документ, щодо роз'яснення рішення про стягнення коштів, порушувати клопотання про встановлення чи зміну порядку і способу виконання такого рішення, а також відстрочки та/або розстрочки його виконання;

3) безкоштовно отримувати необхідні для виконання виконавчих документів судові рішення, пояснення, довідки, іншу інформацію;

4) вимагати від боржників життя ними заходів до виконання виконавчих документів та за результатами їх виконання;

5) застосовувати заходи впливу до боржників у разі виявлення порушення бюджетного законодавства у процесі або за результатами виконання виконавчих документів, повідомляти про такі порушення органи Держфінінспекції;

6) відкладати, зупиняти безспірне списання коштів державного та місцевих бюджетів і їх перерахування стягувачам у випадках, передбачених законом та цим Порядком;

7) вживати інших заходів до виконання виконавчих документів.

7. У разі прийняття рішення про стягнення коштів стягувач надсилає органів Казначейства в установлений зазначеним органом спосіб:

заяву про виконання такого рішення із зазначенням реквізитів банківського рахунка, на який перераховуватимуться кошти, якщо дані реквізити не зазначені у виконавчому документі, або даних про перерахування коштів у готівковій формі через банки або підприємства поштового зв'язку, якщо зазначений рахунок відсутній;

оригінал виконавчого документа;

судові рішення про стягнення коштів (у разі наявності).

До заяви можуть додаватися інші документи, які містять відомості, що сприятимуть виконанню рішення про стягнення коштів (платіжні доручення, квитанції про перерахування коштів до відповідного бюджету, довідки та листи органів, що контролюють справляння надходжень бюджету, або органів місцевого самоврядування, рішення органів дізнання, досудового слідства та прокуратури тощо).

8. Органи Казначейства після отримання документів, зазначених у пункті 7 цього Порядку:

приймають їх до розгляду та реєструють у відповідному журналі. На заяві про виконання рішення про стягнення коштів зазначається дата надходження і вхідний номер;

здійснюють попередній розгляд документів, за результатами якого визначають необхідність отримання від стягувача інших відомостей для виконання рішення про стягнення коштів;

повідомляють стягувача (представника стягувача) на його письмову вимогу про прийняття, реєстрацію та результати попереднього розгляду документів.

9. Орган Казначейства повертає стягувачеві виконавчий документ у разі, коли:

1) виконавчий документ:

не підлягає виконанню органом Казначейства;

подано неуповноваженою особою;

пред'явлено до виконання з пропущенням устанавленого строку;

видає або оформлено з порушенням устанавлених вимог;

2) рішення про стягнення коштів не набрало законної сили, крім випадків, коли судові рішення про стягнення коштів допущено до негайного виконання в устанавленому законом порядку;

3) суми коштів, зазначених у судовому рішенні про стягнення коштів, повернуті стягувачеві за поданням органу, що контролює справляння на-

дходженне бюджету, або за рахунок таких коштів виконано грошові зобов'язання чи погашено податковий борг стягувача перед державним або місцевим бюджетом;

4) відсутній залишок невідшкодованого податку на додану вартість, узгоджений із стягувачем;

5) стягувач відмовився від виконання виконавчого документа або відкликав його без виконання;

6) наявні інші передбачені законом випадки.

10. Стягувач має право повторно надіслати органів Казначейства повернутий виконавчий документ у встановлений пунктом 4 цього Порядку строк, перебіг якого починається з дня повернення виконавчого документа.

11. Відкладення безспірного списання коштів державного та місцевих бюджетів здійснюється у разі:

1) звернення до органу, який видав виконавчий документ, за роз'ясненням рішення про стягнення коштів чи зміни порядку і способу його виконання;

2) необхідності отримання від стягувача додаткових відомостей для виконання рішення про стягнення коштів;

3) звернення до органу, що контролює справляння надходжень бюджету, щодо підтвердження їх зарахування до бюджету або встановлення залишку сум платежів, що підлягають безспірному списанню, чи узгодження реквізитів рахунків, на яких обліковуються надходження бюджету, кодів бюджетної класифікації тощо.

12. Безспірне списання коштів державного та місцевих бюджетів і їх перерахування стягувачам здійснюються після усунення обставин, що були підставою для відкладення безспірного списання таких коштів.

У разі наявності обставин, що ускладнюють виконання рішення про стягнення коштів або роблять його неможливим, орган Казначейства може на підставі відповідного рішення органу, який видав виконавчий документ, здійснити відстрочку та/або розстрочку безспірного списання коштів державного та місцевих бюджетів і їх перерахування стягувачам у встановлений таким рішенням спосіб.

13. Зупинення безспірного списання коштів державного та місцевих бюджетів здійснюється у разі:

1) зупинення судом виконання:

виконавчого документа;

рішення про стягнення коштів;

2) внесення прокурором касаційної скарги в інтересах держави на судовоє рішення про стягнення коштів або заяви до Верховного Суду України про перегляд такого рішення;

3) звернення до суду із заявою про заміну особи (боржника, стягувача) правонаступником;

4) наявності інших передбачених законом обставин.

14. Після усунення обставин, що були підставою для зупинення безспірного списання коштів державного та місцевих бюджетів і їх перерахування стягувачам, виконавчий документ виконується відповідно до цього Порядку в порядку черговості, що утворилася на момент усунення таких обставин.

15. Дії органів Казначейства з виконання виконавчих документів можуть бути оскаржені до Казначейства або суду.

Безспірне списання коштів державного та місцевих бюджетів за судовими рішеннями про стягнення надходжень бюджету

16. Органи Казначейства за судовими рішеннями про стягнення надходжень бюджету здійснюють безспірне списання коштів державного та місцевих бюджетів:

1) для повернення надмірно та/або помилково сплачених податків і зборів;

2) що надійшли в результаті повернення бюджетних позичок, фінансової допомоги, наданої на поворотній основі, та кредитів, у тому числі залучених державою або під державні гарантії;

3) що надійшли від реалізації конфіскованого або зверненого судом у дохід держави майна, іншого майна, у тому числі валютних цінностей, що переходять у власність держави, вилученого уповноваженими державними органами;

4) що надійшли в результаті конфіскації національної або іноземної валюти;

5) що надійшли в інший установлений законодавством спосіб;

6) з метою забезпечення бюджетного відшкодування податку на додану вартість та/або пені, нарахованої на заборгованість державного та місцевих бюджетів з відшкодування такого податку.

17. Стягувачі, на користь яких прийняті судові рішення про стягнення надходжень бюджету, подають до органу Казначейства, на рахунки в якому зараховані надходження бюджету, документи, зазначені у пункті 7 цього Порядку, крім випадків, передбачених пунктом 23 цього Порядку.

18. Під час виконання виконавчого документа суду про стягнення надходжень бюджету, крім бюджетного відшкодування податку на додану вартість та/або пені, нарахованої на заборгованість державного та місцевих бюджетів з відшкодування такого податку, орган Казначейства повідомляє протягом п'яти робочих днів після надходження такого документа відповідний орган, що контролює справляння надходжень бюджету (в разі безспірного списання коштів місцевого бюджету — також відповідний фінансовий орган), про надходження зазначеного виконавчого документа.

У разі потреби орган Казначейства звертається до органу, що контролює справляння надходжень бюджету, за інформацією про підтвердження зарахування коштів до державного та місцевих бюджетів або встановлення залишку неповоротних з державного та місцевих бюджетів коштів чи узгодження реквізитів рахунків, на яких обліковуються надходження бюджету, кодів бюджетної класифікації тощо та визначає строк її подання, але не більш як 15 робочих днів.

Орган, що контролює справляння надходжень бюджету, до закінчення зазначеного строку подає органів Казначейства таку інформацію у письмовій формі.

У разі неподання зазначеної інформації орган Казначейства вживає заходів до виконання виконавчого документа про стягнення надходжень бюджету на підставі наявних даних.

Виконання виконавчих документів щодо стягнення судових витрат, зарахованих до державного та місцевих бюджетів, здійснюється органами Казначейства без звернення до органу, що контролює справляння надходжень бюджету, за відповідною інформацією.

19. Безспірне списання коштів державного та місцевих бюджетів і їх перерахування на рахунок, зазначений у виконавчому документі про стягнення надходжень бюджету та/або заяви про виконання рішення про стягнення надходжень бюджету, здійснюється органами Казначейства з відповідного рахунка, на який такі кошти зараховані, шляхом оформлення розрахункових документів.

20. Якщо рахунок, з якого необхідно здійснити безспірне списання коштів державного та місцевих бюджетів, на дату прийняття виконавчого документа про стягнення надходжень бюджету до виконання або надходження інформації, зазначеної у пункті 18 цього Порядку, змінено у зв'язку з внесенням змін до відповідних нормативно-правових актів, безспірне списання таких коштів здійснюється із зміненого рахунка, на якому обліковуються надходження бюджету, на який в поточному бюджетному періоді зараховується відповідний вид надходжень, з урахуванням пропозицій органу, що контролює справляння надходжень бюджету.

У разі коли законом відповідний вид надходжень у поточному бюджетному періоді не передбачений, безспірне списання коштів державного та місцевих бюджетів здійснюється з рахунка, на якому обліковуються кошти за кодом доходів бюджету «Інші надходження».

21. Безспірне списання коштів державного та місцевих бюджетів, що надійшли від реалізації конфіскованого або зверненого судом у дохід держави майна, іншого майна, у тому числі валютних цінностей, що переходять у власність держави, здійснюється органом Казначейства, на рахунки якого зараховані зазначені кошти, у межах суми, що надійшла від реалізації.

Якщо встановлений у виконавчому документі про стягнення надходжень бюджету обсяг коштів, що підлягає безспірному списанню, перевищує обсяг коштів, зарахованих до державного та місцевих бюджетів, виконання такого виконавчого документа здійснюється відповідно до пунктів 41 —

ДОКУМЕНТИ

47 цього Порядку. На виконавчому документі робиться відмітка із зазначенням обсягу безспірно списаних коштів державного та місцевих бюджетів.

22. Стягувач, на користь якого прийняті судові рішення про стягнення коштів, зарахованих до державного та/або місцевого бюджету в іноземній валюті, подає документи, зазначені у пункті 7 цього Порядку, до Казначейства.

Казначейство здійснює перерахування коштів з валютних рахунків, відкритих на його ім'я в банках, на банківський рахунок стягувача або через банк у готівковій формі в іноземній валюті, в якій здійснювалося зарахування до державного та/або місцевого бюджету, чи національній валюті за офіційним курсом, установленим Національним банком на дату здійснення безспірного списання коштів державного та місцевих бюджетів.

23. Стягувач, на користь якого прийняті судові рішення про бюджетне відшкодування податку на додану вартість та/або пені, нарахованої на заборгованість державного бюджету з відшкодування такого податку, подає документи, зазначені у пункті 7 цього Порядку, до органу Казначейства за місцем реєстрації стягувача в органі державної податкової служби.

Орган Казначейства надсилає після надходження таких документів до органу державної податкової служби запит щодо визначення розміру залишку невідшкодованих з державного бюджету сум податку на додану вартість та/або пені, нарахованої на заборгованість бюджету з відшкодування такого податку.

У разі коли на дату надходження або у процесі виконання виконавчого документа розмір такого залишку зменшився, орган державної податкової служби узгоджує протягом п'яти робочих днів такий розмір із стягувачем, про що повідомляє орган Казначейства за встановленою формою.

Після закінчення строку узгодження розміру зазначеного залишку орган Казначейства передає виконавчий документ та інші документи, необхідні для його виконання, до Казначейства.

Казначейство здійснює в порядку черговості надходження виконавчих документів безспірне списання коштів державного бюджету в розмірі, встановленому судом або узгодженому органом державної податкової служби із стягувачем, та перераховує такі кошти на рахунок стягувача, зазначений у виконавчому документі або його заяві про виконання рішення про стягнення коштів.

Безспірне списання коштів з рахунків боржника

24. Виконання рішень про стягнення коштів з рахунків боржника, відкритих в органах Казначейства, здійснює державний виконавець у порядку та на підставі виконавчих документів.

25. Державний виконавець вносить протягом трьох робочих днів з дня надходження до нього виконавчого документа постанову про відкриття виконавчого провадження, в якій зазначає, зокрема, про необхідність самостійного виконання боржником рішення про стягнення коштів з його рахунків і подання відповідних підтверджуючих документів або подання боржником повідомлення про коди програмної класифікації видатків та кредитування державного бюджету (коди тимчасової класифікації видатків та кредитування місцевих бюджетів) і економічної класифікації видатків бюджету, за якими здійснюватиметься безспірне списання коштів з його рахунків, чи реквізитів рахунків, на яких наявні кошти для безспірного списання.

У разі коли до органу державної виконавчої служби надійшло кілька виконавчих документів щодо одного і того самого боржника, вони не об'єднуються у зведене виконавче провадження.

Боржник для виконання рішення про стягнення коштів з його рахунків отримує належним чином завірені державним виконавцем копії матеріалів виконавчого провадження, які подаються до виконання відповідно до порядку казначейського обслуговування державного або місцевих бюджетів за видатками.

На підставі зазначеного повідомлення боржника державний виконавець подає органі Казначейства платіжні вимоги для стягнення коштів з рахунків боржника (далі — платіжні вимоги) згідно з пунктом 33 цього Порядку.

Після повного виконання рішення про стягнення коштів з рахунків боржника оригінал виконавчого документа або його копія з відміткою про виконання повертається органом Казначейства протягом трьох робочих днів державному виконавцеві.

Боржник може до накладення арешту на його рахунки перерахувати кошти за рішенням про стягнення коштів з таких рахунків, у тому числі за постановами державного виконавця, на рахунок органу державної виконавчої служби, відкритий у відповідному органі Казначейства для обліку депозитних сум.

26. Примусове виконання рішень про стягнення коштів з рахунків боржника здійснюється після закінчення строку, передбаченого для самостійного виконання таких рішень, у разі не подання боржником повідомлення, зазначеного у пункті 25 цього Порядку, або подання повідомлення, що містить недостовірну інформацію, або недостатнього обсягу коштів на рахунках боржника.

У разі встановлення факту наявності у боржника необхідних для виконання рішення про стягнення коштів з його рахунків бюджетних асигнувань або фактичних власних надходжень державний виконавець подає органі Казначейства платіжні вимоги згідно з пунктом 33 цього Порядку.

27. Державний виконавець накладає арешт на рахунки боржника, відкриті в органі Казначейства, які встановлюються у процесі проведення виконавчих дій.

Орган Казначейства приймає до виконання постанову державного виконавця про арешт рахунків боржника, оформлену в установленому порядку, із зазначенням найменування боржника, номерів його рахунків, відкритих в органі Казначейства, та суми коштів, яка підлягає арешту та стягненню. Арешт накладається на реєстраційні і спеціальні реєстраційні рахунки боржника.

У разі накладення арешту на окремий рахунок боржника або за окремим кодом економічної класифікації видатків бюджету рахунка боржника державний виконавець у постанові про арешт рахунків боржника може зазначити номер такого рахунка чи коду.

28. Орган Казначейства частково виконує або не приймає до виконання та повертає державному виконавцеві постанову про арешт рахунків боржника, якщо її оформлено з порушенням вимог, установлених абзацом другим пункту 27 цього Порядку, або рахунки, зазначені у такій постанові, чи кошти на таких рахунках не належать боржникові.

Постанова про арешт рахунків боржника виконується органом Казначейства протягом бюджетного періоду, але не пізніше ніж в останній робочий день бюджетного періоду з обслуговування клієнтів, визначеного регламентом роботи органу Казначейства у період завершення обслуговування, і знімається з обліку наступного робочого дня після закінчення бюджетного періоду та повертається державному виконавцеві протягом трьох робочих днів.

При цьому державний виконавець подає щороку не пізніше 15 грудня до органу Казначейства платіжні вимоги для стягнення коштів з рахунків боржника, на які накладено арешт.

29. У разі відсутності відкритих асигнувань за відповідними кодами програмної класифікації видатків та кредитування державного бюджету (кодами тимчасової класифікації видатків та кредитування місцевих бюджетів) і економічної класифікації видатків бюджету, за якими здійснюватиметься безспірне списання коштів з рахунків боржника, платіжні вимоги для стягнення коштів із зазначених рахунків повертаються разом з постановою про арешт рахунків боржника відповідно до абзацу другого пункту 28 цього Порядку.

30. Орган Казначейства зупиняє не пізніше наступного робочого дня після надходження постанови про арешт рахунків боржника операції на таких рахунках за всіма кодами економічної класифікації видатків бюджету.

У разі недостатності або відсутності коштів на рахунках боржника, необхідних для виконання рішення про стягнення коштів із зазначених рахунків, на виконання якого прийнято постанову про арешт рахунків боржника, боржник може здійснити з метою виконання такого рішення за по-

годженням з державним виконавцем операції, пов'язані з перерозподілом коштів, на підставі відповідних документів, поданих ним до органу Казначейства.

Якщо до органу Казначейства надійшло кілька постанов про арешт рахунків боржника, вони виконуються у порядку черговості їх надходження.

31. Видатки боржника, щодо яких прийнято постанову про арешт рахунків боржника, здійснюються лише в частині видатків, які Бюджетним кодексом України визначені захищеними, у разі зазначення про це у судовому рішенні про стягнення коштів із зазначених рахунків.

32. Боржник зобов'язаний протягом трьох робочих днів письмово повідомити державного виконавця та орган Казначейства про встановлення необхідних для виконання рішення про стягнення коштів з його рахунків бюджетних асигнувань або фактичних власних надходжень.

Орган Казначейства відновлює операції за іншими рахунками боржника та кодами економічної класифікації видатків бюджету за умови, що за визначеним кодом економічної класифікації видатків бюджету або фактичними власними надходженнями боржника достатньо коштів, необхідних для виконання рішення про стягнення коштів з рахунків боржника.

33. У разі встановлення необхідних для виконання рішення про стягнення коштів з рахунків боржника бюджетних асигнувань або його фактичних власних надходжень, а також у випадку, передбаченому абзацом третім пункту 28 цього Порядку, державний виконавець подає органі Казначейства платіжні вимоги, оформлені у трьох примірниках згідно з вимогами Національного банку щодо заповнення реквізитів розрахункових документів, та оригінали або завірені копії виконавчих документів.

Орган Казначейства приймає платіжні вимоги для стягнення коштів з рахунків боржника протягом 30 днів з дати їх складення.

34. Орган Казначейства не здійснює безспірне списання коштів з рахунків боржника та повертає протягом трьох робочих днів органі державної виконавчої служби без виконання платіжні вимоги та оригінали або завірені копії виконавчих документів у разі, коли:

- 1) платіжні вимоги: оформлені з порушенням вимог Національного банку щодо заповнення реквізитів розрахункових документів; надійшли після закінчення строку, зазначеного в абзаці другому пункту 33 цього Порядку; надійшли до органу Казначейства, який не обслуговує боржника;
- 2) відсутні оригінали або завірені копії виконавчих документів;
- 3) суми, зазначені у платіжних вимогах, перевищують суми, які підлягають безспірному списанню відповідно до документів, на підставі яких здійснюється таке списання (виконавчі документи, постанови державного виконавця);
- 4) рахунки, зазначені у платіжних вимогах, не належать боржникові;
- 5) відсутні відкриті асигнування за відповідним кодом програмної класифікації видатків та кредитування державного бюджету (кодом тимчасової класифікації видатків та кредитування місцевих бюджетів) і економічної класифікації видатків бюджету (за загальним фондом та іншими коштами спеціального фонду бюджету) та власні надходження боржника (за спеціальним фондом бюджету);
- 6) на рахунки боржника накладено арешт відповідно до іншої постанови державного виконавця;
- 7) кошторис боржника (крім спеціального фонду в частині його власних надходжень) не містить відповідного коду економічної класифікації видатків бюджету, за яким необхідно здійснити безспірне списання коштів;
- 8) на рахунку, зазначеному в платіжній вимозі, не обліковуються кошти за відповідним кодом програмної класифікації видатків та кредитування державного бюджету (кодом тимчасової класифікації видатків та кредитування місцевих бюджетів) і економічної класифікації видатків бюджету.

35. Платіжні вимоги та оригінали або завірені копії виконавчих документів реєструються органом Казначейства у відповідному журналі.

Якщо до органу Казначейства надійшло одночасно кілька платіжних вимог, вони виконуються у порядку черговості їх надходження.

36. Безспірне списання коштів з рахунків боржника здійснюється на підставі першого примірника платіжної вимоги і доданих до неї оригіналів або завірених копій виконавчих документів.

Судові витрати, штрафи, виконавчий збір, інші витрати, пов'язані з проведінням виконавчих дій, безспірно списуються за кодом економічної класифікації видатків бюджету «Інші видатки». У разі коли у затвердженому кошторисі або плані використання бюджетних коштів боржника зазначений код не передбачений або за таким кодом до кінця бюджетного періоду сума бюджетних асигнувань менша, ніж сума списання, або на дату надходження платіжної вимоги відсутні відкриті асигнування за даним кодом, безспірне списання судових витрат, штрафів, виконавчого збору, інших витрат, пов'язаних з проведінням виконавчих дій, здійснюється за кодом економічної класифікації видатків бюджету, за яким здійснюється стягнення коштів з рахунків боржника.

Перший примірник платіжної вимоги та завірені копії виконавчих документів зберігаються в органі Казначейства, другий примірник та оригінали або завірені копії виконавчих документів з відміткою про їх повне виконання повертаються органі державної виконавчої служби, третій примірник платіжної вимоги передається боржникові.

Для часткової оплати платіжної вимоги оформляється розрахунковий документ у трьох примірниках, засвідчений підписом відповідальної особи органу Казначейства, на якому проставляється штамп «Оплачено».

Перший примірник розрахункового документа залишається в органі Казначейства разом з першим примірником платіжної вимоги та копіями виконавчих документів, другий примірник розрахункового документа видається державному виконавцеві разом з другим примірником платіжної вимоги та оригіналами або завіреними копіями виконавчих документів, третій примірник — боржникові. Дата складення розрахункового документа повинна відповідати даті безспірного списання коштів з рахунків боржника. У реквізиті «Призначення платежу» розрахункового документа орган Казначейства зазначає номер і дату платіжної вимоги, яка частково оплачується, та інформацію, що міститься у реквізиті «Призначення платежу» платіжної вимоги.

Для підтвердження часткової оплати платіжної вимоги відповідальна особа органу Казначейства виділяє в платіжній вимозі реквізит «Сума» та на звороті всіх поданих органі Казначейства примірників платіжної вимоги, а також оригіналів або завірених копій виконавчих документів робить запис про дату, суму часткової оплати та суму залишку, який засвідчується підписом відповідальної особи і на якому проставляється штамп «Оплачено».

37. Орган державної виконавчої служби може згідно із законом у будь-який час до здійснення безспірного списання коштів з рахунків боржника відкликати платіжну вимогу відповідним листом за підписом начальника органу державної виконавчої служби, скріпленим гербовою печаткою.

У такому листі зазначається найменування, номер рахунка боржника, сума, на яку складена платіжна вимога, що відкликається, її номер і дата, а також обґрунтування відкликання.

Платіжна вимога відкликається лише у повному обсязі.

Орган Казначейства, який обслуговує боржника, після надходження листа про відкликання платіжної вимоги повертає її без виконання разом з оригіналами або завіреними копіями виконавчих документів.

38. У разі проведення повного розрахунку за виконавчими документами або зняття арешту з рахунків боржника в установленому законом порядку операції з коштами, що обліковуються на таких рахунках, відновлюються, а постанови про їх арешт знімаються з обліку.

39. Після здійснення безспірного списання коштів з рахунків боржника:

- 1) орган Казначейства готує відповідне повідомлення за формою, встановленою Мініфом, у двох примірниках, один з яких залишається в органі Казначейства, другий видається боржникові разом з випискою з рахунків;
- 2) боржник впорядковує свої зобов'язання та приводить зареєстровані в органі Казначейства зобов'язання у відповідність з бюджетними асигнуваннями, а також вносить у разі потреби зміни до кошторису спеціального фонду в частині його власних надходжень.

У разі невиконання боржником зазначених вимог орган Казначейства складає протокол про порушення бюджетного законодавства та застосовує захід впливу шляхом зупинення операцій з бюджетними коштами на підставі відповідного розпорядження.

40. У разі відсутності коштів на рахунках боржника, необхідних для виконання рішення про стягнення коштів з таких рахунків, стягнення звертається на належне боржникові інше майно, яке не використовується ним для провадження основної діяльності.

Арешт, вилучення та примусова реалізація такого майна здійснюються в порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження».

Безспірне списання коштів державного бюджету для відшкодування шкоди, заподіяної фізичним та юридичним особам

41. Казначейство здійснює безспірне списання коштів державного бюджету для відшкодування:

- 1) шкоди, заподіяної громадянинуві незаконними діями органів дізнання, досудового слідства, прокуратури та судів;
- 2) шкоди, заподіяної фізичним та юридичним особам внаслідок незаконно прийнятих рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, їх посадових чи службових осіб під час здійснення ними своїх повноважень;
- 3) шкоди, заподіяної органом державної влади у сфері нормотворчої діяльності;
- 4) різниці між сумою коштів, що надійшли до державного бюджету від реалізації конфіскованого або зверненого судом у дохід держави майна, іншого майна, у тому числі валютних цінностей, що переходять у власність держави, та сумою, встановленою у судовому рішенні;
- 5) шкоди, заподіяної фізичній особі внаслідок злочину.

42. У разі здійснення безспірного списання коштів державного бюджету згідно з пунктом 41 цього Порядку стягувачі подають документи, зазначені у пункті 7 цього Порядку, до органу Казначейства за місцезнаходженням органу державної влади, внаслідок незаконно прийнятих рішень, дій чи бездіяльності якого заподіяно шкоду.

Орган Казначейства повідомляє протягом п'яти робочих днів після надходження документів про їх надходження зазначений орган та відповідний орган прокуратури.

У разі відшкодування шкоди, заподіяної фізичній особі внаслідок злочину, орган Казначейства повідомляє орган прокуратури за місцем розслідування відповідної кримінальної справи.

43. Орган прокуратури та орган державної влади, зазначені у пункті 42 цього Порядку, подають протягом 15 робочих днів органі Казначейства документи (відомості), що можуть бути підставою для зупинення безспірного списання коштів державного бюджету і їх перерахування на рахунок стягувача.

Після закінчення такого строку орган Казначейства надсилає протягом п'яти робочих днів до Казначейства зазначені документи (відомості).

44. Для забезпечення безспірного списання коштів державного бюджету згідно з пунктом 41 цього Порядку в Казначействі відкривається в установленому порядку відповідний рахунок.

Безспірне списання коштів державного бюджету здійснюється Казначейством за рахунок і в межах бюджетних призначень, передбачених у державному бюджеті на зазначену мету.

45. Якщо для здійснення безспірного списання коштів державного бюджету згідно з пунктом 41 цього Порядку необхідні додаткові кошти понад обсяг відповідних бюджетних призначень, Казначейство подає протягом місяця з дня надходження виконавчих документів Мініфіну пропозиції щодо необхідності внесення змін до закону про Державний бюджет України на відповідний рік або виділення коштів з резервного фонду державного бюджету на зазначену мету.

Безспірне списання коштів державного бюджету здійснюється з дати набрання чинності законом про внесення змін до закону про Державний бюджет України на відповідний рік або рішенням про виділення коштів з резервного фонду державного бюджету.

До такої дати Казначейство зберігає виконавчі документи до їх повного виконання.

46. Казначейство веде бухгалтерський облік та складає звітність про здійснення в установленому порядку безспірного списання коштів державного бюджету згідно з пунктом 41 цього Порядку.

47. Після повного виконання виконавчих документів суду такі документи повертаються до суду з відміткою про їх повне виконання.

Безспірне списання коштів місцевих бюджетів для відшкодування шкоди, заподіяної фізичним та юридичним особам

48. Орган Казначейства здійснює безспірне списання коштів місцевих бюджетів для відшкодування шкоди, заподіяної: фізичним та юридичним особам внаслідок незаконно прийнятих рішень, дій чи бездіяльності органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування;

органом влади Автономної Республіки Крим або органом місцевого самоврядування у сфері нормотворчої діяльності.

49. У разі здійснення безспірного списання коштів місцевих бюджетів згідно з пунктом 48 цього Порядку стягувачі подають документи, зазначені у пункті 7 цього Порядку, до органу Казначейства за місцезнаходженням органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування, внаслідок незаконно прийнятих рішень, дій чи бездіяльності якого заподіяно шкоду.

Орган Казначейства повідомляє протягом п'яти робочих днів після надходження документів про їх надходження зазначений орган та відповідний орган прокуратури.

50. Орган прокуратури, орган влади Автономної Республіки Крим та орган місцевого самоврядування подають протягом 15 робочих днів органі Казначейства документи (відомості), що можуть бути підставою для зупинення безспірного списання коштів місцевого бюджету згідно з пунктом 48 цього Порядку та їх перерахування на рахунок стягувача.

Після закінчення такого строку орган Казначейства здійснює безспірне списання коштів місцевого бюджету за рахунок і в межах бюджетних призначень, передбачених рішенням про місцевий бюджет на зазначену мету.

51. Якщо для здійснення безспірного списання коштів місцевого бюджету згідно з пунктом 48 цього Порядку необхідні додаткові кошти понад обсяг відповідних бюджетних призначень, орган Казначейства подає протягом місяця з дня надходження виконавчих документів місцевому фінансовому органу пропозиції щодо внесення змін до рішення про місцевий бюджет або виділення коштів з резервного фонду місцевого бюджету на зазначену мету.

Безспірне списання коштів місцевого бюджету здійснюється з дати набрання чинності рішенням про внесення змін до рішення про місцевий бюджет або виділення коштів з резервного фонду місцевого бюджету на зазначену мету.

До такої дати орган Казначейства зберігає виконавчі документи до їх повного виконання.

52. У разі невнесення змін до рішення про місцевий бюджет або неприйняття рішення про виділення коштів з резервного фонду місцевого бюджету орган Казначейства повідомляє суд, який прийняв рішення про стягнення коштів, щодо наявності обставин, які перешкоджають виконанню такого рішення.

53. Місцеві фінансові органи ведуть бухгалтерський облік та складають звітність про здійснення в установленому порядку безспірного списання коштів місцевого бюджету згідно з пунктом 48 цього Порядку.

54. Після повного виконання виконавчих документів суду такі документи повертаються до суду з відміткою про їх повне виконання.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 17 серпня 2011 р. № 876
Київ

Про затвердження Порядку надання у 2011 році коштів на покриття тимчасових касових розривів спеціального фонду державного бюджету, пов’язаних з виконанням бюджетної програми «Розвиток мережі і утримання автомобільних доріг загального користування»

Відповідно до частини другої статті 29 Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:** Затвердити Порядок надання у 2011 році коштів на покриття тимчасових касових розривів спеціального фонду державного бюджету, пов’язаних з виконанням бюджетної програми «Розвиток мережі і утримання автомобільних доріг загального користування», що додається.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 серпня 2011 р. № 876

ПОРЯДОК

надання у 2011 році коштів на покриття тимчасових касових розривів спеціального фонду державного бюджету, пов’язаних з виконанням бюджетної програми «Розвиток мережі і утримання автомобільних доріг загального користування»

1. Цей Порядок визначає механізм надання у 2011 році коштів Укравтодору на покриття тимчасових касових розривів спеціального фонду державного бюджету, пов’язаних з виконанням бюджетної програми «Розвиток мережі і утримання автомобільних доріг загального користування» (далі — бюджетна програма), шляхом надання позик за рахунок коштів єдиного казначейського рахунка на умовах повернення до кінця року без нарахування відсотків за користування такими позиками.

2. Терміни, що вживаються у цьому Порядку, мають таке значення: платоспроможність Казначейства — здатність органів Казначейства своєчасно та у повному обсязі забезпечувати виконання платіжних доручень розпорядників, одержувачів бюджетних коштів та інших клієнтів; тимчасовий касовий розрив — недостатня спроможність Укравтодору на початок поточного місяця за рахунок наявного залишку коштів та очікуваних надходжень спеціального фонду державного бюджету, що зараховуються на виконання бюджетної програми, погасити бюджетні фінансові зобов’язання, які можуть виникнути протягом наступного місяця відповідно до укладених договорів про оплату робіт та послуг.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Бюджетному кодексі України.

3. Укравтодор складає щомісяця розрахунок тимчасових касових розривів наступного місяця з урахуванням необхідних видатків у наступному місяці на оплату робіт та послуг, які виконуються (надаються) за бюджетною програмою, та наявних і очікуваних грошових активів спеціального фонду (в тому числі залишків бюджетних коштів), що зараховуються на виконання бюджетної програми, і в разі потреби письмово звертається не пізніше ніж за два робочих дні до початку наступного місяця до Казначейства щодо надання позики, необхідної для покриття тимчасових касових розривів, разом з розрахунком відповідної суми.

Копія звернення надсилається Мінфіну.

4. Казначейство розглядає протягом одного робочого дня звернення Укравтодору і з урахуванням своєї платоспроможності, оцінки ризиків її втрати приймає рішення щодо надання позики Укравтодору.

5. Позика надається шляхом перерахування коштів з єдиного казначейського рахунка на рахунок Укравтодору, відкритий у Казначействі, про що між Казначейством і Укравтодором укладається відповідний договір. Позика надається на умовах її погашення до кінця поточного бюджетного періоду без нарахування відсотків за її користування.

6. У разі неможливості надати позику Казначейство того ж дня повідомляє Укравтодору та інформує про це Мінфін для остаточного вирішення питання.

7. Погашення позики здійснюється за рахунок надходжень спеціального фонду державного бюджету. Кінцевим строком погашення позики є 15 грудня 2011 року.

8. Операції з надання позик відображаються у бухгалтерському обліку виконання державного бюджету у порядку, встановленому Казначейством.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 29 червня 2011 р. № 734-р
Київ

Про постійно діючу виставку «Україна» в Російській Федерації

1. З метою розвитку стратегічного партнерства, торговельно-економічного, інвестиційного та міжрегіонального співробітництва, створення системи надання експертної допомоги вітчизняним суб’єктам господарської діяльності у просуванні експортної та інноваційної продукції, робіт і послуг вітчизняних підприємств та організацій на ринки Російської Федерації та інших держав — учасниць СНД, запровадження перспективних форм торгово-економічного співробітництва погодитися з пропозицією Міністерства закордонних справ та Міністерства економічного розвитку і торгівлі щодо забезпечення функціонування постійно діючої виставки «Україна» на території Всеросійського виставкового центру (м. Москва)

та створення виставково-торговельного та інформаційного центру «Україна» (далі — Центр) з віднесенням його до сфери управління Міністерства закордонних справ.

2. Погодитися з пропозицією Міністерства закордонних справ щодо визначення:

державного підприємства «Головне управління комплексного обслуговування та будівництва об’єктів дипломатичної служби» уповноваженою організацією, що виконує функції замовника ремонтно-реставраційних робіт павільйону «Земледелие» (будівля № 58), розташованого на території Всеросійського виставкового центру в м. Москві (далі — павільйон);

Центру уповноваженою організацією, що здійснює експлуатацію та утримання павільйону.

3. Основними завданнями Центру є: забезпечення функціонування постійно діючої виставки «Україна» у павільйоні;

провадження виставково-торговельної діяльності, у тому числі проведення спеціалізованих виставок та ярмарків товарів (робіт, послуг) вітчизняного виробництва, відповідних семінарів, конференцій, інших заходів;

здійснення мережі інформаційного забезпечення вітчизняних суб’єктів господарської діяльності в Російській Федерації, інших державах — учасниках СНД;

надання методичної та практичної допомоги зазначеним суб’єктам у просуванні на ринки держав — учасниць СНД;

проведення пізнавально-освітніх заходів та заходів щодо формування позитивного міжнародного іміджу України.

4. Установити, що Центр провадить господарську діяльність на умовах самоокупності.

5. Міністерству закордонних справ:

вжити заходів до створення Центру в установленому порядку та забезпечення його діяльності з експлуатації та утримання павільйону в Російській Федерації;

у двомісячний строк розробити проект плану заходів щодо забезпечення розвитку та ефективного функціонування постійно діючої виставки «Україна» у павільйоні на 2012 — 2021 роки та подати його на затвердження Кабінету Міністрів України в установленому порядку;

за погодженням з Міністерством економічного розвитку і торгівлі затверджувати щороку до 1 грудня план заходів із забезпечення діяльності Центру та функціонування постійно діючої виставки «Україна» на наступний рік, що містить, зокрема, календарний план виставково-ярмаркових заходів, розроблений з урахуванням пропозицій Міністерства економічного розвитку і торгівлі, Міністерства аграрної політики та продовольства, Міністерства охорони здоров’я, Міністерства інфраструктури, Міністерства культури, Міністерства освіти і науки, молоді та спорту, Державного космічного агентства, Національної академії наук, місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

6. Рекомендувати Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським держадміністраціям передбачати під час складання проектів місцевих бюджетів на відповідний рік кошти, необхідні для фінансування виставково-ярмаркових заходів згідно з календарним планом.

7. Міністерству закордонних справ, Міністерству фінансів передбачати під час підготовки проекту Державного бюджету України на 2012 та наступні роки видатки для фінансування проектних, підготовчих та ремонтно-реставраційних робіт павільйону.

8. Визнати таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 листопада 2003 р. № 693 «Про утворення Українського виставково-інформаційного центру» (Офіційний вісник України, 2003 р., № 47, ст. 2447).

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 серпня 2011 р. № 782-р
Київ

Про підсумки щорічного всеукраїнського конкурсу «Населений пункт найкращого благоустрою і підтримки громадського порядку» за 2010 рік

1. Визнати переможцями всеукраїнського конкурсу «Населений пункт найкращого благоустрою і підтримки громадського порядку» у 2010 році:

за першою категорією населених пунктів

мм. Київ та Харків, нагородивши кожного перехідним кубком та дипломом Кабінету Міністрів України I ступеня;

мм. Дніпропетровськ та Донецьк, нагородивши кожного дипломом Кабінету Міністрів України II ступеня;

мм. Одесу та Миколаїв, нагородивши кожного дипломом Кабінету Міністрів України III ступеня;

за другою категорією населених пунктів

мм. Вінницю та Івано-Франківськ, нагородивши кожного перехідним кубком та дипломом Кабінету Міністрів України I ступеня;

мм. Севастополь та Макіївку Донецької області, нагородивши кожного дипломом Кабінету Міністрів України II ступеня;

мм. Чернівці та Полтаву, нагородивши кожного дипломом Кабінету Міністрів України III ступеня;

за третьою категорією населених пунктів

мм. Іллічівськ Одеської області та Енергодар Запорізької області, нагородивши кожного перехідним кубком та дипломом Кабінету Міністрів України I ступеня;

мм. Тростянець Сумської області та Калуш Івано-Франківської області, нагородивши кожного дипломом Кабінету Міністрів України II ступеня;

мм. Умань Черкаської області, Червоноград Львівської області та Алчевськ Луганської області, нагородивши кожного дипломом Кабінету Міністрів України III ступеня;

за четвертою категорією населених пунктів

мм. Славутич Київської області та Монастириську Тернопільської області, нагородивши кожного перехідним кубком та дипломом Кабінету Міністрів України I ступеня;

мм. Голу Пристань Херсонської області, Радивилів Рівненської області та Глухів Сумської області, нагородивши кожного дипломом Кабінету Міністрів України II ступеня;

мм. Болеків Івано-Франківської області, Овруч Житомирської області та Чугуїв Харківської області, нагородивши кожного дипломом Кабінету Міністрів України III ступеня;

за п’ятою категорією населених пунктів

селища Решетилівка Решетилівського району Полтавської області та Чорнобай Чорнобаївського району Черкаської області, нагородивши кожного перехідним кубком та дипломом Кабінету Міністрів України I ступеня;

селища Вигода Долинського району Івано-Франківської області та Томашпіль Томашпільського району Вінницької області, нагородивши кожного дипломом Кабінету Міністрів України II ступеня;

селища Немішаєве Бородянського району Київської області та Горностаївка Горностаївського району Херсонської області, нагородивши кожного дипломом Кабінету Міністрів України III ступеня;

за шостою категорією населених пунктів

села Петропавлівська Борщагівка Києво-Святошинського району Київської області та Гнилиці Підволочиського району Тернопільської області, нагородивши кожного перехідним кубком та дипломом Кабінету Міністрів України I ступеня;

села Кутище Тлумацького району Івано-Франківської області, Уланів Хмельницького району Вінницької області та Буки Сквирського району Київської області, нагородивши кожного дипломом Кабінету Міністрів України II ступеня;

села Чернеча Слобода Буринського району Сумської області, Музиківка Білозерського району Херсонської області та Слобода-Комарівці Сторожинецького району Чернівецької області, нагородивши кожного дипломом Кабінету Міністрів України III ступеня.

2. Відзначити роботу з поліпшення благоустрою, озеленення, забезпечення належного санітарного стану та підтримки громадського порядку мм. Чернігова, Кривого Рогу Дніпропетровської області, Білої Церкви Київської області, Бердичева Житомирської області, Нововолинська Волинської області, Первомайська та Вознесенська Миколаївської області, Славути Хмельницької області, селища Олесько Буського району Львівської області та сіл Малокаховка Каховського району Херсонської області, Поляна Свальявського району Закарпатської області, Богуславець Золотоніського району Черкаської області та Луч Жовтневого району Миколаївської області.

3. Відзначити активну участь у конкурсі Вінницької, Запорізької, Івано-Франківської, Київської, Миколаївської, Полтавської, Херсонської та Черкаської областей.

4. Міністерству регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства організувати вручення переможцям конкурсу нагород.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 серпня 2011 р. № 785-р
Київ

Про виділення коштів на здійснення першочергових заходів щодо закупівлі лікарських засобів для лікування осіб, хворих на гемофілію

1. Виділити Міністерству надзвичайних ситуацій 50 000 тис. гривень для закупівлі лікарських засобів для лікування осіб, хворих на гемофілію (далі — лікарські засоби).

Міністерству фінансів здійснити зазначені видатки за рахунок коштів резервного фонду державного бюджету.

2. Міністерству охорони здоров’я:

у триденний строк підготувати та затвердити перелік та кількість лікарських засобів;

забезпечити розподіл закуплених лікарських засобів між Міністерством охорони здоров’я Автономної Республіки Крим, головними управліннями (управліннями) охорони здоров’я обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій та закладами охорони здоров’я, що належать до сфери управління Міністерства охорони здоров’я, відповідно до заявок, поданих Міністерством охорони здоров’я Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими держадміністраціями та закладами охорони здоров’я, що належать до сфери управління Міністерства охорони здоров’я.

3. Міністерству надзвичайних ситуацій:

погодити з Міністерством економічного розвитку і торгівлі та Міністерством фінансів перелік витрат, пов’язаних із здійсненням заходів щодо закупівлі лікарських засобів;

здійснити закупівлю лікарських засобів в установленому законом порядку;

передати в установленому порядку Міністерству охорони здоров’я закуплені лікарські засоби;

подати до 1 грудня 2011 р. Міністерству економічного розвитку і торгівлі, Міністерству фінансів і Державній казначейській службі звіт про використання коштів, виділених згідно з цим розпорядженням.

Прем’єр-міністр України М. АЗАРОВ

реклама

оголошення

виклики до суду

реклама

оголошення

виклики до суду

Повідомлення

Шановні позичальники **АТ «УкрСиббанк»**, які уклали з банком кредитні договори, відсоткова ставка за якими розраховується і встановлюється на підставі ставок LIBOR/EURIBOR. Повідомляємо Вам, що на період з 1 вересня 2011 р. по 15 вересня 2011 р. для нарахування відсотків за такими кредитними договорами АТ «УкрСиббанк» буде застосовувати наступні ставки LIBOR / EURIBOR:

LIBOR					
Строк/Валюта	1M	3M	6M	9M	12M
USD	0,21022	0,29283	0,45983	0,618	0,77594
EUR	1,30313	1,4875	1,71075	1,871	2,05313
CHF	0,01917	0,04667	0,10833	0,22167	0,36117
EURIBOR					
Строк/Валюта	1M	3M	6M	9M	12M
EUR	1,357	1,536	1,741	1,903	2,08

Ліцензія НБУ № 75 від 28.12.2009г.

Ухвалою **Господарського суду м. Кисва** (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-6) від 10.08.2011 р. порушено провадження у справі № 50/249-6 **про банкрутство Державного підприємства «Укрспецбудінвест»** (02002, м. Київ, вул. Марини Раскової, 23, код ЄДРПОУ 32593095, п/р 2600513642 в АППБ «Аваль», м. Київ, МФО 300335, ІПН 325930926538, п/р 26008034 в Київській філії БАТ «Мегабанк» у м. Києві, МФО 380117).

Розпорядником майна Державного підприємства «Укрспецбудінвест» призначено арбітражного керуючого Білоусова Олексія Анатолійовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 547781 від 24 вересня 2010 р.).

Письмові заяви з кредиторськими вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують, та заяви про бажання взяти участь у санації боржника подати до Господарського суду м. Києва протягом 30 днів від дня опублікування. Копії зазначених заяв та доданих до них документів надіслати боржнику та розпоряднику майна: 01011, м. Київ, а/с 68.

ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ХАРЧОПРОМ» (ЄДРПОУ 30838195) **повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 07 жовтня 2011 року о 17.00 за адресою: 49010, м. Дніпропетровськ, вул. Марії Кюрі, будинок 5, к. 303, з таким порядком денним:**

1. Про переведення випуску цінних паперів (акцій) з документарної форми у бездокументарну.

2. Внесення змін до статутних документів, затвердження нової редакції статуту.

Реєстрація акціонерів та їхніх представників буде проводитись 07 жовтня 2011 року з 15.45 до 16.45 за місцем проведення загальних зборів. При реєстрації акціонерам товариства необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів — паспорт і довіреність, оформлену відповідно до діючого законодавства України.

З матеріалами, пов’язаними з порядком денним зборів, акціонери можуть ознайомитись до початку зборів за адресою: Україна, 49010, м. Дніпропетровськ, вул. Марії Кюрі, будинок 5, к. 303.

Довідки за телефоном (056) 790-92-76.

Голова правління ЗАТ «Харчопром»

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Ліквідатор АКБ «Східно-Європейський банк» та Товарна біржа «Наша» проводить повторний аукціон з продажу будівель, які належать АКБ «Східно-Європейський банк».

- **Лот № 1** - Нежиле приміщення, загальною площею — 40,40 кв. м, яке знаходиться за адресою: Кіровоградська область, м. Олександрія, проспект Леніна, буд. 7, початкова вартість — 77 282,80 грн в т. ч. ПДВ.

- **Лот № 2** - Нежиле приміщення, загальною площею — 131,80 кв. м, яке знаходиться за адресою: Кіровоградська область, м. Олександрія, проспект Леніна, буд. 98, початкова вартість — 245 522,90 грн в т. ч. ПДВ.

- **Лот № 3** - Нежиле приміщення, загальною площею — 102,00 кв. м, яке знаходиться за адресою: Кіровоградська область, смт Власівка, вул. Молодіжна, буд. 15-Б, початкова вартість — 192 845,80 грн в т. ч. ПДВ.

Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу укладає договір купівлі-продажу з власником (розпорядником) майна.

Ознайомлення з майном проводиться за його місцезнаходженням в робочі дні з 10:00 до 15:00. Місцезнаходження служби організації аукціону: м. Київ, вул. Пирогова, 2/98, тел./факс (032) 225-73-29, (044) 235-25-64, час роботи з 10:00 до 15:00.

Гарантійний внесок за участь в відкритих торгах в розмірі 10% від початкової ціни перераховується на р/р організатора торгів 26001000021473 в ПАТ «Креді Агріколь банк» м. Львів, МФО: 300614, код за ЄДРПОУ: 32484157, отримувач ТБ «Наша». Оформлення документів, прийом заявок для участі, прийом гарантійних внесків припиняється за три дні до проведення торгів. Аукціон проводиться за наявності заявок не раніше ніж через 10 робочих днів після виходу оголошення з 11:00 до 17:00 за адресою: м. Київ, вул. Пирогова, 2/98.

Переможець оплачує послуги представника та організатора відкритих торгів (аукціону).

Конкурс на банківське обслуговування проекту Міжнародного банку реконструкції та розвитку «Передача електроенергії»

Міністерство фінансів України оголошує конкурс по відбору іноземного банку, що знаходиться у Федеративній Республіці Німеччина для відкриття акредитивів в рамках позики між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку «Передача електроенергії».

Пропозиції просимо подати до 06 вересня 2011 року.

За інформацією щодо необхідного пакету документів для участі в конкурсі можна ознайомитися в Наказі Міністерства фінансів України № 299 від 07.05.2002 року.

Адреса та телефон: 01008, м. Київ 8, вул. Грушевського, 12/2, Міністерство фінансів України

Управління співробітництва з міжнародними організаціями та координації міжнародної технічної допомоги т. (044) 277-54-85 ф. (044) 277-54-84.

Контактні особи: Шведенко О. М., Міхайлова О. А.

ДО УВАГИ УЧАСНИКІВ ТДВ «ЖЛ»

Товариство з додатковою відповідальністю «ЖЛ» повідомляє, що на вимогу учасника ТДВ «ЖЛ», Дирекція Товариства прийняла рішення про внесення змін в порядок денний загальних зборів учасників Товариства, що відбудуться 05 вересня 2011р. за місцезнаходженням товариства (вул. Щорса, 67, м. Житомир, Україна) в актовому залі адміністративного приміщення, шляхом доповнення порядку денного питаннями та викладення його в наступній редакції:

Порядок денний:

1. Про обрання Голови та секретаря Загальних зборів Учасників ТДВ «ЖЛ».
2. Про внесення змін до Статуту ТДВ «ЖЛ».
3. Про затвердження договорів та угод.
4. Про збільшення кількісного складу Дирекції ТДВ «ЖЛ» та обрання членів Дирекції ТДВ «ЖЛ» додатково.
5. Про надання згоди на отримання ТДВ «ЖЛ» кредиту та передачі майна в заставу.

Для реєстрації та участі у загальних зборах учасників Товариства необхідно пред'явити документ, що посвідчує особу та належним чином оформлену довіреність (для представників учасників).

Додаткову інформацію можна отримати за місцезнаходженням товариства (вул. Щорса, 67, м. Житомир, Україна) та телефоном (0412) 413-207.

Дирекція Товариства

Постановою **Господарського суду Дніпропетровської області** (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) по справі № 29/5005/10045/2011 від 15 серпня 2011 р. **визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Юкас-Ленд»** (код ЄДРПОУ 33972403, р/р 2600902300294 в ТОВ «Укрпромбанк», м. Дніпропетровськ, МФО 307208, юридична адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Верхня, буд. 2) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Фізичну особу-підприємця Шелепова Дениса Олександровича, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Томська, буд. 193, (НН 2959802194). Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документами, що їх підтверджують, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Відповідно до Закону України «Про планування і забудову території» розділ IV-1 ст. 30-2... 30-7 **повідомляємо, що «05» 09. 2011 р. о 10.00 в будівлі Пономаренківської сільської ради за адресою: с. Хроли, вул. Червоноармійська, 4 будуть проведені громадські слухання стосовно обговорення містобудівного обґрунтування розташування індивідуальних житлових будинків із земельними ділянками для їх обслуговування в с. Хроли по в'їзд Дністровський, № 2, № 7.** Заомовники містобудівної документації гр. Луніна Ю. О., гр. Рубан В. О. Розробник містобудівної документації КП «Архітектурне бюро Харківського району». З пропозиціями та зауваженнями слід звертатися за адресою: вул. Крупської, 15 КП «Архітектурне бюро Харківського району» до «02» 09. 2011р.

Постановою **Господарського суду м. Києва** (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 16.08.2011р. по справі № 50/264-б було **визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Партнер Інвест Буд»** (код юридичної особи 36482368, м. Київ, вул. Жилианська, 75) **та відкрито ліквідаційну процедуру боржника.**

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Білоусова Олексія Анатолійовича (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серії АВ № 547781 від 24.09.2010 р.).

Заяви з кредиторськими вимогами до банкрута, а також документи, що їх підтверджують прошу надсилати ліквідатору ТОВ «Партнер Інвест Буд» за адресою: 01011, м. Київ-11, а/с 68.

Господарський суд Волинської області (м. Луцьк, пр-т Волі, 54-А) ухвалою від 07.06.2011 року по справі № 5004/1098/11 **порушив провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Гарант» ЛТД** (Волинська обл., м. Ковель, вул. Грушевського, 1, 45000, код 20120640 р. 2600601215957 у Пат «Кредобанк», МФО 325365).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Михайловського С. В. (м. Луцьк, вул. Ландау 1, ідентифікаційний номер 3070604379), ліцензія від 15.01.2009 року, серія АВ № 456303).

Заяви кредиторів приймаються в місячний термін.

Постановою **Господарського суду Харківської області** від 09.08.2011 у справі № 5023/5820/11 **Товариство з обмеженою відповідальністю «Сварімпекс»** (код 35245536; адреса: 61052, м. Харків, вул. Мала Гончарівська, буд. 28/30) **визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.** Ліквідатором призначено Кулешова Валерія Валерійовича (адреса: м. Харків, провулок Істоминський, буд. 6). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Представництво ЗАТ «Сі Ес Сі Лтд», ідентифікаційний код 25883845, місцезнаходження якого: м. Київ, вул. Богомольця, буд. 4, кв. 5, у зв'язку з **ліквідацією на підставі рішення власника від 16 червня 2011 року, повідомляє всіх своїх можливих кредиторів, що строк заявлення ними вимог до Представництва ЗАТ «Сі Ес Сі Лтд» закінчується 25 жовтня 2011 року.** Вимоги від кредиторів приймаються щодня у робочий час за адресою: м. Київ, вул. Ярославів Вал, буд.33, оф. 33. Довідки за тел. 223 94 96.

Постановою **Господарського суду Харківської області** (м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд, 61022) по справі № 5023/4780/11 від 09.08.2011р. **ФОП Могилю Наталію Володимирівну** (ід. номер 2691800046, адреса: 61168, м. Харків, вул. Блюхера, б. 17, кв.20) **визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру,** ліквідатором боржника призначено арбітражного керуючого Оскаленко Дмитра Петровича (61072, м. Харків, пр. Леніна, б. 27, кв. 43). Заяви кредиторів приймаються до Господарського суду Харківської обл. протягом місяця з дня опублікування відомостей про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури.

Втрачені бланки полісів «Української екологічної страхової компанії»: Зелена карта: 6401104; 6401105; 6401106; 6401107; 6401108; 7279623; 7279624; ОСЦПВВНТЗ: ВС/4820713.

ПРАТ «СК «ІОНІВЕС» повідомляє про те, що поліс обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів з наступною нумерацією: АА00132805, **вважається втраченими.**

Печерський районний суд м. Києва викликає Кузьмичову Юлію Леонідівну в судове засідання в якості відповідача у справі за позовом публічного акціонерного товариства комерційного банку «ПРИВАТБАНК» до Кузьмичової Юлії Леонідівни про звернення стягнення на предмет застави, яке призначено на 31 серпня 2011 року о 10 год. 30 хв. та відбудеться за адресою: 01010, м. Київ, вул. М. Гайцана, 4, каб. № 413 **під головуванням судді Соколова О. М.**

Роз'яснюємо, що у разі неявки в судове засідання без поважних причин або неповідомлення суду про причини неявки, справу буде розглянуто за вашої відсутності на підставі наявних в справі доказів.

Додатково роз'яснюємо, що відповідно до ч. 9 ст. 74 ЦПК України з опублікуванням оголошення про виклик, відповідач вважається повідомленим про час та місце розгляду справи.

Чутівський районний суд Полтавської області в цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «Приватбанк» до Малиги Олександра Леонідовича про стягнення заборгованості по кредиту викликає в судове засідання в якості відповідача Малигу Олександра Леонідовича (останнє відоме зареєстроване місце проживання: смт Артемівка Полтавської області, вул. Коханова, 33). Судове засідання відбудеться 05 вересня 2011 року о 9 годині 00 хвилин у приміщенні суду за адресою: смт Чутове, вул. Набережна, 15 Чутівського району Полтавської області.

Явка до суду є обов'язковою. В разі неявки, справу буде розглянуто за Вашої відсутності.

Відповідач зобов'язаний повідомити суд про причини неявки в судове засідання.

Суддя Ланна Я. О.

Київський районний суд м. Одеси викликає Топлішаві В'ячеслава Миколайовича як відповідача у справі за позовом Семенової Ганни Віталіївни, Семенова В'ячеслава В'ячеславовича до Топлішаві В'ячеслава Миколайовича, 3 особа: Товарна біржа «Центральна Одеська біржа» про визнання договору купівлі-продажу дійсним.

Судове засідання відбудеться 07.09.2011 р. о 9 годині у судді Луняченко В. О. в приміщенні Київського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Варненська, 3-б, каб. 222.

Суддя В. О. Луняченко

Шевченківський районний суд м. Києва повторно викликає у судове засідання Кравченка Василя Івановича в якості відповідача по справі за позовом АТ «ПРОСТО-страхування» до Кравченка В. І. про відшкодування шкоди. Місце проживання Кравченка В. І.: 04111, м. Київ, вул. Щербакова, 57-Г, кв. 49. Судове засідання відбудеться об 11 год. 30 хв. 18 жовтня 2011 року в приміщенні Шевченківського районного суду міста Києва (м. Київ, вул. Смирнова-Ласточкина, 10-6, каб. 40, **суддя О. О. Кондратенко**).

В разі повторної неявки відповідача в судове засідання, справу буде розглянуто за його відсутності за наявними у справі доказами.

У Комсомольському районному суді м. Херсона, адреса: м. Херсон, вул. Маяковського, 6/29, 22.09.2011 року о 10-30 годині в кабінеті № 305 відбудеться судове засідання по цивільній справі за позовом Асауленко В. В. до Асауленко В. І., Державної інспекції судноплавного нагляду Держфлотінспекції України про встановлення факту перебування у фактичних шлюбних відносинах та визнання права спільної сумісної власності.

В судове засідання викликаються відповідачі.

В разі неявки, справу буде розглянуто за їх відсутності.

Суддя О. В. Гуцалюк

Селидівський міський суд Донецької області викликає до суду відповідача Хацько Віталія Анатолійовича по цивільній справі за позовом ПАТ «Кредитпромбанк» про стягнення заборгованості з Хацько В. А., яке відбудеться 01 вересня 2011 р. о 10-20 год. в приміщенні Селидівського міського суду Донецької області, за адресою: Донецька область, м. Селидове, вул. Пушкіна, буд. 4, каб. 7.

Суддя Моцний О. С.

Васильківський міський районний суд Київської області викликає Дубініна Павла Вікторовича (останнє відоме місце проживання: Черкаська область, смт Катеринопіль, вул. Щорса, 62) в якості відповідача по цивільній справі за позовом Романа Олексія Павловича до Дубініна Павла Вікторовича, ТОВ «КПІ-Сервіс» про визнання недійсним договору купівлі-продажу товару та відшкодування завданих збитків, в судове засідання, що відбудеться 20.09.2011 року о 14-30 годині в приміщенні суду за адресою: 08600, Київська область, м. Васильків, вул. Шевченка, 8, каб. 21.

Суддя В .М. Очківський

В провадженні Київського районного суду м. Одеси знаходиться цивільна справа за позовом Чорного Володимира Олександровича, Вторнікової Олени Володимирівни, Вторнікова Миколи Миколайовича, Вторнікова Кирила Миколайовича до Журик Марії Денисівни, Гладкова Вадіма Івановича, третя особа: Одеська товарна універсальна біржа про визнання договору купівлі-продажу недійсним у зв'язку з чим, Київський районний суд м. Одеси повідомляє відповідачів Журик Марію Денисівну, Гладкова Вадіма Івановича про те, що судове засідання відбудеться 29.09.2011 року о 09.30 годин в приміщенні Київського районного суду м. Одеси, за адресою: м. Одеса, вул. Варненська, 3-б, каб. 215.

Суддя О. М. Куриленко

Броварський міський районний суд Київської області викликає Заєць Максима Володимировича, 05.12.1986 р. н. у справі за позовом Мироненка Віталія Михайловича, Мироненко Олександри Панасівни до Заєць Максима Володимировича, Мироненко Ганни Михайлівни про визнання осіб такими, що втратили право на користування житловим приміщенням та виселення, в судове засідання призначене на 05 вересня 2011 року о 13 год. 30 хв. в приміщенні суду, що знаходиться в м. Бровари по вул. Незалежності, 4-А, каб. № 6.

В разі Вашої неявки, справу буде розглянуто за наявними матеріалами в справі.

Суддя В. С. Сердинський

Розгляд цивільної справи за позовом Публічного акціонерного Товариства «Український комунальний банк» до Даниленка Леоніда Анатолійовича про стягнення заборгованості призначено до розгляду на 09 год. 30 хв. 29 серпня 2011 року за адресою суду: м. Суми, вул. Академічна (Першотравнева), 13, каб. 508.

Відповідно до ст. 74 ЦПК України Зарічний районний суд м. Суми викликає в судове засідання в якості відповідача гр. Даниленка Леоніда Анатолійовича, 15.10.1967 року народження, уродженця с. Посад, Роменського району, Сумської області, який останнім часом був зареєстрований за адресою: м. Суми, вул. Д. Коротченка, 41, кв. 118.

В разі неявки відповідача, справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя А. П. Сидоренко

Селидівський міський суд Донецької області (85400, м. Селидове, вул. Пушкіна, 4) розглядає цивільну справу за позовом Коритко Анатолія Володимировича до Тимошенка Наталії Олексіївни про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням.

Відповідач у справі Тимошенко Н. О., 1968 р. н., (зареєстрована за адресою: м. Селидове, вул. Радянська, 110/55), викликається на 01.09.2011 р. на 9.30 год. до суду, каб. № 7 для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачаві пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у її відсутність.

Суддя Моцний О. С.

Постановою **Господарського суду Донецької області** від 17.03.2011 р. в справі № 27/101Б **ТОВ «НК-Артеміда»**, ЄДРПОУ 32315487 (адреса: м. Макіївка, вул. Антропова, 15а) **визнано банкрутом, відкрита процедура ліквідації**, ліквідатором у справі призначений арбітражний керуючий Степанов Олексій Юрійович, адреса: м. Донецьк, пр-т Ілліча, 83а, кв. 11 (ліцензія АВ № 456439).

Постановою **господарського суду Одеської області** від 15.08.2011 р. в справі № 1/17-2497-2011 **визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Тарост»** (код ЄДРПОУ 34252909). Ліквідатором призначено М'ягких Олександра Сергійовича. Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти календарних днів з дня опублікування оголошення на адресу господарського суду (м. Одеса, пр. Шевченка, 29) та адресу ліквідатора (65044, м. Одеса, вул. Романа Кармена, буд. 8, кв.7).

Державне агентство резерву України оголошує повторний аукціон з реалізації матеріальних цінностей державного резерву за лотами №№ 5, 13, 14, 16-18, 20, 21, 23-25.

Аукціон відбудеться 05 вересня 2011 р. о 15.00 год.

Детальна інформація про умови проведення повторного аукціону розміщена на офіційному веб-сайті Держрезерву України: www.gosrezerv.gov.ua

Втрачені свідоцтво про придатність малого судна до плавання на самохідне судно прогулянкового типу «Океаніда» (реєстраційний номер 3-803237) №105-1-3493-10 від 08.06.2007р., свідоцтво про право власності для прогулянкових суден CR №006957 від 11.10.2010р., свідоцтво про право плавання під державним прапором України (судновий патент) CR № 006015 від 11.10.2010 р. видані на Ширкова Олександра Леонідовича — **вважати недійсними.**

Оголошення, надруковане в газеті «Урядовий кур'єр» № 149 від 16.08.2011 р. про втрату печатки ВАТ «Бистрицька с/г МТС», ідентифікаційний код 00906752, **вважати недійсним**, печатка знаходиться в організації.

Втрачену круглу печатку ТОВ «РОЯЛ ВОЯЖ ЛТД», код ЄДРПОУ 37414131, **вважати недійсною.**

Музика савани лється з полонини

В УКРАЇНІ ЯК УДОМА. Веселих музик з колективу «Shango-Шанго» об'єднала любов до нової батьківщини

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

Із самого початку наших мандрів звучали наспіви цих веселих музикантів. Барабани, що перед тим безмовно лежали, у їхніх руках озвалися голосним гуркотом і шаленим ритмом. Наступного дня, коли знайомі ритми зазвучали на фестивалі в селі Лопухів у Закарпатті, саме афроукраїнців нагородили найбільш гучними оплесками.

Батьківщиною керівника колективу Акіма, як і його товаришів Роланда й Антуана, є Нігерія, рідна ж країна Крістофера — Конго, а от двох дівчат із їхнього колективу — Заїр. Етноколектив «Shango-Шанго», який усіх їх об'єднав, став першим в Україні, що узявся виконувати мелодії Африки. Він є «батьком» кількох інших гуртів, найбільш відомий із яких — «Чорнобривці».

Афро-український етноколектив під час недавньої поїздки у закарпатське село Лопухів

Менеджер і соліст колективу Акім, приїхавши до України десять років

тому, запропонував кільком африканським студентам донецьких

вишів виступати з концертами. Нині вони об'їздили майже всю Україну, і не для заробітку, а для задоволення. Спілкуються французькою, англійською, українською чи російською. Кожен з них має вищу освіту, заробляє власним бізнесом.

Гурт «Shango-Шанго» побував у всіх регіонах України. Його учасників шанують і люблять не лише як музикантів, а як друзів, партнерів. В Україні африканську спеку їм завжди заміняло тепло наших сердець.

РЯДОК З ІСТОРІЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Завдяки зусиллям громадських організацій, місцевої влади, вчених та простих громадян Кінбурнська коса стала Національним парком. Указом Президента України на території Очаківського та Березанського районів Миколаївської області було створено Національний парк «Білобережжя Святослава». (грудень 2009 року)

Зіновій ПЕТРОВИЧ,
директор парку

— Кінбурнська коса — єдиний на Чорноморському узбережжі півострів, де дика природа зберегла свою недоторканність. Це справді унікальна частина української землі. Тривалий час невизначений статус заповідної території призводив до руйнування природного розмаїття півострова. Знищувалися флора та фауна, через недбалість виникали лісові пожежі, коса захарщувалася і розпродавалася. Нарешті на державному рівні визначили «правила гри» для всіх. Статус Національного парку надав поштовх для розвитку інфраструктури, розширення послуг у галузі громадського харчування, готельного бізнесу, транспортних перевезень, туристичного обслуговування, створив умови для збільшення робочих місць. Національний парк виконує ще одну дуже важливу функцію — недопущення безконтрольної забудови узбережжя. Захопити хоча б один гектар державних земель тут просто неможливо, забудівля здійснюватиметься тільки в межах населених пунктів.

Нове життя національної реліквії

Інна ОМЕЛЯНЧУК, «Урядовий кур'єр»

СВЯТИНЯ. Пересопницьке Євангеліє, створене 450 років тому, в незалежній Україні набуло статусу національної реліквії: на ньому почали присягати на вірність українському народові президенти держави. Першим поклав руку на Першокнигу її, якщо так можна висловитись, земляк Леонід Кравчук, котрий народився і виріс зовсім поряд із колишнім княжим містом Пересопниця, в монастирі якого й творилося Євангеліє. Започаткованій традиції не зрадив жоден із президентів незалежної України.

Ось тільки сама Пересопниця з княжого міста перетворилася на неперспективне село з якоюсь сотнею жителів.

Влада краю вирішила в ювілейний для Пересопницького Євангелія рік подарувати малій батьківщині Першокнигу нове життя. За лічені місяці сюди проклали від Рівного нове дорожнє покриття, провели газогін, відремонтували церкву та фельдшерсько-акушерський пункт. А найголовніше — звели сучасний культурно-археологічний комплекс та відтворили фрагмент Княжого міста з оборонними спорудами.

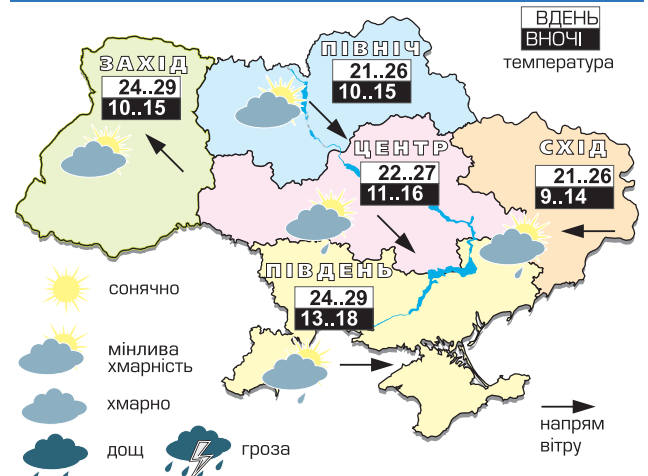
Уже 29 серпня оновлена Пересопниця прийме перших відвідувачів: саме цього дня врочисто відзначимо 450-річчя Пересопницького Євангелія на загальнодержавному рівні. А згодом, очікують місцеві жителі, їхня Пересопниця і взагалі перетвориться на туристичну Мекку — насамперед для всього слов'янського світу.

Принаймні сьогодні ця свята земля не перестеє дивувати новими знахідками. У самісінський переддень 20-річчя Незалежності України неподалік щойно зведеного комплексу археологи знайшли доволі рідкісні «трофеї»: дві натільні іконки XII століття. Їх, кажуть фахівці, наші предки носили як хрестики. Перша — із зображенням святого Георгія, друга, вкрита позолотою, — з Богородицею Одігітрією. Саме ця іконка, судячи з усього, належала заможній людині. Знахідки стануть частиною експозиції новоствореного музею — невід'ємної частини культурно-археологічного комплексу.

Щойно збудований культурно-археологічний комплекс має вигляд розгорнутої Першокниги

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 24 СЕРПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+10 +15	+21 +26	Черкаська	+10 +15	+21 +26
Житомирська	+10 +15	+22 +27	Кіровоградська	+11 +16	+22 +27
Чернігівська	+9 +14	+20 +25	Полтавська	+10 +15	+20 +25
Сумська	+8 +13	+19 +24	Дніпропетровська	+11 +16	+22 +27
Закарпатська	+14 +19	+28 +33	Одеська	+14 +19	+25 +30
Рівненська	+10 +15	+23 +28	Миколаївська	+13 +18	+24 +29
Львівська	+11 +16	+25 +30	Херсонська	+13 +18	+24 +29
Івано-Франківська	+11 +16	+25 +30	Запорізька	+12 +17	+23 +28
Волинська	+10 +15	+23 +28	Харківська	+9 +14	+20 +25
Хмельницька	+10 +15	+23 +28	Донецька	+11 +16	+22 +27
Чернівецька	+11 +16	+25 +30	Луганська	+8 +13	+21 +26
Тернопільська	+10 +15	+23 +28	Крим	+15 +20	+25 +30
Вінницька	+9 +14	+23 +28	Київ	+12 +14	+23 +25

Укргідрометцентр

РЕКЛАМА

ГОРМОН ЧОЛОВІЧОЇ СИЛИ ТА МОЛОДОСТІ

Відомо, що рівень тестостерону — гормону чоловічої молодості та сили — знижується на 3-4 відсотки у рік. В результаті послаблюється потенція. Щоб позбавитись сексуальних проблем, треба вживати малайзійський корінь тонгкат, який допомагає організму виробляти тестостерон.

Тонгкат — рослина, дивовижна здатність якої зміцнювати чоловіче здоров'я, відома уже багато віків. Її називають «азіатською віагрой». Препарат на основі легендарного кореня назвали Тонгкат™ Алі Платинум. Він не є гормональним препаратом, але підвищує рівень тестостерону в організмі у 4,5 рази! Таким чином Тонгкат™ Алі Платинум омолоджує організм, повертає чоловічу силу.

Препарат безпечний навіть при вживанні з алкоголем. Тонгкат™ Алі Платинум не лише ефективний сексуальний стимулятор, а й надійний засіб збереження чоловічого здоров'я. Він посилює імунітет, покращує кровообіг, допомагає боротися з аденомою, простатитом, інфекціями сечостатевої сфери.

Пам'ятайте, вікових обмежень для прийому Тонгкат™ Алі Платинум не існує!

Звертайтеся за телефонами консультативної гарячої лінії. Наші консультанти дадуть відповідь на всі ваші запитання і допоможуть якнайшвидше відновити потенцію. «Швидка допомога» для чоловіків: **0-800-503-088** (дзвінок безкоштовний зі стаціонарного телефону, з мобільного — за тарифами оператора), тел. у Києві **0-44-454-14-14**. Конфідентність гарантується. **WWW.TONGKAT.UA**

Не є лікарським засобом.
Висновок державної санітарно-епідеміологічної експертизи
МОЗ України № 05.03.02-03 / 45179 від 01.07.2010 р.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (пільговий)

Головний редактор — **Сергій БРАГА**
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступник головного редактора:
Зоя РОМАН,
Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар
Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Садова, 1**
Телефон для довідок: **253-12-95**.
Телефони відділу реклами: **253-55-09**,
факс: **253-72-91, 253-34-78**, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 21213. Тираж 52325

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: **ТОВ «Мега-Поліграф»**,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua

Наступний номер «Урядового кур'єра» вийде 26 серпня